ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 13
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ,,

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ΄ ΑΡ. 745
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
23
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ. 41 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. [illegible]
ΤΩΝ ΕΝ ΚΡΗΤΗ 10 ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 9.7 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 2.4 ΜΕΣΗ ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ Β. ΜΕΤΡΙΟΙ ΙΟΝΙΟΝ Α ΙΣΧΥΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 767.Γ

ΕΠΕΒΛΗΘΗ ΧΘΕΣ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

Η ΝΟΜΩ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΕΠΙ ΠΟΙΩΝ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΩΝ ΤΗΝ ΕΣΤΗΡΙΞΕΝ Ο κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

ΚΑΙ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΒΑΣΙΣΘΗ;

ΡΩΜΗ, 22 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ ς).—Μετὰ τὸν αἴσιον τερμα σμὸν τῶν διαπραγματεύσε ν, τὰς ὁποίας διεξήγαγον ἀν πρόσωποι τῆς ἰταλικῆς Κυ ερνήσεως μετὰ τῶν ἀγγλι ῶν οἰκονομικῶν κύκλων ἐν Λονδίνῳ, ὁ κ. Μουσσολίνι ἐ δήλωσεν ὅτι ἀπεφασίσθη ἡ νό μῳ σταθεροποίησις τῆς λιρέτ ς μὲ τιμὴν 92,45 ἔναντι ῆς ἀγγλικῆς λίρας.

Τὰ σχετικὰ διατάγματα ἐ δημοσιεύθησαν σήμερον, τιθέ ενα ἀμέσως ἐν ἰσχύϊ.

Οἱ κ.κ. Μουσσολίνι καὶ Βόλ π, ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομι ῶν, προέβησαν εἰς μακρὰς δηλώσεις, δι' ὧν ἐτόνισαν ὅτι ἡ σταθεροποίησις τοῦ ἰταλικοῦ νομίσματος βασίζεται:

1ον) Ἐπὶ τῆς ἀπὸ ἔτους περίπου ὑφισταμένης πράγματι (de facto) σταθεροποιήσεως.

2ον) Εἰς τὴν ἰσοζύγισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ.

3ον) Εἰς τὸ εὐνοϊκὸν ἐμπορικὸν ἰσοζύγιον.

4ον) Εἰς τὴν συστηματοποίησιν τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους.

5ον) Εἰς τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ἀναλογίαν τῆς συναλλαγματικῆς καταστάσεως μὲ τὸν τιμάριθμον τῆς ζωῆς.

6ον) Εἰς τὸ ἄνοιγμα πιστώσεων, ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, 125 ἑκατομμυρίων δολλαρίων διὰ τῆς προσθήκης τῶν ὁποίων τὰ εἰς χρυσὸν ἀποθέματα τοῦ ἰταλικοῦ Θησαυροφυλακίου ἀνέρχονται εἰς 97 ο)ο τοῦ ὅλου ἐν κυκλοφορίᾳ νομίσματος.

Ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα εἰδικῶν παρατηρεῖται ὅτι ἡ ἑλληνικὴ σταθεροποίησις, ἥτις καταβάλλεται προσπάθεια νὰ γίνῃ, χωρὶς νὰ προϋπάρχουν οἱ ὑπ' ἀρ. 1, 2, 3 καὶ 5 ὅροι, βασίζεται ἁπλῶς ἐπὶ τῆς καλῆς θελήσεως τῶν ξένων χρηματαγορῶν.

ΤΟ ΒΟΗΘΗΜΑ ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἀντιμετωπί ει ἡ Κυβέρνησις τὸ ζήτημα τοῦ δεκάτου τρίτου μισθοῦ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπ' αὐτοῦ διὰ νὰ θέσωμεν τὰ πράγματα εἰς τὴν φυσικήν των θέσιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Καφαντάρης ἐκ Παρισίων καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις τοποτηρητής του κ. Μερλόπουλος, ἐξετάζοντες τὸ ζήτημα ἀπὸ τῆς στενῆς οἰκονομικῆς του ἀπόψεως, ἔφθασαν ν' ἀρνηθοῦν εἰς τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ὄχι τὸν 13ον μισθόν, ὄχι μέρος τοὐλάχιστον αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τὴν προεξόφλησιν ἀκόμη τοῦ τακτικοῦ μισθοῦ τοῦ Ἰανουαρίου. Καὶ ὅτι μὲν ἡ χορήγησις προσθέτου μισθοῦ, ἢ ἔστω καὶ μέρους αὐτοῦ, ἀντιπροσωπεύει κονδύλιον σημαντικώτατον, δὲν ἀρνούμεθα· ἀναγνωρίζομεν ἐπίσης, ὅτι ὅπως ἔχει ὁ καταρτισθεὶς προϋπολογισμός, στηριζόμενος ἐπὶ ξυλίνων «δεκανικίων» διὰ νὰ ἐμφανισθῇ ἰσόρροπος, δὲν ἀντέχει οὐδ' εἰς ἐλαχίστης δαπάνης προσθήκην. Ἀλλὰ θὰ ἦτο ἀφέλεια νὰ παραδεχθῇ τις, ὅτι «ὁλόκληρον τὸ πρόγραμμα τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως τίθεται ἐν κινδύνῳ», ἂν δοθῇ ὁ δέκατος τρίτος μισθὸς τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅπως ὑποστηρίζουν τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα. Διότι ἄν, ὃ μὴ γένοιτο, συμβῇ μία θεομηνία αὔριον καὶ τὸ Κράτος εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ παράσχῃ πίστωσιν ποσοῦ, ἴσου πρὸς τὸ ἀπαιτούμενον διὰ τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους, θὰ ναυαγήσῃ ἡ προσπάθεια τῆς οἰκονομικῆς ἐξυγιάνσεως; Τόσον ἐπισφαλὴς εἶναι λοιπόν;

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα ἔχει, ἐκτὸς τῆς οἰκονομικῆς, καὶ τὴν κοινωνικήν του ἄποψιν, ἥτις δὲν λαμβάνεται παντελῶς ὑπ' ὄψει, ἐνῷ αὐτὴ κυρίως ἔπρεπε ν' ἀποτελέσῃ τὸν γνώμονα τῶν κυβερνητικῶν ἀποφάσεων. Ὁ κ. Καφαντάρης, ὁ ὑποκατάστατός του κ. Μερλόπουλος καὶ τὰ λοιπὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως θὰ χρειασθοῦν ὡς οἰκογενειάρχαι διὰ νὰ διέλθουν τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν τὸ ἴδιον ποσόν, τὸ ὁποῖον ἐξοδεύουν τοὺς ἄλλους μῆνας τοῦ ἔτους; Ὑπάρχει ἄνθρωπος δυνάμενος ν' ἀποφύγῃ κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὰς προσθέτους δαπάνας; Καὶ ἐφόσον τοῦτο παρίσταται ἀδύνατον, ἔχουν περισσεύματα οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ἐκ τῶν ἄλλων μηνῶν διὰ ν' ἀντεπεξέλθουν; Θεωρεῖ ἡ Κυβέρνησις τοὺς μισθοὺς τῶν ὑπαλλήλων ὑπεραρκεῖς διὰ τὰς τακτικὰς ἀνάγκας, ὥστε ἐκ τῆς ὑπεραρκείας νὰ προκύπτουν καὶ περισσεύματα;

Ὁ κ. Καφαντάρης θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ ὑψώσῃ τοὺς ὤμους καὶ νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς ὑπαλλήλους: «Φίλτατοί μου, μὴ κάμετε Χριστούγεννα καὶ Πρωτοχρονιάν!», ὁ δὲ κ. Μερλόπουλος θὰ ὑπερέβαλλεν. Ἀλλ' ἐν πρώτοις δὲν ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἡ πραγματοποίησις τῆς θυσίας ταύτης. Δὲν εἶναι μόνοι· οἱ περισσότεροι εἶναι προστάται οἰκογενειῶν. Ἔχουν παιδιά. Ποῖος θὰ πείσῃ τὰ παιδάκια τοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ὅτι πρέπει νὰ στερηθοῦν τοῦ πρωτοχρονιάτικου παιγνιδίου, χάριν τῆς ἰσορροπίας τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ κ. Καφαντάρη; Ὁ στεγνὸς κ. Μερλόπουλος ἴσως θεωρήσῃ κατωτέραν τῆς ὑπουργικῆς του σοβαρότητος τὴν ἄποψιν αὐτήν... Καὶ ὅμως ἂς ἀντιμετωπίσῃ οἱοσδήποτε οἰκογενειάρχης τὸ μικρὸν τοῦτο πρόβλημα καὶ τὰ ἄλλα οἰκογενειακὰ προβλήματα τῶν ἡμερῶν αὐτῶν... Ἂν δὲ τὰ μικροπροβλήματα ταῦτα, τὰ συνεπαγόμενα προσθέτους δαπάνας, θεωρηθοῦν ἀστεῖα, τότε κατὰ τί διαφέρει ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τοὺς κομμουνιστάς, κηρύσσοντας γελοίας τὰς θρησκευτικὰς ἑορτὰς καὶ τὰς παραδόσεις καὶ τὰ ἔθιμα καὶ ὅσα ἄλλα ἀποτελοῦν τὰ ὀλιγώτερον ἴσως «σοβαρά», ἀλλὰ τὰ ἰσχυρότερα ἐν τούτοις ἠθικὰ ἐρείσματα τοῦ ἀστικοῦ καθεστῶτος, ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ ὁποίου ὅλοι, πρωτοστατούσης τῆς Κυβερνήσεως, κοπτόμεθα;

Ἀλλ' ὄχι. Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι δὲν πρέπει νὰ μείνουν ἀβοήθητοι. Ἡ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ ἐξεύρῃ ὁπωσδήποτε τρόπον ἐνισχύσεώς των. Ἀρνουμένη ταύτην, πολὺ κακὴν ὑπηρεσίαν θὰ προσέφερεν εἰς τὴν Κοινωνίαν, ἐλάχιστα δὲ θὰ ἐξυπηρέτει τὴν λύσιν τοῦ οἰκονομικοῦ προβλήματος, ἡ ὁποία, δυστυχῶς, δὲν ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ὀβολὸν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων...

ΠΩΣ ΕΠΕΤΕΥΧΘΗ Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΧΡΕΩΝ

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗΣ ΠΑΛΗΣ

ΕΝΑ ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟΝ ΕΓΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Τώρα ποῦ ὁ διακανονισμὸς τῶν μετὰ τῆς Γαλλίας λογαριασμῶν μας, ἔχει πλέον παραπεμφθῇ εἰς τὴν διαιτησίαν, ἠμποροῦν νὰ γνωσθοῦν μερικαὶ λεπτομέρειαι τῶν ἐνταῦθα διεξαχθεισῶν διαπραγματεύσεων, καὶ ἠμποροῦν νὰ γίνουν γνωστὰ μερικὰ σημεῖα τῆς πάλης τῶν ἑκατέρωθεν τεχνικῶν ἀντιπροσώπων, πάλης ἡ ὁποία ὅσον καὶ ἂν διεξήχθη μὲ τὴν πλέον ἐξειλιγμένην ψύχραιμον τακτικήν, ὑπῆρξεν εἰς ὡρισμένας στιγμὰς τραγικωτάτη.

Ἡ τακτικὴ τῶν Γάλλων συνίστατο εἰς τὸ νὰ εἶνε ἀλύγιστοι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις των. Ἡ τακτικὴ τῶν Ἑλλήνων ἦτο νὰ ἀφίνουν σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμὴν τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ εἰς κάθε ὑποχώρησιν νὰ ἐνισχύουν περισσότερον τὸ τελευταῖόν των χαράκωμα, ὅπερ συνίστατο ἀπὸ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀναγκην ὅπως ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἡ δημοσιονομικὴ καὶ οἰκονομικὴ ἀντοχὴ τῆς Ἑλλάδος, τῆς ἀμέσως μεταπολεμικῆς Ἑλλάδος, καὶ ὄχι τῆς σημερινῆς, ὅπως αὐτὴ κατώρθωσε νὰ ἐπιζήσῃ ἐκ τῶν ἐρειπίων τῆς ἥττης της. Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι εἶχον ἕνα προδιαγεγραμμένον πρόγραμμα, ἀπὸ τὸ περιθώριον τοῦ ὁποίου δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξέλθουν, χωρὶς νὰ ἀπεμπολήσουν μαζὶ μὲ τὰ ἀναμφισβήτητα δικαιώματα τῆς Ἑλλάδος, καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ δίκαιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου στηρίζεται ἡ ἀξίωσίς της περὶ περιορισμοῦ τῶν ἐκ τοῦ κοινοῦ πολέμου ζημιῶν της, εἰς τὴν ἧτταν της. Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ δεχθοῦν ὅπως ἡ Ἑλλὰς διαγράφουσα ὅλας τὰς ἀνταπαιτήσεις της, πληρώσῃ εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ ἓν οἱονδήποτε ποσόν. Ἔφθασαν λοιπὸν μέχρι τοῦ συμψηφισμοῦ τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἀνταπαιτήσεων. Καὶ ὅταν καὶ ἡ πρότασις αὐτὴ ἀπερρίφθη, κατέφυγον εἰς τὴν διαιτησίαν, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις θὰ εἶνε τελεσίδικος. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐδέχθη νὰ πληρώσῃ καὶ εἰς τοὺς συμμάχους της Γάλλους τὰς συνεπείας τῆς ἥττης της. Ἐὰν τὴν καταδικάσῃ ὁ διαιτητὴς νὰ πληρώσῃ, τότε θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν καταδίκην της.

Αἱ διαπραγματεύσεις μεταξὺ Γάλλων καὶ Ἑλλήνων τεχνικῶν ἀντιπροσώπων, διεξήγοντο ὁμαλῶς ἐφ' ὅσον ἑκατέρωθεν διεπιστοῦντο τὰ ποσὰ τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἀνταπαιτήσεων. Ὅταν ὅμως ἤρχισεν ὁ καθορισμός των διὰ τὸν ὑπολογισμόν, ἐφόσον δηλαδὴ ἤρχιζεν ἡ ἀναγνώρισις, τότε ἤρχιζε καὶ ὁ ἀγών. Οἱ Γάλλοι ἀντιπρόσωποι ἐξῆσκουν πρωτοφανῶς σκληρὰν πίεσιν ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων. Δὲν θὰ ἠμποροῦσε κανεὶς νὰ βεβαιώσῃ ἐὰν κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἀγγλίας διὰ τὸν κανονισμὸν τῶν πολεμικῶν χρεῶν, ἡ σκληρότης τῶν Ἄγγλων ἦτο μεγαλυτέρα αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ἐπέδειξαν ἀργότερον οἱ σύμβουλοι τοῦ κ. Πουανκαρέ. Πάντως ἡ δευτέρα αὐτὴ ἦτο πιεστικωτάτη.

Εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐχρειάζετο μεγίστη ψυχραιμία. Εἰς κάθε ὑποχώρησιν, τοῦ ἔκαμναν, ὑποχώρησιν ἐπὶ τῶν πιστώσεων, ὑποχώρησιν ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν ἐν Μακεδονίᾳ ζημιῶν, ὑποχώρησιν ὅπως τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, θεωρηθῇ χρέος πρὸς τὸ Δημόσιον, ὑποχώρησιν ὅπως ὑπολογισθοῦν εἰς χρυσὸν τὰ ἑκατέρωθεν ὀφειλόμενα, ὑποχώρησιν ὅπως μὴ θεωρηθῇ ἀμέσως ἀπαιτητὸν τὸ χρέος πρὸς τὴν Ἐθνικήν, οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι, ἔθετον πάντοτε μίαν, καὶ πάντοτε τὴν ἰδίαν, ἐπιφύλαξιν: «Ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι ἡ Γαλλία θὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὴν μεταπολεμικὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν ἀντοχὴν τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὸν κανονισμὸν τοῦ εἰς αὐτὴν χορηγηθέντος πολεμικοῦ ὑλικοῦ».

Οἱ Γάλλοι ἀντιπρόσωποι ἐσημείωναν τὰς ὑποχωρήσεις μας καὶ δὲν πολυε[illegible] μὲ τὸν ὅρον ποῦ ἔθετον οἱ Ἕλληνες. Ἐὰν παρῃτούμεθα τῶν πιστώσεων, ὅπως ἐπράξαμεν καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, χωρὶς ὅμως νὰ λάβωμεν τὰ ἀνταλλάγματα ποῦ ἐπετύχομεν διὰ τὴν παραίτησίν μας αὐτήν, εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην καὶ εἰς τὸ Λονδῖνον, οἱ Γάλλοι δὲν ἠσθάνοντο καμμίαν ἰδιαιτέραν συγκίνησιν. Ἀρκοῦσεν ὅτι παρῃτούμεθα καὶ αὐτοὶ ἔλεγαν μόνον, ὅτι δὲν ἦσαν εἰς θέσιν νὰ μᾶς δώσουν οἱονδήποτε ἀντάλλαγμα, λόγῳ τῶν μεγάλων ἀναγκῶν τοῦ θησαυροφυλακίου των.

Μίαν ἡμέραν οἱ τεχνικοὶ ἀντιπρόσωποι τῶν δύο χωρῶν, ἤρχισαν νὰ συζητοῦν καὶ ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ζητημάτων. Εἶχον φθάσει εἰς τὸ εὐαίσθητον σημεῖον τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ.

Εἶπον οἱ Γάλλοι:

Ἀναγνωρίζομεν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐξῆλθε τοῦ πολέμου ζημιωμένη. Ἀλλὰ εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι τοῦτο δὲν ὀφείλεται εἰς τοὺς Συμμάχους καὶ πρὸ παντὸς εἰς τὴν Γαλλίαν. Ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἠκολούθει τὴν πολιτικὴν ποῦ τῆς συνίστα ἡ Γαλλία, καὶ ἔφευγεν ἀπὸ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν, ἴσως τὰ ἀποτελέσματα νὰ ἦσαν ἄλλα διὰ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν ἐννοοῦμεν λοιπὸν νὰ πληρώσωμεν ἡμεῖς τὰς συνεπείας τῆς πολιτικῆς σας.

Ἀπήντησαν οἱ Ἕλληνες:

Ἡ Ἑλλὰς μετέβη εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν ὡς ἐντολοδόχος τῶν Συμμάχων. Καὶ ὅταν ἀκόμη ἐπῆλθον ἐσωτερικαὶ μεταβολαὶ ἐν Ἑλλάδι δὲν ἦτο δυνατὸν εἰς οὐδεμίαν Κυβέρνησιν ἐν Ἀθήναις νὰ παραιτηθῇ ἀποτόμως τῆς ἐντολῆς, ἡ ὁποία εἶχε μέχρι τῆς στιγμῆς εἰσέλθει εἰς τὸ κέντρον τῆς ἐκτελέσεώς της. Ἐὰν ἡττήθημεν, τοῦτο ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐγκατάλειψίν μας ὑπὸ ἐκείνων, οἵτινες μᾶς εἶχον δώσει τὴν ἐντολήν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔκαμε τίποτε ἄλλο εἰμὴ νὰ συνεχίσῃ τὸν πόλεμον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπεδιώκοντο κοινὰ δι' ὅλους ἰδεώδη.

Καὶ ἀντὶ προφορικῶν συζητήσεων, ἤρχισε πλέον ἡ διαπραγμάτευσις δι' ἐγγράφων. Ἡ ἄκρη τῆς πέννας ὁμιλεῖ τολμηρότερον ἀπὸ τὰ χείλη τῶν ἀνθρώπων. Τὰ ἔγγραφα πηγαινοήρχοντο.

Μίαν ἡμέραν ἔρχεται εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων ἕνα παράδοξον σημείωμα. Οἱ Γάλλοι ἐξήτουν ὅπως εἰς τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς Ἑλλάδος, ληφθοῦν ὡς βάσις οἱ ὅροι τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν πολεμικοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ὀλίγον ἔλειψε νὰ ἐνθουσιασθῇ ἀπὸ τὴν χαράν της. Καὶ ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ:

«Ἐὰν ἐφαρμοσθοῦν οἱ ἴδιοι ὅροι τοῦ πρὸς τὴν Ἀγγλίαν χρέους μας, τότε ἡ Γαλλία θὰ χρειασθῇ **ΝΑ ΜΑΣ ΠΛΗΡΩΣΗ ΕΝΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΠΟΣΟΝ**, πρὸς ἐξόφλησιν». Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἔπεσεν ὡς κεραυνός. Οἱ Γάλλοι ὁμολογουμένως δὲν τὸν ἐπερίμεναν. Καὶ ἀντὶ κάθε ἀπαντήσεως **ΔΙΕΚΟΨΑΝ ΤΑΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ**.

Ἡ στιγμὴ ἐκείνη ὑπῆρξε τραγικωτάτη. Ὁ κ. Καφαντάρης ἦτο κλινήρης εἰς τὴν κλινικήν του καὶ οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοί του δὲν εἶχον καμμίαν ἀπολύτως ἐπαφὴν μὲ τοὺς συμβούλους τοῦ κ. Πουανκαρέ. Ἡ τυραννικὴ σχεδὸν μυστικότης ποῦ ἐκυριάρχει εἶχεν ἐμποδίσει τὴν πληροφορίαν τῆς διακοπῆς νὰ κοινοποιηθῇ. Ἡ Διακοπὴ ὅμως ἦτο πλήρης καὶ τώρα πλέον δὲν ἀποτελεῖ μυστικόν.

Διήρκεσεν ἐπὶ εἴκοσιν ἡμέρας. Καμμία ἀπολύτως ἐπαφὴ δὲν ἦτο δυνατή. Ὁ Πουανκαρὲ εἶχε θεωρήσει ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶχαν ὠθήσει τὰς συζητήσεις πολὺ πέραν τοῦ κανονικοῦ. Εἶχον τολμήσει νὰ ζητήσουν καὶ χρήματα ἀπὸ τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τὴν τραγικὴν ἐκείνην περίοδον τῶν εἴκοσιν ἡμερῶν, τὸ μόνον ἰσχυρὸν πρόσχημα, ἦτο διὰ τὴν κοινὴν καθησύχασιν, ἡ ἀσθένεια τοῦ κ. Καφαντάρη. Ἀμφότεραι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι ἀνέμενον πλέον τὴν ἀνάρρωσίν του. Καὶ εἰς τὴν τραγικότητα τῆς στιγμῆς ὑπῆρχε καὶ ἕνα εὔθυμον διάλειμμα. Ἕνας συνάδελφος ἤθελε σώνει καὶ καλὰ νὰ φωτογραφήσῃ τοὺς Ἕλληνας ἀντιπροσώπους εἰσερχομένους ἢ ἐξερχομένους τοῦ Γαλλικοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν. Καὶ ἐπανελάμβανε καθημερινῶς τὴν παράκλησίν του ὅπως τοῦ ὁρισθῇ ἡ ὥρα τῆς ἐπισκέψεως των καὶ καθημερινῶς συνήντα κατηγορηματικὴν ἄρνησιν. Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι, ἐνόμιζον ὅτι τοὺς εἰρωνεύετο, γνωρίζων ὅτι αἱ διαπραγματεύσεις εἶχον διακοπῇ. Δὲν τὸ ἐγνώριζεν ὅμως καὶ δὲν τοὺς εἰρωνεύετο. Ἐθαύμαζεν ἁπλῶς τὴν μετριοφροσύνην των, διὰ νὰ ἠμπορέσῃ νὰ δικαιολογήσῃ εἰς τὸν ἑαυτόν του τὴν ἄρνησίν των.

Μετὰ τὴν συνάντησιν Πουανκαρὲ — Καφαντάρη, καὶ μετὰ τὰς δοθείσας ἐξηγήσεις ἀποκατεστάθη ἡ ἐπαφὴ μεταξὺ τῶν τεχνικῶν ἀντιπροσώπων. Ἀλλὰ δὲν κατέληξεν εἰς συνεννόησιν. Ὅταν οἱ Ἕλληνες ἀνεχώρησαν διὰ τὴν Γενεύην, ὑπέβαλον ὡς τελευταίαν πρότασιν τὴν διαιτησίαν. Κατ' ἀρχὰς οἱ Γάλλοι τὴν ἐδέχθησαν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ποῦ δὲν ἱκανοποίει τὴν Ἑλληνικὴν ἄποψιν. Ἐδέχοντο δηλαδὴ νὰ ἐρωτηθῇ ὁ διαιτητής, περὶ τοῦ ποῖος εἶνε ἁρμόδιος νὰ κρίνῃ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καὶ δημοσιονομικῆς ἀντοχῆς τῆς Ἑλλάδος. Πρᾶγμα ποῦ ἦτο περιττὸν νὰ ἐρωτήσωμεν τὸν διαιτητήν, ἀφοῦ ἡ σύμβασις τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1918 ὁρίζει ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία, χορηγοῦσαι τὸ ὑλικόν, θὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὰ μετὰ τὸν πόλεμον ὠφέλη τῆς Ἑλλάδος καὶ τὴν ἀντοχήν της. Κατὰ τὴν σύμβασιν ἐκείνην, ἡ Γαλλία ἔχει δικαίωμα νὰ κρίνῃ τὴν ἀντοχήν μας. Ἡμεῖς ζητοῦμεν νὰ τὴν κρίνῃ ἄλλος διότι θεωροῦμεν ὅτι ἡ Γαλλία δὲν λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὰς ἐκ τοῦ πολέμου ζημίας τῆς Ἑλλάδος. Καὶ τοῦτο θὰ κρίνῃ τώρα ὁ διαιτητής, ὁ ὁποῖος ἐὰν χρησιμοποιηθοῦν ὅλαι αἱ προθεσμίαι τῆς τελευταίας συμφωνίας, πρέπει νὰ ἐκδώσῃ τὴν ἀπόφασίν του 18 μῆνας μετὰ τὴν κύρωσιν τῆς συμφωνίας ὑπὸ τῶν δύο Κοινοβουλίων. Καὶ θὰ λάβῃ ὡς ἀμοιβὴν 100.000 χρυσᾶ φράγκα τοὐλάχιστον, ἤτοι ἑνάμισυ ἑκατομμύριον δραχμῶν.

Ἀφηγήθην ὅλην αὐτὴν τὴν ἱστορίαν τῶν διαπραγματεύσεων διὰ νὰ τελειώσω μὲ τὴν **ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗΝ ΑΥΤΗΝ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΝ**.

Εἰς τὰς μετὰ τῆς Ἀγγλίας διαπραγματεύσεις, οἱ Ἄγγλοι ἀντιπρόσωποι ἔφερον πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τῆς Ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας ἕνα ἔγγραφον τὸ ὁποῖον ἀπὸ κοινοῦ Ἀγγλία καὶ Γαλλία εἶχον ἀπευθύνει πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τοῦ κ. Βενιζέλου. Τὸ ἔγγραφον αὐτὸ ἔλεγεν ὅτι ἀφοῦ σύμφωνα μὲ τὴν σύμβασιν τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1918 αἱ δύο αὗται Δυνάμεις, ἔπρεπε νὰ κρίνουν τὴν μεταπολεμικὴν οἰκονομικὴν καὶ δημοσιονομικὴν ἀντοχὴν τῆς Ἑλλάδος, κρίνουν σήμερον ὅτι ἡ Ἑλλὰς μετὰ τὸ τέλος τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, εἶνε ἱκανὴ νὰ πληρώσῃ.

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἐπέσειον διαρκῶς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἀγγλικοῦ Τρέζορυ, ὑπῆρχε μία ἀπάντησις τοῦ κ. Βενιζέλου:

ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΙΝ ΤΑΥΤΗΝ ΟΤΑΝ ΜΙΑΝ ΗΜΕΡΑΝ ΓΝΩΡΙΣΗ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΗΣ, ΘΑ ΑΝΤΙΛΗΦΘΗ ΔΙΑΤΙ ΗΤΤΗΘΗΜΕΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΝ ΚΑΙ ΘΑ ΔΙΑΛΕΥΚΑΝΘΟΥΝ ΠΟΛΛΑ ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑΤΩΝ, ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΕΙΣΕΤΙ ΜΕ ΜΥΣΤΗΡΙΟΝ.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναγγέλλει διὰ τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου εἰς τὰς δύο Δυνάμεις, ὅτι συνεχίζει τὸν πόλεμον ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς **ΘΑ ΕΞΕΛΘΗ ΑΣΦΑΛΩΣ ΖΗΜΙΩΜΕΝΗ**.

Καὶ ἡ προφητεία ἐπηλήθευσεν. Ἐξήλθομεν ἡττημένοι. Τότε, μὲ τὰς Ἀγγλικὰς διαπραγματεύσεις, καὶ τώρα μὲ τὰς Γαλλικάς, οἱ τεχνικοὶ σύμβουλοι τῆς Ἑλλάδος ἐπέτυχον ὅ,τι ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχουν ἐμπρὸς εἰς τὴν σκληρότητα τῶν Μεγάλων Φίλων μας. Αὐτοὶ ποῦ ἔκαμψαν ὅσον ἠμπόρεσαν τὴν σκληρότητα τῶν ξένων, ἂς μὴ δοκιμάσουν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν σκληρότητα τῆς παραγνωρίσεως τῶν κόπων των.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ!

ΑΡΙΣΤΟΥ ΚΑΜΠΑΝΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ (1913-1922)

ΑΠΟ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΚΤΟΝΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΘΡΟΝΙΣΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΕΙΣΟΔΟΥ ΤΟΥ "ΓΚΑΙΜΠΕΝ,, ΚΑΙ ΤΟΥ "ΜΠΡΕΣΛΑΟΥ,, ΕΙΣ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΑ.-Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΜΠΟΛΕΜΟΣ.-ΤΟ ΣΧΕΔΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.-ΕΝΑΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΨΥΧΑ ΚΑΙ ΒΡΑΤΙΑΝΟ.-Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΣΧΗ ΔΙΑΒΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΝ

Εἶναι ἀληθῶς δραματικαὶ αἱ συνθῆκαι ὑπὸ τὰς ὁποίας τὰ Γερμανικὰ πολεμικὰ πλοῖα «Γκαῖμπεν» καὶ «Μπρεσλάου» κατώρθωσαν νὰ διαφύγουν τὴν ἐπαγρύπνησιν τῆς Ἀγγλικῆς μοίρας τῆς Μεσογείου καὶ νὰ εἰσέλθουν σῷα καὶ ἀβλαβῆ εἰς τὰ Δαρδανέλλια ἅμα τῇ ἐκρήξει τοῦ πολέμου: Ὡς ἐξηγεῖ ὁ Winston S. Churchill ἡ διαφυγὴ αὐτὴ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐπίστευαν ὅτι θὰ κατέφευγαν ταῦτα εἰστὴν αὐστριακὴ Πόλαν, μόνον φυσικὸν καταφύγιον μετὰ τὴν δήλωσιν τῆς Ἰταλίας περὶ οὐδετερότητος, καὶ ὅτι δὲν θὰ κατηυθύνοντο εἰς τουρκικὸν λιμένα, ὅπου κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως (οἱ Τοῦρκοι ἔκρυπταν καλὰ τὸ μυστικὸν τῆς συμμαχίας των μὲ τὴν Γερμανίαν) θὰ παρωπλίζοντο καὶ θὰ περιωρίζοντο μέχρι πέρατος τοῦ πολέμου σύμφωνα μὲ τὸ διεθνὲς δίκαιον.

«Ἄν, λέγει ὁ προμνημονευθεὶς Βρεττανὸς πολιτικός, τὴν 27ην Ἰουλίου (ν. ἡ.) ἐπραγματοποιεῖτο ἡ πρώτη ἰδέα μου τῆς ἀποστολῆς τοῦ «New—Zeeland» εἰς τὴν Μεσόγειον, ἂν ἠδυνάμεθα νὰ βάλωμεν κατὰ τοῦ «Γκαῖμπεν» τὸ ἀπόγευμα τῆς 4ης Αὐγούστου (ν. ἡ.), ἂν ἀνησυχούσαμεν ὀλιγώτερον διὰ τὴν Ἰταλικὴν οὐδετερότητα, ἂν ὁ σὲρ Berkcley Milne ἔστελλε τὸν «Indomitable» ν' ἀνθρακεύσῃ εἰς τὴν Μάλταν καὶ ὄχι εἰς τὴν Μπιζέρταν, ἂν τὸ Ναυαρχεῖον τοῦ εἶχε διαβιβάσει ὁδηγίας ἀμέσους ὅταν κατὰ τὴν νύκτα τῆς 5ης Αὐγούστου (ν. ἡ.) ἔμαθε ποῦ εὑρίσκετο τὸ «Γκαῖμπεν», ἂν ὁ ἀντιναύαρχος Troubridge τὴν 7ην Αὐγούστου, κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν πρωϊνὴν ὥραν δὲν εἶχε μεταβάλει γνώμην, ἂν τὸ «Δουβλῖνον» καὶ τὰ δύο ἀντιτορπιλλικὰ ἀνοικτῆς θαλάσσης ἀνέκοπταν τὸν δρόμον τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τὴν νύκτα τῆς 6ης πρὸς τὴν 7ην, ἡ ἱστορία τοῦ «Γκαῖμπεν» θὰ ἐτερματίζετο εἰς τὸ σημεῖον αὐτό».

Νικόλαος Πάσιτς

Ὁπωσδήποτε τὸ βράδυ τῆς 10ης τὸ «Γκαῖμπεν» εἰσήρχετο εἰς τὰ Δαρδανέλλια καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐδημοσιεύετο εἰς τὰς Ἑλληνικὰς ἐφημερίδας Γαλλικὴ ἐπίσημος ἀνακοίνωσις διαλαμβάνουσα ὅτι:

«Ἡ Γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐζήτησεν ἀπὸ τὴν Πύλην νὰ σεβασθῇ αὐτὴ τὸ Διεθνὲς Δίκαιον παροπλίζουσα τὸ «Γκαῖμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου» ἢ ὑποχρεώνουσα ταῦτα νὰ ἐξέλθουν τῶν Δαρδανελλίων. Ἡ γενομένη δῆθεν διὰ τοῦ ἀσυρμάτου πώλησις θεωρεῖται ἀπαράδεκτος».

Σὲρ Φράνσις Ἔλλιοτ

Καὶ ἡ μὲν Τουρκία δὲν ἐδέχθη νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὸ Διεθνὲς Δίκαιον. Ἀλλ' οἱ σύμμαχοι τῆς Ἀντάντ παρὰ τὴν ἐξώφθαλμον αὐτὴν ἀπόδειξιν τῆς συμμαχίας της μὲ τὴν Γερμανίαν, ἐνόμιζαν ὅτι θὰ κατώρθωναν νὰ τὴν κρατήσουν οὐδετέραν... Ἐνῷ ἀντιθέτως ἔπρεπεν ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι κατέφυγαν τὸ «Γκαῖμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου» εἰς τὰ Δαρδανέλλια, νὰ πεισθοῦν ὅτι καὶ ἡ Τουρκία θὰ εἰσήρχετο εἰς τὸν πόλεμον, καὶ ὁ πόλεμος θὰ παρετείνετο ὑπερμέτρως. Ἀλλ' ἐννοεῖται, δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ κατακρίνω τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι ἐφρόντισε νὰ παράσχῃ τοὺς ἀναγκαίους ἄνθρακας εἰς τὰ διελθόντα ἐκ τῶν Ἑλληνικῶν ὑδάτων Γερμανικὰ πολεμικὰ ἵνα συνεχίσουν ταῦτα τὸν ἀγνώστου τέρματος πλοῦν των, οὔτε νὰ μὴν ἀναφέρω ὅσα Γάλλος βουλευτής, ὁ Φ. Φουρνιέ, εἶπε κατὰ τὴν μυστικὴν συνεδρίασιν τῆς Γαλλικῆς Βουλῆς (16 Ἰουνίου 1916):

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΒΟΥΛΗΝ

«Καθ' ἣν στιγμὴν ἀρχομένων τῶν ἐχθροπραξιῶν τὰ Γερμανικὰ πολεμικὰ «Γκαῖμπεν» καὶ «Μπρεσλάου», ἀφοῦ ἐβομβάρδισαν μίαν πόλιν τῆς Ἀλγερίας ἔσπευδαν πρὸς τὸ Αἰγαῖον, καὶ ἐκεῖ ὑψώνοντα τὴν Τουρκικὴν σημαίαν ἐτρύπωναν εἰς τὰ στενὰ τῶν Δαρδανελλίων —τὴν στιγμὴν αὐτήν, λέγω, ὑπῆρχεν ἤδη Γαλλικὸς στόλος διοικούμενος ὑπὸ ἱκανωτάτου καὶ ψυχραιμοτάτου ναυάρχου. Ὁ ναύαρχος αὐτὸς μᾶς εἶπε: Ἀκολουθοῦσα ἀπὸ μικρὰν ἀπόστασιν τὸ «Γκαῖμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου». Τὰ εἶχα στὰ χέρια μου... Ὁ ναύαρχος Γκεπρὰτ ἡτοιμάζετο νὰ βάλῃ κατὰ τῶν Γερμανῶν, ὅταν ἀπὸ τὸ Παρίσι ἔλαβε τηλεγράφημα τοῦ ἀσυρμάτου διατάσσον αὐτὸν ν' ἀφήσῃ τὸ «Γκαῖμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου» νὰ ἐξακολουθήσουν τὸν δρόμον των πρὸς τὰ Στενά...». Ἂν ἡ διαταγὴ αὕτη δὲν ἔφθανεν, ἐπρόσθεσεν ὁ Γάλλος βουλευτής, ὁ Γαλλικὸς στόλος θὰ εἰσήρχετο εἰς τὴν θάλασσαν τοῦ Μαρμαρᾶ!» Τίς οἶδε...

* * *

Ἡ μικρὰ παρένθεσις κλείει ἐδῶ. Ἐπανερχόμεθα τώρα εἰς τὸ ζήτημα τῶν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν παραχωρήσεων, τὰς ὁποίας εἶχε ζητήσει ἀρχομένου τοῦ πολέμου ἡ Ρωσσία ἀπὸ τὸν Πάσιτς: Τὴν 28ην Αὐγούστου (ν. ἡ.) ὁ κ. Βενιζέλος πληροφορούμενος ἀπὸ τὸν σὲρ Ἔλλιοτ ὅτι ἐπίκειται διάβημα τῶν Δυνάμεων τῆς Ἀντάντ πρὸς ἡμᾶς διὰ παραχωρήσεις πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ἀπειλεῖ παραίτησιν ἐκ τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ δὲ ἀπειλή του αὐτὴ συγκινεῖ τὸν Ἔδουαρ Γκρέϋ, μέχρι τοῦ σημείου ὥστε νὰ τηλεγραφήσῃ πρὸς τὸν Σὲρ Ἔλλιοτ ὅτι «ὅπως ἡ Ἀντάντ μὴ γίνῃ δυσάρεστος πρὸς τὴν Κυβέρνησιν καὶ μὴ παραιτηθῇ ὁ κ. Βενιζέλος, γίνεται ἡ δήλωσις ὅτι πρὸς τὸ παρὸν δὲν θὰ γίνῃ τὸ διάβημα διὰ τὰς παραχωρήσεις».

Κατὰ τὰς ἀρχὰς Σεπτεμβρίου, γνωσθέντος ὅτι ὁ κ. Στρέϊτ ἔτελει ὑπὸ παραίτησιν, καθ' ἃ ἀφηγεῖται ὁ κ. Δεβίλ, ὁ σὲρ Ἔλλιοτ, πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὰς Ἀθήνας, ἠρώτησε πότε θὰ ἠδύνατο νὰ ἴδῃ τὸν κ. Βενιζέλον, προκειμένου νὰ τοῦ ὁμιλήσῃ ἐπὶ σοβαροῦ ζητήματος. Δὲν ἐπρόκειτο περὶ τῆς Καβάλας, ἀλλ' ὁ κ. Βενιζέλος φοβούμενος ὅτι θὰ τοῦ ἐζητεῖτο ἡ παραχώρησις τῆς περιμαχήτου ἐκείνης πόλεως εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἀπήντησεν: «Ἐὰν πρόκειται περὶ Καβάλας κάμετε μᾶλλον τὸ διάβημά σας εἰς τὸν κ. Στρέϊτ. Ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ αὐτῆς κάμετε τὸ διάβημά σας πρὸς ἐμέ».

Τοῦτο ἐσήμαινε, κατὰ τὴν ἐξήγησιν τὴν ὁποίαν δίδει εἰς αὐτὸ ὁ κ. Δεβίλ, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ ἔδιδε τὴν θέσιν του εἰς Γερμανόφιλον Ὑπουργεῖον ἂν ἡ Ἀντάντ ἐπρότεινεν ἐπισήμως διαμελισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας: Ἡ δὲ ἀπειλή του ἦτο βέβαια πατριωτική. Ἀλλὰ διατί ἔπειτα ἐδέχθη νὰ παραχωρήσῃ αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τοὺς Βουλγάρους; Ἡ πολιτικὴ τοῦ κ. Βενιζέλου ἐμφανίζει τοιαύτας ἀσυνεπείας.

Κατὰ τὴν ἀφήγησιν τοῦ αὐτοῦ κ. Δεβίλ, ὅστις παρὰ τὸν φανατικὸν βενιζελισμόν του καὶ παρὰ τὴν προσπάθειαν ν' ἀναμιγνύεται εἰς τὰ ἐσωτερικά μας, ἔβλεπε καθαρὰ τὴν Βαλκανικὴν πραγματικότητα, καὶ ἀντελαμβάνετο πόσον θὰ ἔκαμνεν ἀντιπαθῆ τὴν ὑπόθεσιν τῆς Ἀντάντ πλησίον τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, ὑποβάλλων προτάσεις περὶ ἀνατροπῆς τοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον ἐδημιούργησεν ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου, ὁ Ἔλλιοτ ἐπληροφόρησε τὸν Ἔδουαρ Γκρέϋ περὶ τῆς ἀπροθυμίας τοῦ κ. Βενιζέλου—καὶ τοῦ Βασιλέως —εἰς παραχωρήσεις. Καὶ πρὸ τῶν μέσων Σ)βρίου (ν.ἡ.) ὁ Ἄγγλος πρεσβευτὴς ἐπεφορτίσθη νὰ κάμῃ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον ἀνακοίνωσιν καθ' ἣν ἐδαφικαὶ θυσίαι δὲν θὰ ἐζητοῦντο. Ἀλλ' οὔτε ὁ κ. Δεβίλ οὔτε ὁ κ. Δεμίδωφ ἐπεφορτίσθησαν νὰ κάμουν ἀνάλογον ἀνακοίνωσιν. Ὁ κ. Δελκασσὲ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας καὶ ὁ κ. Σαζόνωφ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρωσσίας, ἦσαν ἐξ αἰσθήματος ἢ ἐκ κακοῦ ὑπολογισμοῦ φιλοβούλγαροι.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΜΠΟΛΕΜΟΣ

Ἐν τῷ μεταξὺ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου (ν. ἡ.), τὸ «Γκαῖμπεν» καὶ τὸ «Μπρεσλάου» ὑψώσαντα Τουρκικὴν σημαίαν ἤρχισαν ἐπιθετικὴν δρᾶσιν κατὰ τῶν Ρωσσικῶν ἀκτῶν εἰς τὸν Εὔξεινον. Ἡ Τουρκία εἰσήρχετο οὕτω εἰς τὸν πόλεμον καὶ κατὰ τὸν μᾶλλον «θεαματικὸν» τρόπον. Καὶ οἱ σύμμαχοι ἰδίως δὲ ἡ Ἀγγλία, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ ν' ἀνησυχήσουν σπουδαίως, δεδομένου ὅτι ἐκ τῆς εἰσόδου τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον, ἐτίθετο εἰς κίνδυνον αὐτὴ ἡ Αἴγυπτος καὶ αἱ Ἀγγλικαὶ συγκοινωνίαι μὲ τὰς Ἰνδίας.

Ἀλλ' ἂς ἀκούσωμεν τὸν Λίμαν φὸν Σάνδερς, τὸν Γερμανὸν ὀργανωτὴν τοῦ Τουρκικοῦ στρατοῦ, τὰ πρὸ καὶ τὰ κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον:

«...Κατὰ μέσα Αὐγούστου (ν. ἡ.), ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ «Γκαῖμπεν» καὶ τοῦ «Μπρεσλάου», ἔλαβε χώραν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Ἐμβὲρ πασᾶ πολεμικὸν συμβούλιον, τοῦ ὁποίου μετέσχον ὁ ναύαρχος Σουσών, ἐλθὼν διὰ τοῦ «Γκαῖμπεν», ὁ στρατιωτικὸς καὶ ὁ ναυτικὸς ἀκόλουθος τῆς Γερμανικῆς πρεσβείας, ὁ ἐπιτελάρχης τοῦ Ἐμβέρ, ἄλλοι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἐγὼ (ὁ Λίμαν φὸν Σάνδερς). Ἐπρόκειτο νὰ ἐξετασθῇ ἄν, εἰς περίπτωσιν ἐμπλοκῆς τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον, θὰ ἦτο λυσιτελὴς μία κατὰ τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ ἐπίθεσις. Ἀντιπρόσωποι τοῦ ναυτικοῦ ἐκηρύχθησαν ἐνθουσιωδῶς ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἐνεργείας.

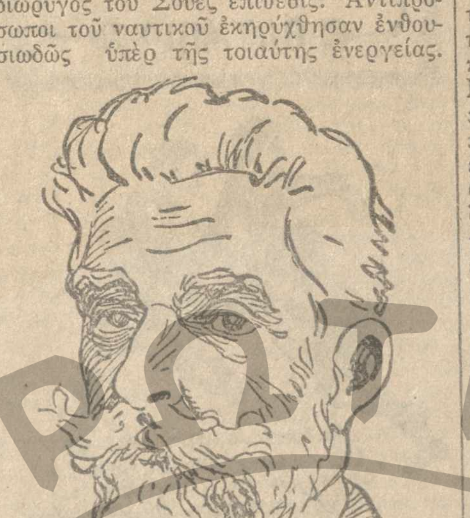
Ἰονὲλ Βρατιάνο

Ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς καταστάσεως εἰς τὸ Αὐστρογερμανικὸν μέτωπον, λίαν ἐπείγουσαν ἐθεώρουν τὴν ἐπιχείρησιν ἀποβάσεως στρατευμάτων Τουρκικῶν μεταξὺ Ὀδησσοῦ καὶ Ἄκερμαν, ἀφοῦ τοιαύτη ἐπιχείρησις, θ' ἀνεκούφιζε σημαντικῶς τὴν ἀριστερὰν πτέρυγα τοῦ Αὐστριακοῦ στρατοῦ».

Ἡ ἐπιχείρησις αὐτὴ δὲν ἐφαίνετο δύσκολος εἰς τὸν Λίμαν φὸν Σάνδερς καὶ διότι ὁ Ρωσσικὸς στόλος δὲν ἦτο ἄξιος λόγου, καὶ διότι δὲν ὑπῆρχαν μεγάλα καὶ ἠσκημένα Ρωσσικὰ στρατεύματα εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Ὀδησσοῦ...

Ἐπεβάλλετο, ἐν τῷ μεταξύ, ἡ καταστροφὴ τοῦ Ρωσσικοῦ στόλου τοῦ Εὐξείνου: Κατὰ τὴν δήλωσιν τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ναύαρχος Σουσών, ἐπετρέπετο νὰ ἐλπίζῃ κανεὶς ὅτι μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ «Γκαῖμπεν» καὶ τοῦ «Μπρεσλάου» θὰ ἔφθαναν οἱ Τουρκογερμανοὶ εἰς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο. Ἀλλ' ἡ γνώμη τοῦ Σάνδερς δὲν εἰσηκούσθη. Καὶ ἄλλοι ὡμίλησαν περὶ τῆς ἀνάγκης νὰ γίνῃ ἐκστρατεία κατὰ τῆς Αἰγύπτου.

«Περὶ τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἡ Ἀγγλία ἀπέδιδεν εἰς τὴν ἄμυναν τοῦ Σουέζ, δύναται νὰ κρίνῃ τις ἀπὸ τὸ γνωστὸν ὑπόμνημα τοῦ Λόρδου Κρόμμερ (ἄλλοτε ἁρμοστοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον) διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐγκαταλείψεως τῆς Κύπρου. Ἐξέθετεν οὗτος εἰς αὐτὸ πῶς ἀφοῦ αἱ Ἰνδίαι ἦσαν τὸ κέντρον τῆς Αὐτοκρατορίας ἀμεταβλήτως ἡ πολιτικὴ τῆς Ἀγγλίας ἔπρεπε νὰ βασίζεται εἰς τὴν ἄμυναν τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ». Ἔπρεπε δῆλα δὴ νὰ ἔχῃ ἐς ἀεὶ ἠσφαλισμένην τὴν κατοχὴν τῶν δύο ὀχθῶν τῆς ἐν λόγῳ διώρυγος». Πρὸς τοῦτο ἐχρειάζετο νὰ κατέχουν οἱ Ἄγγλοι τὴν Αἴγυπτον, τὴν χερσόνησον τοῦ Σινᾶ, καὶ τὸν κόλπον τῆς Ἀκάμπας μέχρι τοῦ Ἐλ Ἀρίς.

Ἀλλὰ διὰ νὰ πλήξουν τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν καρδίαν της—εἰς τὴν διώρυγα—οἱ Τοῦρκοι ἐχρειάζοντο μέσα τὰ ὁποῖα δὲν διέθεταν. Ἕνα σῶμα Τουρκικοῦ στρατοῦ ἔπρεπε νὰ διαθέσῃ μίαν ἑβδομάδα διὰ τὴν διάβασιν τῆς ἐρήμου τοῦ Ἐλ Τιχ. Καὶ φθάνον εἰς τὴν διώρυγα θὰ συνήντα τοὺς Ἄγγλους, οἱ ὁποῖοι ἐχρησιμοποιοῦσαν τὴν Αἴγυπτον ὡς βάσιν ἐφοδιασμοῦ.

Ἐν τούτοις τὴν 17ην Δεκεμβρίου (ν. ἡ.) 1914 ὁ Λίμαν φὸν Σάνδερς διετάχθη ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Γερμανικοῦ Ἐπιτελείου νὰ μελετήσῃ αὐτὴν τὴν ἐκστρατείαν, τὴν ὁποίαν ἐθεωροῦσε μεγάλης σπουδαιότητος, ἀλλ' ἡ ὁποία, ὡς ἐλέχθη, μὲ τὰ μέσα τὰ ὁποῖα διέθετεν ἡ Τουρκία, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ τοὺς ἀντικειμενικούς της σκοπούς. Ἡ μεγάλη διῶρυξ τοῦ Ταύρου, ζωτικὴ ἀρτηρία τῶν συγκοινωνιῶν Συρίας, Παλαιστίνης καὶ Μεσοποταμίας, δὲν ἦτο τελειωμένη ὅταν ἤρχισεν ὁ πόλεμος—καὶ ἐπερατώθη μόλις μετὰ τέσσαρα ἔτη.

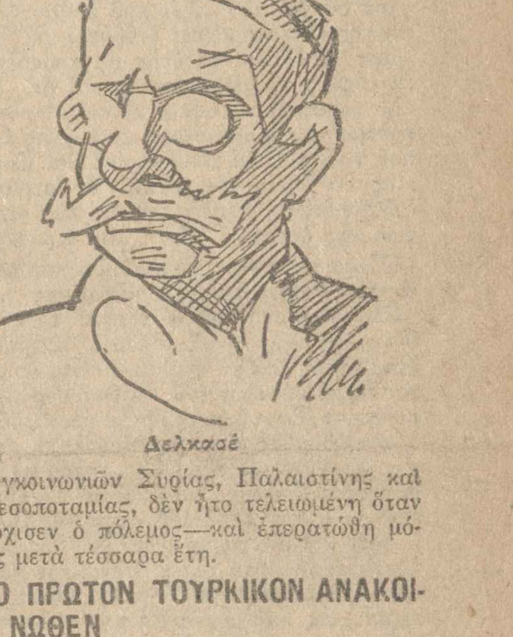
Δελκασέ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ

Ἂς ἐπανέλθωμεν εἰς τὴν δρᾶσιν τοῦ «Γκαῖμπεν» καὶ τοῦ «Μπρεσλάου», τῶν ὁποίων ἡ εἴσοδος εἰς δρᾶσιν ἔθεσεν ἐπὶ τάπητος ὁλόκληρον τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα. Ἰδοὺ τὸ σχετικὸν Τουρκικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς 30 Ὀκτωβρίου (ν. ἡ.).

«Ὁ Ρωσσικὸς στόλος παρηκολούθει τὴν 27ην καὶ 28ην ὅλας τὰς κινήσεις τοῦ Τουρκικοῦ στόλου καὶ παρηνώχλει τοὺς ἑλιγμοὺς ἡμῶν. Σήμερον ὁ Ρωσσικὸς στόλος ἤρχισε τὰς ἐχθροπραξίας. Μία Ρωσσικὴ τορπιλλοθέτις, τρία τορπιλλικά, ἓν ἀνθρακοφόρον ἐχώρησαν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Βοσπόρου μ' ἐχθρικὰς διαθέσεις. Τὸ «Γκαῖμπεν» ἐβύθισε τὴν τορπιλλοθέτιδα, ἐπροξένησε ζημίας εἰς τὸ τορπιλλικόν, ᾐχμαλώτισε τρεῖς ἀξιωματικοὺς καὶ 72 ἄνδρας κ' ἐβομβάρδισεν ἐπιτυχῶς τὴν Σεβαστούπολιν.

»Ἐπὶ τῆς τορπιλλοθέτιδος εὑρίσκοντο 700 τορπίλλαι καὶ 200 ἄνδρες. Ἐσώσαμεν διὰ τῶν τορπιλλικῶν μας τρεῖς ἀξιωματικοὺς καὶ 72 ἄνδρας, οἱ ὁποῖοι ὅσονούπω φθάνουν εἰς Κωνσταντινούπολιν. Κατὰ τὸ λέγειν τῶν αἰχμαλώτων, οἱ Ρῶσσοι ἐσκόπουν νὰ τοποθετήσουν τορπίλλας εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Στενῶν. Τὸ «Μπρεσλάου» κατέστρεψεν εἰς Νοβοροσσίσκ καὶ κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἀζοφικῆς 50 ἀποθήκας πετρελαίου, πενῆντα ἀποθήκας σίτου, καὶ ἐβύθισε 14 μεταγωγικὰ τοῦ στρατοῦ...».

Ἡ εἴδησις αὐτή, γράφει ὁ φὸν Σάνδερς τὸν κατέλαβεν ἐξ ἀπροόπτου, ἐφ' ὅσον καθ' ἃ ἰσχυρίζεται, δὲν εἶχεν εἰδοποιηθῇ οὔτε ἀπὸ τὸν Γερμανὸν πρεσβευτὴν οὔτε ἀπὸ τὸν ναύαρχον Σουσών. Ὁπωσδήποτε μετ' ὀλίγας ἡμέρας οἱ Τοῦρκοι ἐκήρυτταν «τὸν ἱερὸν πόλεμον» καὶ οἱ δρόμοι τῆς Σταμπούλ ἐπλημμύριζαν ἀπὸ..... «πληρωμένους» διαδηλωτάς. Τὴν 20ὴν Νοεμβρίου (ν. ἡ.) ἄλλοι διαδηλωταὶ ἔσπαζαν ἐξ ἐνθουσιασμοῦ τοὺς ὑελοπίνακας τοῦ ξενοδοχείου Τοκατλιάν, ὅστις ἦτο Ἀρμένιος...

Ἀλλ' ἡ κήρυξις τοῦ ἱεροῦ πολέμου δὲν συνεκίνησε κανένα Μουσουλμᾶνον ἔξω τῆς Τουρκίας.

Ἐξ ἄλλου ὁ Τσάρος Νικόλαος Β' ἐδημοσίευσε βαρυσήμαντον προκήρυξιν: Ἡ Ρωσσία, ἔλεγεν εἰς αὐτήν, θὰ τιμωρήσῃ τὴν Τουρκίαν. Θὰ ἐκπληρώσῃ τὴν ἱστορικήν της ἀποστολὴν εἰς τὴν Μαύρην θάλασσαν.

Καὶ αὐτὰ μὲν ἦσαν λόγια. Ἡ οὐσία ἦτον ὅμως ἄλλη: Ἡ εἴσοδος τῆς Τουρκίας εἰς τὸν πόλεμον προσέθετεν ἕνα ἀκόμη ἐχθρὸν εἰς τοὺς δύο ἐχθροὺς τῆς Ἀντάντ, ἡ ὁποία εἰς ἀντιστάθμισμα ἔπρεπε νὰ προσθέσῃ εἰς τὸ στρατόπεδόν της τὸν Κοβοῦργον. Ὁ Κοβοῦργος ὅμως ἄλλα ἐφρόνει.

Τρεῖς ἢ τέσσαρας ὁπωσδήποτε ἡμέρας μετὰ τὴν Τουρκικὴν παρέμβασιν εἰς τὸν πόλεμον ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀρχίζουν νέαν προσπάθειαν εἰς τὴν Σόφιαν: Χρήματα καὶ ἡ γραμμὴ Αἴνου—Μηδείας θὰ ἐδίδετο εἰς τὴν ἄπληστον Βουλγαρίαν, ἐὰν ἐδέχετο νὰ κτυπήσῃ τὴν Τουρκίαν... ἢ νὰ μείνῃ οὐδετέρα. Ἀλλ' ὁ Τσαρίσκος περιφρονεῖ τὴν προσφορὰν καὶ λησμονεῖ τὸ αἷμα τῶν Βουρβώνων, τὸ ὁποῖον ἔρρεεν (ἄλλοτε...) εἰς τὰς φλέβας του. Περιφρονεῖ ἀκόμη καὶ τὴν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ	60

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

προσφορὰν ἄλλων εἰς βάρος τῆς Ἑλλάδος ἀντισταθμισμάτων.

Ἐν τῷ μεταξὺ καίτοι ἔχασαν τὴν μάχην τοῦ Μάρνη καὶ ἀπέτυχον εἰς τὴν προσπάθειαν νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν Γαλλικὴν ἀντίστασιν καὶ νὰ καταλάβουν τὸ Παρίσι οἱ Γερμανοί, εἶχαν σημειώσει σημαντικὰς ἐπιτυχίας εἰς τὸ Ἀνατολικὸν μέτωπον. Ἐξ ἄλλου οἱ Σέρβοι μετὰ προσωρινὰς ἐπιτυχίας ὑπεχρεώθησαν νὰ ὑποχωρήσουν ἐνώπιον τοῦ ἀριθμητικῶς ὑπερτέρου ἐχθροῦ, ὅστις εἰσέβαλεν εἰς τὰ ἐδάφη των. Διάβημα ἔγινε καὶ πρὸς τὴν Ἑλλην. Κυβέρνησιν νὰ στείλῃ στρατεύματα εἰς βοήθειαν τῆς Σερβίας καὶ ὁ κ. Ρωμάνος, πρέσβυς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ Μπορντῶ, ὅπου εἶχε μεταφερθῆ ἡ Γαλλικὴ πρωτεύουσα, ἀνέφερε πόσον ἦτο δυσχερὴς ἡ προμήθεια ὑλικοῦ ἐν Γαλλίᾳ ὄχι μόνον διὰ τὴν Ἑλλάδα ἥτις δὲν ἦτο ἀκόμη σύμμαχος τῆς Ἀντάντ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Σερβίαν.

Τηλεγράφημα τοῦ κ. Βενιζέλου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 7 Νοεμβρίου (ν. ἡ.) σταλὲν πρὸς τοὺς πρεσβευτάς μας εἰς τὰς Ἀνταντικὰς πρωτευούσας περιέχει τὴν ἀπάντησιν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν ὁ Ἕλλην πρωθυπουργὸς πρὸς τοὺς κ. κ. Ἔλλιοτ, Δεμίδωφ καὶ Δεβίλ.

»Πρὸ τριῶν ἡμερῶν, λέγει ὁ κ. Βενιζέλος, οἱ πρεσβευταὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Ρωσσίας εἰς τὰς Ἀθήνας προέβησαν πρὸς ἐμὲ εἰς διάβημα συλλογικὸν ὅπως ὑποστηρίξουν προηγούμενον διάβημα τοῦ πρεσβευτοῦ τῆς Σερβίας, ὅστις εἶχε ζητήσει ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεώς του ὅπως ἡ Ἑλλὰς βοηθήσῃ στρατιωτικῶς τὴν Σερβίαν, εὑρισκομένην εἰς δύσκολον θέσιν, λόγῳ τῆς ἐνόπλου προελάσεως τοῦ Αὐστροουγγρικοῦ στρατοῦ ἐπὶ τοῦ Σερβικοῦ ἐδάφους. Ἀπήντησα ὅτι παρομοία ἐνέργεια τῆς Ἑλλάδος θὰ ἐξέθετεν αὐτὴν εἰς προσβολὴν ἐκ μέρους τῆς Βουλγαρίας καὶ ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην εἶναι πιθανώτερον ὅτι μία συνεννόησις αὐτόματος τρόπον τινὰ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας θὰ ἔθετε τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν ἐνδεχομένως ἀντιμέτωπον εἰς τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῶν τριῶν Κρατῶν».

Περαιτέρω ὁ κ. Βενιζέλος ἀνεφέρετο εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ συγκέντρωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ θ' ἀπῄτει τρεῖς ἑβδομάδας καὶ ὅτι ἐξ ἄλλου θ' ἀπῃτεῖτο ἕνας μῆνας διὰ νὰ φθάσῃ ὁ στρατὸς οὗτος εἰς τὸ θέατρον τοῦ Σερβοαυστριακοῦ πολέμου: Ἐν τῷ μεταξύ, ἔλεγεν ὀρθῶς, ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς εἰσβάλλων εἰς τὴν Σερβίαν θὰ ἐξεμηδένιζε πᾶσαν πιθανότητα ἐπαφῆς μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ. Ἀλλ' ὑπῆρχε καὶ μία περίπτωσις καθ' ἣν θὰ ἠδυνάμεθα—κατὰ τὸν κ. Βενιζέλον πάντοτε—νὰ βοηθήσωμεν τὴν Σερβίαν: Ἡ περίπτωσις καθ' ἣν ἡ Ρουμανία θὰ ἠγγυᾶτο περὶ τῆς Βουλγαρικῆς οὐδετερότητος.

Ἀλλ' ἡ Ρουμανία δὲν ἔδιδεν αὐτὴν τὴν ἐγγύησιν πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον, ὡς ἀποδεικνύει τηλεγράφημα τοῦ κ. Ψύχα ληφθὲν εἰς Ἀθήνας τὴν 13)26 Νοεμβρίου καὶ τοῦ ὁποίου δυσχερὲς εἶναι νὰ παραθέσωμεν ἐδῶ ὁλόκληρον τὸ κείμενον. Ἀλλὰ τὸ νόημα τοῦ τηλεγραφήμαγραφήματος εἶνε ἁπλοῦν: Ἐπιθετικὴ πολιτικὴ ἐναντίον τῆς Βουλγαρίας ἀπεκλείετο. Προσπάθεια ὅμως ἔπρεπε νὰ καταβληθῇ ὅπως ἡ Βουλγαρία δεχθῇ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὰ ἄλλα Βαλκανικὰ Κράτη διὰ μίαν ῥιζικὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐνδοβαλκανικῶν διαφορῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ σχέδιον τῆς Σερβικῆς Κυβερνήσεως τὸ ἀφορῶν τὴν συνεννόησιν Σερβίας, Ἑλλάδος καὶ Ρουμανίας διὰ μίαν κοινὴν πρότασιν πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, ὁ κ. Βρατιάνο εἶχεν εἰπῆ εἰς τὸν κ. Ψύχαν:

— Θέλομεν νὰ τηρήσωμεν οὐδετερότητα. Πῶς λοιπὸν θὰ κάμωμεν κοινὸν διάβημα μ' ἕνα ἐμπόλεμον Κράτος; Καὶ διατί θέλετε νὰ γίνωμεν διαιτηταὶ μεταξὺ τῶν Σλάβων; Αὐτὴν τὴν φροντίδα ἂς τὴν ἀφήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Πετρουπόλεως ἢ μᾶλλον εἰς τὸν Τσάρον. Οὔτε ἡ Ἑλλάς, ἄλλως τε, οὔτε ἡ Ρουμανία, ἀλλὰ μόνον ἡ Σερβία δύναται νὰ κάμῃ ἱκανοποιητικὰς προτάσεις πρὸς τὴν Βουλγαρίαν: Τὰ συμφέροντα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ρουμανίας ἀπαγορεύουν τὴν ἐξάπλωσιν τῆς Βουλγαρίας πρὸς τὴν Θράκην καὶ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Λόγοι σοφοὶ τοὺς ὁποίους δὲν ἐξετίμα τότε ἐπαρκῶς ὁ κ. Βενιζέλος.

ΑΡΙΣΤΟΣ ΚΑΜΠΑΝΗΣ

Σ. Σ. Χθὲς ἀντὶ 25)7 Σεπτεμβρίου, ἐτυπώθη 25)13 Σεπτεμβρίου. Ἡ ἡμερολογιακὴ μεταρρύθμισις ἔχει φέρει τόσην σύγχυσιν !

ΑΥΡΙΟΝ: Γενικὴ κατάστασις κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1915.—Αἱ «σημαντικώταται» παραχωρήσεις πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ.—Τὸ πρῶτον ὑπόμνημα τοῦ κ. Βενιζέλου.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

Η ΦΡΕΣΚΑΔΑ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Ὁ κ. Πὼλ Μοράν, ὁ ἀγαπητὸς Γάλλος συγγραφεὺς στὶς κυρίες γράφει κάπου: «Τὸ δέρμα εἶναι ἡ συνείδησις τῶν γυναικῶν! Χωρὶς βέβαια νὰ παραδεχτοῦμε εἰς ὅλην τὴν γραμμὴν τὸν ἀφορισμὸν αὐτόν, παραδεχόμεθα ὅτι τὸ δέρμα εἶναι ὁ καθρέπτης τῆς γενικῆς καταστάσεώς μας. Εἶναι ἄμεσα συνδεδεμένο μὲ τὴν ὑγεία μας σὲ τέτοιο βαθμὸ ποὺ οἱ πεπειραμένοι γιατροὶ δὲν ἔχουν παρὰ νὰ κυττάξουν τὸ πρόσωπο ἑνὸς ἀνθρώπου γιὰ νὰ κάμουν τὴν διάγνωσί τους. Ἔτσι μπορεῖτε νἆστε σίγουρη ὅτι ἂν δὲν εἶστε ἀρκετὰ ὡραία, μιὰ μέρα αὐτὸ συμβαίνει, γιατὶ δὲν κοιμηθήκατε ἀρκετὰ τὴ νύχτα, ὅτι οἱ κοκκινάδες αὐτὲς προέρχονται ἀπὸ τὸ στομάχι σας καθὼς τὰ σπιράκια γύρω στὸ στόμα σας προδίνουν κακὴ πέψη. Πρέπει δὲ νὰ γνωρίζετε ὅτι οἱ ἀσθένειες τοῦ ἥπατος, ἡ διαταραχὲς τῆς κυκλοφορίας καὶ ἡ ἐλαττωματικὴ πέψις προκαλοῦν διάφορες ὑπεραιμίες.

Γι' αὐτὸ δ,τι πρὸ πάντων εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπιδιώκουν οἱ κυρίες εἶναι «la liberté du ventre» ὅπως ἔλεγαν οἱ καλοί μας γιατροί. Μέγιστο μέρος ἂν ὄχι ὅλο τῆς ὀμορφιᾶς ἑνὸς δέρματος ὀφείλεται στὸν ἄδειανὸ πεπτικὸ σωλῆνα. Ἐπίσης τὸ δέρμα πρέπει ν' ἀναπνέῃ καλὰ ἀπαλλασσόμενο διαρκῶς κάθε ῥύπου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρουν οἱ κυρίες πῶς τὸ νερὸ ἔστω καὶ τὸ ζεστὸ δὲν καθαρίζει τὸ δέρμα. Τὸ μόνο νερὸ ποὺ ὠφελεῖ εἶναι τὸ βρόχινο. Γιὰ τὸ καθάρισμα τοῦ προσώπου θὰ μεταχειρισθῆτε ἕνα γαλάκτωμα ἢ μιὰ κρέμα ἀναλόγως τῆς ἰδιότητος τοῦ δέρματός σας ποὺ θὰ εἶνε ξηρὸ ἢ λιπῶδες. Τὸ καθάρισμα τοῦ προσώπου γίνεται ὡς ἑξῆς: Ἀφοῦ σπογγίσετε τὸ πρόσωπο μὲ μιὰ βρεμένη πετσέτα, θὰ πάρετε μὲ τὴν ἄκρη τοῦ δαχτύλου λίγη κρέμα ἀπὸ τὴν κρέμα ποὺ βάζετε καὶ θὰ τὴν ἁπλώσετε στὸ πρόσωπο ὅλο. Ἂν ἀντὶ κρέμα μεταχειρίζεστε γαλάκτωμα ἢ λοσιόν, θὰ τὸ βάλετε μ' ἕνα μπαμπακάκι. Τὴν κρέμα ἢ τὴ λοσιὸν θὰ τὴν ἀφήσετε στὸ δέρμα σας ὡς πέντε λεπτά, ὁπόταν θὰ τὸ σκουπίσετε μαλακὰ μ' ἕνα τουλπάνι. Δὲν ἐγκρίνεται ἡ κολώνια οὔτε γενικὰ οἱ λοσιὸν ἀλκοολιζὲ γιὰ τὸ πρόσωπο. Ἂν εἶναι ἀνάγκη νὰ σφίξουν οἱ πόροι τοῦ δέρματος, τὸ λεμόνι εἶναι δ,τι χρειάζεται.

Στὸν XVI αἰῶνα οἱ κοκέττες γιὰ τὸ πρόσωπο εἶχαν τὸ νερὸ ἀπὸ βρασμένα κουκιὰ καὶ ἡ παλῆες γαλάτισσες γυναῖκες μεταχειρίζονταν τὸν ἀφρὸ τῆς μπύρας. Τώρα θέλετε νὰ σᾶς πῶ τί ἔκανε ἡ γιαγιά μου; Ποὺ εἶχε τὸ λαμπρότερο δέρμα ποὺ εἶχα ἰδῆ; Εἶχε μιὰ μποτίλια τῆς μισῆς ὀκᾶς τσίπουρο ἁγνὸ εἰς τὸ ὁποῖο ἔβαζε ἑκατὸ δράμια γάλα ἀπὸ πικρὰ μύγδαλα. Μ' αὐτὸ ἔβρεχε ἕνα μπαμπακάκι καὶ πολλὲς φορὲς ἀλλάζοντάς το σκούπιζε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ λαιμό της. Τίποτα ἄλλο...

FEMINA

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ
ΟΛΥΜΠΙΑ

Διαφ. "WAGRAM,,

ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ. Ἐνοικιάζονται τὰ πλέον εὐάερα, εὐήλια, ὑγιεινὰ καὶ εὐθηνότερα ὅλων γραφεῖα.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Τσιγάρο

Δὲν πρέπει νὰ κατηγορῇ κανεὶς ποτὲ κανένα γιὰ τίποτε, γιατὶ κάποια ἀνωτέρα δύναμις ἐκδικητική, θὰ σὲ φέρῃ κάποια μέρα—μιὰ μέρα—νὰ νοιώσῃς πόση δικαιολογημένη εἶνε ἡ δικαιολογία ποὺ δίνουν ὅλοι ὅσοι σφάλλουν. «Δὲν μπορῶ, βρὲ ἀδελφέ! Τί τὰ θέλεις;»

Μὲ συγχωρεῖτε ὅλοι ἐσεῖς, ποὺ τόσες φορὲς κατέκρινα γιὰ τὸ ἀναβόσβυμα τοῦ τσιγάρου, τὰ κιτρινισμένα δάκτυλα, τὴν ἀγωνιά, ὅταν τὸ βράδυ ἔκλειναν τὰ καπνοπωλεῖα—«Ὤχ! καὶ δὲν ἔχω τσιγάρα!»—τὴν πρωϊνὴ μουργέλα καὶ τὴν μεσημεριάτικη τεμπελιά, τὴν διακοπὴ τῆς δουλειᾶς στὸ κρισιμώτερο σημεῖο—«νὰ καπνίσουμε κι' ἕνα τσιγαράκι!»—κι' ὅλα τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα γιὰ τὰ ὁποῖα οἱ πουριτανοὶ σᾶς κρίνουν ἀξίους τουλάχιστον ἀγχόνης!

Σοῦ ζητῶ κι' ἐσένα συγγνώμην, φτωχὲ σύντροφε, ποὺ κάποιο πρωΐ, σ' ἕνα ξενοδοχεῖο τοῦ Καραγάτς—στρατιώτης ἐσὺ κι' ἐγὼ γαλονᾶς—μὲ ξύπνησες, καταχρώμενος τῆς ἀνοχῆς μου, μ' ἕνα πελώριο ἀπαίσιο τσιγάρο, γιὰ τὸ ὁποῖον ἐζητοῦσες κουδουνῶντας σπίρτα!

Σοῦ ζητῶ κι' ἐσένα συγγνώμην, καλέ μου γέροντα, ποὺ μ' ἐξενεύριωνες μὲ τὴν αἰωνία μέριμνα τῆς φρεσκάδας τῶν τσιγάρων σου, τὰ βρεμμένα πανιὰ ποὺ τὰ τύλιγες, τὴν παρακαταθήκη τῶν ἕξ τουλάχιστον πακέττων, ποὺ τόσο στωϊκὰ τὰ ἔκοψες μιὰ μέρα, ὕστερα ἀπὸ πενῆντα τόσων χρόνων συνήθεια.

Ἀπόψε θὰ ἐχάριζα πολλὰ πράγματα γιὰ ἕνα τσιγάρο καὶ φιλικὰ μοῦ τὸ προσέφεραν δωρεάν. Τὸ πῆρα, τὸ κάπνισα μὲ λαχτάρα, τὸ εἶδα νὰ τελειώνῃ καὶ νὰ σβύνῃ μὲ ἀγωνιά, κι' ἔτρεξα ὕστερα κι' ἀγόρασα, κι' ἄλλα, μὲ τὴν ἴδια λαχτάρα καὶ τὴν ἴδια φούρια, ποὺ τόσες φορὲς κατέκρινα σὲ σᾶς, μεγάλοι καπνισταί, ἐγὼ ὁ ἀτζαμῆς καὶ ἐρασιτέχνης, καπνιστής, καὶ πίνοντας τὸ πρῶτο σιγάρο ἀπὸ τὸ νέο κουτί, τὸ ἄφησα νὰ καῇ, σὰν θυσία, σὲ ἕνα ἐλάττωμα, ποὺ ἔπαψε στὰ μάτια τὰ δικά μου ἀπόψε νὰ εἶνε πιὰ τόσο τρομερὸ καὶ φοβερὸ ἐλάττωμα!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Εὐπάθεια

Συνήθως αἱ κυρίαι ἀποφεύγουν εἰς ὡρισμένας περιόδους τὰς συγχύσεις. Φαίνεται ὅμως ὅτι καὶ τὰ ζῶα δὲν εἶνε τόσον...ζῶα, ὅπως ἀποδεικνύει ἡ κάτωθι εἴδησις ἐπαρχιακῆς συναδέλφου:

«Ὁ Τιμολέων Περγαμηνὸς ἐξ Ἄνω Χάλικος, ἐργάτης ἀσβεστοποιός, ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν ἠθέλησε νὰ πυροβολήσῃ γιὰ νὰ δοκιμάσῃ τὸ ὅπλον του. Κατὰ κακήν του τύχην ὅμως παραπλεύρως τῆς οἰκίας ἔνθα ἐπυροβόλησεν ἦτο τὸ σπίτι τοῦ καρραγωγέως Γεωργίου Σουπουρτζῆ, τοῦ ὁποίου ἡ προβατίνα ἐτύγχανε ἔγκυος τεσσάρων μηνῶν, καὶ ἐκ τοῦ προξενηθέντος κρότου ἀπέβαλε τὸ νεογνόν της, ἀπὸ τὴν μεγάλην της δὲ λύπην καὶ ἀπεβίωσε μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων ἡμερῶν. Ὁ ἀφέντης τῆς μεταστάσης μετέβη εἰς τὸ τμῆμα ἵνα καταγγείλῃ τὸν αἴτιον τοῦ διπλοῦ δυστυχήματος.»

Ἀγνοεῖται ἡ κρίσις τοῦ νέου Σολομῶντος!

Δοξολογία ὑπὲρ τοῦ παιδιοῦ

Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Ἀθηνῶν κ. Χρυσόστομος εἶχε τὴν ἔμπνευσιν ὅπως εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν Ἀθηνῶν μεθαύριον πρωῒ γίνῃ δοξολογία ὑπὲρ τοῦ «Παιδιοῦ» ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐνάρξεως τῆς «Ἑβδομάδος τοῦ παιδιοῦ».

Ἐπίσης εἰς τὴν αἴθουσαν Ἐμπειρικείου Ἀσύλου διὰ τὰ παιδάκια Δημ. Σχολείων Ἀμπελοκήπων καὶ Γηροκομείου ὑπὸ τῆς Χ. Α.Ν. θὰ δοθῇ κινηματογραφικὴ παράστασις ἀπὸ τῆς 10—12 π.μ. Τὴν 28ην, ἡμέραν Τετάρτην θὰ γίνῃ ὁ ἔρανος τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ καιρός

Ὁ καιρός, εὐτυχῶς σήμερον, ὑπῆρξε καλὸς καὶ ὁ ἀττικὸς ἥλιος ἐθέρμαινε τοὺς ριγηλοὺς μὲ ὅλον τους τὸ δίκαιον—Ἀθηναίους.

Αἱ πληροφορίαι τοῦ Ἀστεροσκοπείου προβλέπουν βελτίωσιν τοῦ καιροῦ γενικῶς.

Εἰς τὴν βόρειον Ἑλλάδα ἐξακολουθεῖ ἡ κακοκαιρία. Εἰς πολλὰ μέρη ἡ θερμοκρασία κατῆλθε μέχρι τῶν 20 βαθμῶν ὑπὸ τὸ μηδέν, ἐσημειώθησαν δὲ καὶ πολλοὶ θάνατοι ἐκ ψύξεως.

Εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην τὸ δριμὺ ψῦχος ἐξακολουθεῖ.

Εἰς τὴν Γένουαν ἐχιόνιζε συνεχῶς, εἰς δὲ τὴν Τεργέστην τὸ θερμόμετρον κατῆλθεν εἰς 10 κάτω τοῦ μηδενός.

Εἰς τὴν Κεντρικὴν Γερμανίαν, εἴς τινας περιφερείας τὸ θερμόμετρον δεικνύει 25 βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενὸς καὶ αἱ συγκοινωνίαι δυσχεραίνονται μεγάλως.

Εἰς τὴν Δυτικὴν Εὐρώπην ἐπῆλθε μεταβολὴ τοῦ καιροῦ καὶ εἰς τὸ Λονδῖνον ἐπικρατεῖ βροχερὸς καιρὸς ὅπως καὶ εἰς Παρισίους, ὅπου ἐξακολουθοῦν ραγδαῖαι βροχαί.

Θεατρικά

—Ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη ἀναβιβάζεται ἀπὸ τὸν θίασον τοῦ κ. Ἀλ. Ἀρντάτωφ, ἡ νέα ἐπιθεώρησις τοῦ κ. Γ. Τσακασιάνου «Ἄψε-Σβύσε» μὲ μουσικὴν πρωτότυπον τοῦ κ. Α. Μαρτίνο.

—Αἱ σκηνογραφίαι της ὀφείλονται εἰς τοὺς κ.κ. Ἀμπελᾶν καὶ Ἀρμενόπουλον ἡ δὲ σκηνοθεσία της εἰς τὸν κ. Ἀρντάτωφ.

—Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» παίζεται καθ' ἑσπέραν «Τὰ βάσανα τοῦ Καρδερίνα», ὀπερέττα τοῦ κ. Ι. Πρινέα.

Ὁ κ. Πρινέας πρωταγωνιστεῖ ὡς Καρδερίνας.

Κοσμικὴ κίνησις

Ὁ χορὸς τοῦ «Γκόλφ Κλοὺμπ» Ἀθηνῶν συνεκέντρωσεν εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ξενοδοχείου τῆς «Μεγάλης Βρεταννίας» τὴν ἐκλεκτοτέραν ἀθηναϊκὴν κοινωνίαν.

Αἱ αἴθουσαι τοῦ ξενοδοχείου εἶχον διακοσμηθῆ μὲ διάφορα πανὼ παριστῶντα σκηνὰς ἀπὸ τὸ «γκόλφ» καὶ ὁ ἐν γένει διάκοσμος ἔφερε τὰ χρώματα τοῦ «Γκόλφ Κλοὺμπ».

Μεταξὺ τῶν παρευρεθέντων διακρίνομεν τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἀγγλίας, τὴν λαίδην Λωραίν, μὲ ὡραιοτάτην τουαλέτταν ρόζ, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Γερμανίας, τὴν κ. Ρέννερ μὲ κίτρινα, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Τουρκίας Τζεβὰτ βέην, τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἰταλίας καὶ τὴν κ. Ἀρλόττα, τὸν ἐπιτετραμμένον τῆς Ἀμερικῆς καὶ τὴν κ. Γκούλντ, τὴν δ. Ἀρλόττα μὲ φόρεμα «στὺλ» ἀπὸ ταφτὰ ρὸζ στολισμένο μὲ μικρὰ βολάν, τὴν κ. Πλίτ, χαριτωμένην μὲ πράσινα.

Διακρίνομεν ἐπίσης τὸν κ. καὶ τὴν κ. ντὲ Κομένζ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Κράκιν, τὴν κ. Παπάγου, ὡραίαν μὲ μαύρην τουαλέτταν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ντεπάς, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Τραβέρς, τὸν κ. Σαλταφέραν, τὴν κ. Βλαστοῦ, μὲ ἰδιόρρυθμο φόρεμα ἀπὸ βελοῦδο μαῦρο μὲ «μπολερὸ» ἀπὸ λευκὸ σατέν, τὴν κ. Χωρέμη, μὲ τουαλέτταν ντραπὲ σὲ χρῶμα «ἐκαΐγ», τὴν κ. Ἀβέρωφ, τὴν δ. Ἀβέρωφ, ἀπὸ τὶς πλέον χαριτωμένες «πρωτόβγαλτες» τῆς ἐφετεινῆς σαιζόν, μὲ κομψὸ πράσινο φόρεμα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μαούνσκ, τὴν δ. Ἀνδριτσάκη μὲ λευκὸ περλέ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Ζαρίφη, τὸν σὲρ Φ. Χαλιντέϋ, τὸν κ. Γ. Μερκούρην, τὸν κ. Σνοὺκ τῆς ὁλλανδικῆς πρεσβείας, τὸν κ. Α. Μπενάκην, τὸν κ. Ρουσσέν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Εὐγενίδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Δ. Σκουζέ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ὀκαφρέϊ, τὸν κ. Βοῦλτσον, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ἀραβαντινοῦ, τὴν κ. Λιάμπεη, τὴν κ. καὶ δ. Μεταξᾶ, τὴν κ. καὶ δ. Καμπάνη, τὴν κ. Ἀνδριτσάκη, τὴν κ. καὶ δ. Λίτσα, τὴν δ. Φρόσω Εὐγενίδη, μὲ χαριτωμένο φόρεμα ἀπὸ ζωρζὲτ κίτρινη, τὸν κ. Συριώτην, τὸν κ. καὶ τὴν δ. Παπαδοπούλου, τὸν κ. καὶ τὴν δ. Γ. Βλάχου, τὸν κ. Μάτσαν, τὸν κ. Σισιλιάνον, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ρούφου.

Μία ξεχωριστὴ ἐμφάνισις ἡ κ. Ἐσμὲ Μεταξᾶ, μ' ἕνα κομψότατο κόκκινο φόρεμα, ποὺ ἀνεδείκνυε ὅλην τὴν χάριν τῆς σιλουέττας της. Διακρίνομεν ἐπίσης τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μακκᾶ, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Μπένση, τὸν κ. Καρτάλην, τὸν κ. Μπαΐλην, τὴν κ. Μπέμπη μὲ ὁλόμαυρα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Λογοθετοπούλου, τὴν κ. Κ. Ζαρίφη, μὲ θαυμασίαν ὁλόλευκην τουαλέττα, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ναούμ, τὸν κ. Μίκλ, τὸν κ. καὶ τὴν δ. Ἀπέργη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. ντὲ Λασί, τὸν κ. Μ. Μεταξᾶν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Τσοικαλᾶ, τὴν κ. Ἔντυ, τὸν κ. Μαλαμίδην, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Λεβίδη, τὸν κ. Ρωμάνον, τὸν κ. Φίλωνα, τὸν κ. Ταμπακόπουλον, τὴν κ. Παγκάλου, τὴν κ. Ἀρβανιτίδη, ἀπὸ τὰς ὡραιοτέρας τῆς βραδυᾶς καὶ πολλοὺς ἄλλους.

Δύο ὡραῖες ἐμφανίσεις, αἱ ἀνεψιαὶ τῆς πρεσβείρας τῆς Ἀμερικῆς κ. Σκίννερ: ἡ δ. Οὐέλς, ξανθὴ ὀμορφιὰ μὲ φόρεμα ἀπὸ ταφετὰ σωμόν, κομμένο σὲ στὺλ ἀγγλικό, καὶ ἡ δ. Ἄτκινσονς, μὲ φόρεμα ἀπὸ πράσινη μουσελίνα.

Σημεῖα καὶ τέρατα

Ἡ τελευταία κακοκαιρία, κατὰ Λεσβίαν συνάδελφον, εἶχε καὶ ἄλλα ἀπρόοπτα:

«Καθ' ὅλην τὴν νύκτα, γράφει, τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν, λόγῳ τοῦ σφοδροῦ ἀνέμου, ἡ καμπάνα τῆς ἐκκλησίας Ἁγίας Κυριακῆς (μιᾶς ἐκκλησίας τῆς Μυτιλήνης) ἐκτυποῦσε, τρομοκρατήσασα τοὺς κατοίκους τοῦ νέου προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ, οἵτινες ἐγείροντο ἔντρομοι μὴ γνωρίζοντες τί συμβαίνει.

Πολλοί, ἀπὸ τοὺς ἀμαθεστέρους πρὸ πάντων, οἱ γεμάτες δεισιδαιμονία γυναικοῦλες, ἐξήγησαν τὶς παράξενες νυχτερινὲς κωδωνοκρουσίες ὡς...διαμαρτυρίαν τῆς Ἁγ. Κυριακῆς διὰ τὸν ἐκεῖ ἐνταφιασμὸν τοῦ δυστυχοῦς Τούρκου ναυαγοῦ, τοῦ θύματος τῆς τελευταίας θαλασσινῆς τραγῳδίας τοῦ Τσανταρλῆ».

Ἡ 4η Λαϊκὴ τοῦ Ὠδείου

Μετὰ τὴν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἣν ἐσημείωσε κατὰ τὴν προχθεσινὴν τρίτην συμφωνικὴν συναυλίαν τῆς ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν ἡ ἐκτέλεσις τῶν συμφωνικῶν παραλλαγῶν τοῦ Φράγκ, θὰ ἐπαναληφθῇ αὕτη καὶ μεθαύριον Δευτέραν τῶν Χριστουγέννων ὑπὸ τοῦ κ. Μητροπούλου κατὰ τὴν τετάρτην λαϊκὴν συναυλίαν εἰς τὸ «Ἀττικὸν» ὥραν 10 1)2 π.μ. Ἐπίσης θὰ ἐκτελεσθοῦν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Μπουστίντουϊ συνθέσεις Βέμπερ, Μέντελσον καὶ Ἄλμπενιτς.

Ἐκθέσεις

Εἰς τὸ Λύκειον τῶν Ἑλληνίδων ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Κόντογλου ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Ἐκ τῶν πολυαρίθμων ἐπισκεπτῶν ἠγόρασαν ἔργα οἱ κ.κ. Α. Μπενάκης, Γ. Μελᾶς, Γ. Καντᾶς, Γ. Μαρκόπολι, αἱ κυρίαι Ἀραβαντινοῦ, καὶ Ταρσούλη, ὁ κ. Ζ. Παπαντωνίου, καὶ ὁ κ. Ἀδοσίδης, αἱ δες Μαρινάκη καὶ Καλογεροπούλου καὶ οἱ κ.κ. Μουστάκας, Τζελέπης καὶ τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον.

Θὰ μείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι 15 Ἰανουαρίου.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ν. Θεοφανίδη καὶ Σ. Λαμπαδαρίδη μία σειρὰ διηγημάτων τοῦ κ. Τίμου Ντόκου ὑπὸ τὸν τίτλον: «Μία δίκη χωρὶς δικαστήν». Ὅπως ὁ ἴδιος συγγραφεὺς λέγει εἰς σημείωμα προτασσόμενον τοῦ ἔργου τὰ διηγήματα αὐτὰ εἶναι προϊὸν τῆς πραγματικότητος ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἠντλήθησαν μὲ παρατηρητικότητα καὶ ἐπιμονήν.

Ταχυδρομεῖον

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 23. — Ἀεροπορικῶς διὰ Βρινδήσιον 6 1)2 π.μ. «Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν. «Σεμίραμις» 8 π.μ. Βρινδήσιον. (Ἰταλικόν) 10 π.μ. Κέρκυραν, Ἁγίους 40, Βρινδήσιον. (Ἰταλικόν) 2 π.μ. Πάτρας, Ἁγίους 40, Βρινδήσιον. «Ἕλενα Μ.» 2 μ.μ. Ἡράκλειον, Ρέθυμνον, Χανιά. «Πόπη» 2 μ. μ. Πάτρας, Ζάκυνθον, Ἀργοστόλιον, Ληξούριον. «Πέτρος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν. «Κρόνος» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἰθάκην, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κάρπαιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Φρίντων» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Ἀρμενιστήν, Εὔδηλον, Σάμον. «Βόλος» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Κύθνον, Σίφνον, Σέριφον, Μῆλον.

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. (Μουσικὸν θέατρον Κοὐρμη-Πρινέα) «Τὰ βάσανα τοῦ Καρδερίνα».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἀλλάζει κεφάλια».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἄψε-Σβύσε». Πρώτη.
ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ. Ἡ νέα ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη: «Ἡρὼ καὶ Λέανδρος».
ΚΟΣΜΙΚΟΝ. (Μουσικὴ Σκηνή). «Τὸ κορίτσι τῆς γειτονιᾶς».

Κινηματογράφοι

ΟΛΥΜΠΙΑ. «Ἡ κλοπή».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Κακόμοιρες γυναῖκες».
ΑΘΗΝΑ-Ι-ΚΟΝ. «Ταρζὰν» καὶ βαριετέ.
Α.Ο.Δ.Ο. «Ὁ Μασίστας στὴν Κόλασι».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Τὰ 7 κορίτσια τῆς κυρίας Γκιούργκοβιτς».
ΙΝΤΕΑΛ. «Τὰ ἐγκλήματα τῆς μητρότητος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Πόσο ἐκόστισε ἡ νίκη».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Μόργκαν ἡ σειρήν».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Στὰ καταγώγια».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ἡ τιμωρία τοῦ κακούργου».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Ὁ ἄγνωστος στρατιώτης».
ΕΛΛΑΣ. «Ὁ ἀτρόμητος καβαλλάρης».
ΜΑΓΕΙΑ. «Ἴτ».
ΚΟΣΜΟΣ (τέρμα Ἱπποκράτους). Ἐναρξις προσεχῶς.

Ἀθλητισμός

—Ἡ «Πεστερτζέμπετ»

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν μας ἡ οὑγγρικὴ ποδοσφαιρικὴ ὁμὰς «Πεστερτζέμπετ» ἡ ὁποία θὰ δώσῃ τρεῖς συναντήσεις. Μίαν τὴν Κυριακὴν μὲ τὸν «Ἀπόλλωνα» εἰς τὸ γήπεδον Ρούφ καὶ μίαν τὴν Δευτέραν μὲ τὸν «Παναθηναϊκὸν» εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Παναθηναϊκοῦ». Ἡ τρίτη συνάντησις θὰ δοθῇ τὴν μεταπροσεχῆ Κυριακὴν μὲ τὴν Ἕνωσιν Κων)πόλεως. Καὶ αἱ τρεῖς συναντήσεις προμηνύονται ἐξαιρετικῶς ἐνδιαφέρουσαι.

—Τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα

Κατόπιν τῆς ἐπελθούσης διευθετήσεως τῶν ποδοσφαιρικῶν μας πραγμάτων, οἱ ἀγῶνες διὰ τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν θὰ ἐπαναληφθοῦν ἐκ νέου, τῇ συμμετοχῇ καὶ τῶν τριῶν σωματείων τοῦ «ΠΟΚ».

Οἱ ἀγῶνες θὰ ἀρχίσουν περὶ τὰ μέσα Ἰανουαρίου.

—Πυγμαχικὰ νέα

Ἀνεχώρησεν ἐπιστρέφων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὁ ἐξ Αἰγύπτου πυγμάχος κ. Μιχαηλίδης. Θὰ ἐπανέλθῃ μετὰ δίμηνον, ὁπότε καὶ θὰ δώσῃ τὴν ρεβάνς του μὲ τὸν Τζανετόπουλον.

Τὴν Κυριακὴν τὸ πρωῒ θὰ γίνουν εἰς τὸ θέατρον «Ἀπόλλων» οἱ πρῶτοι ἑλληνοαμερικανικοὶ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες.

—Τὴν πρωΐαν τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς καὶ εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη τελοῦνται οἱ μετ' ἐξαιρετικοῦ ἐνδιαφέροντος ἀναμενόμενοι ἀγῶνες πυγμαχίας, τοῦ συνδέσμου πυγμάχων Ἀθηνῶν, τὸ πρόγραμμα τῶν ὁποίων πλὴν τῶν τεσσάρων συναντήσεων, περιλαμβάνει καὶ 4 γύρους τυφλοπυγμαχίας.

Λόγῳ τῆς ἑορτῆς αἱ τιμαὶ τῶν εἰσιτηρίων ὡρίσθησαν εἰς 25, 15 καὶ 10 δραχμάς.

Ἡ δευτέρα διοργάνωσις τῆς «Σὰλ Βαγκράμ» θὰ γίνῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην μὲ πλουσιώτατον πρόγραμμα.

—Τὸ Στάδιον τοῦ Ἄμστερδαμ

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Σταδίου τοῦ Ἄμστερδαμ, θὰ λήξουν τὴν 1ην Μαρτίου, τὴν δὲ 1ην Ἀπριλίου τοῦτο θὰ εἶνε καθ' ὅλα ἕτοιμον.

Τὰ ἔξοδα τῆς καθόδου τῶν Ἀμερικανῶν ἀθλητῶν εἰς τὸ Ἄμστερδαμ θὰ ἀνέλθουν εἰς 10 ἑκατομμύρια φράγκα γαλλικά.

—Ἐθνικὸς Πειραιῶς—Μικτὴ Πανιωνίου—Δάφνης

Τὴν Κυριακήν, 25 τρέχοντος, ἑορτὴν τῶν Χριστουγέννων, θέλει λάβῃ χώραν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Πανελληνίου γυμν. συλλόγου τὴν μεταμεσημβρίαν, λίαν ἐνδιαφέρων ποδοσφαιρικὸς ἀγὼν μεταξὺ ἀφ' ἑνὸς μὲν τῆς ἰσχυροτάτης ὁμάδος τοῦ Ἐθνικοῦ Πειραιῶς ἀφ' ἑτέρου δὲ τῆς γνωστῆς μικτῆς ὁμάδος Πανιωνίου—Δάφνης, ἥτις πρὸ δεκαπενθημέρου ἐνίκησε τὴν ὁμάδα τοῦ Γ.Σ. «Ἀπόλλων» διὰ πέντε τερμάτων ἔναντι οὐδενός.

Ὁ φίλαθλος κόσμος μὲ ἀνυπομονησίαν ἀναμένει νὰ παρακολουθήσῃ τὸν ἐν λόγῳ ἀγῶνα, ὅστις προμηνύεται ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέροντος λόγῳ τῆς συνθέσεως τῶν δύο ὁμάδων, τόσον τοῦ Ἐθνικοῦ ὅσον καὶ τῆς Μικτῆς Πανιωνίου—Δάφνης, ἥτις τελευταίως προπονουμένη συστηματικώτατα καὶ ἀποτελουμένη ἀπὸ ποδοσφαιριστὰς πρώτης τάξεως ὑπόσχεται πολλὰ διὰ τὸ ἑλληνικὸν ποδόσφαιρον καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μία τῶν καλυτέρων ἀθηναϊκῶν ὁμάδων.

Τὸ βραβεῖον Ζὰν Μωρεάς

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Παρισίων, τὸ φιλολογικὸν βραβεῖον Ζὰν Μωρεάς, τὸ ὁποῖον διὰ διαθήκης του ἵδρυσεν ὁ ἀποθανὼν Ἑλληνογάλλος ποιητὴς τῷ 1909, ἀπενεμήθη ἐφέτος διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸν Κάρολον Κρός, βιβλιοφύλακα τοῦ μουσείου τῶν ἀρχείων πολέμου εἰς τὰς Βιγκένας.

Διὰ τὴν καθυστερηθεῖσαν τόσον ἀπονομὴν τοῦ βραβείου τούτου, εἶχεν ἐγερθῆ ἐσχάτως πολὺς θόρυβος μεταξὺ τῶν γαλλικῶν φιλολογικῶν κύκλων.

Διπλωματικὴ κίνησις

Διὰ τοῦ ρουμανικοῦ ἀτμοπλοίου «Ρουμανία» ἀφίκετο χθὲς ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ρουμανίας ἐν Τιράνοις, κ. Τριανταφυλλέσκο.

Τὸ μελόδραμα

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς τῶν Χριστουγέννων τὸ ἑλληνικὸν Μελόδραμα θὰ παίξῃ εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς τὴν «Καβαλλερία» καὶ τοὺς «Παληάτσους». Εἰς τοὺς «Παληάτσους» θὰ ἐμφανισθῇ διὰ πρώτην φορὰν ὁ ὀξύφωνος κ. Πετρόπουλος. Ἐπίσης πρωταγωνιστοῦν αἱ κ.κ. Βλαχοπούλου, Ὀσσολάνου, καὶ οἱ κ.κ. Φωτεινὸς Μωραΐτης, Οἰκονομίδης. Τὴν Κυριακὴν τὸ βράδυ τὰ ἴδια ἔργα θὰ παιχθοῦν εἰς τὸ «Κεντρικόν».

ΚΩΚ Ἀγγλικόν, διὰ ξενοδοχεῖα, ἑστιατόρια, ἐργοστάσια καὶ οἰκιακὴν χρῆσιν, παρελήφθη εἰς μεγάλην ποσότητα. Παραγγελίαι παραδοτέαι κατ' οἶκον, ἐντὸς 24 ὡρῶν, μὲ τιμὰς εὐκαιρίας.
ΑΘΗΝΑΙ: Σταδίου 24
Μέγαρον Ἐφεσίου ἀρ. 67

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΑΤΕΛΗΣ ΕΓΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ

ΤΗΛ)ΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΝ

Τὸ ζήτημα τῆς ἀτελοῦς ἐγγραφῆς τῶν προσφύγων φοιτητῶν, παρουσιάζει ἀπό τινος μεγάλην ὀξύτητα, συνεπείᾳ τῆς ἀκολουθηθείσης σχετικῆς παρελκυστικῆς πολιτικῆς τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας. Κατόπιν τῶν δυσχερειῶν, τὰς ὁποίας προβάλλουν εἰς τὸ προεδρεῖον τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν προσφύγων φοιτητῶν οἱ ἁρμόδιοι τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου καὶ κατόπιν τοῦ παρατηρηθέντος ἀναβρασμοῦ εἰς τὰς τάξεις τῶν προσφύγων φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν, οἱ πρόσφυγες βουλευταὶ κ.κ. Ἐμμανουηλίδης, Δουλγερίδης, Ἀμηρᾶς, Ἀργυρόπουλος, Διαμαντόπουλος, Συμεώνογλου, Ἰασωνίδης, Κυβετός, Λαμπριανίδης, Μανούσης, Νικολαΐδης, Παπαδᾶτος, Ἀμπατζόπουλος, Μουζενίδης, Ξανθόπουλος, Τσουταρίδης καὶ Παπαδόπουλος Ἠλίας, ἐτηλεγράφησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, ζητοῦντες τὴν ἐπέμβασίν του, διὰ τὴν ταχεῖαν λύσιν τοῦ ζητήματος τούτου, τὸ ὁποῖον κρατεῖ ἐν ἀναστατώσει τοὺς πρόσφυγας φοιτητάς.

Ὁ κ. Καφαντάρης, ὁ ὁποῖος ἄλλως τε τὴν ἑσπέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, ὑπεσχέθη εἰς τοὺς πρόσφυγας βουλευτάς, ὅτι θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν εὐνοϊκὴν λύσιν τοῦ ζητήματος, ἐλπίζεται ὅτι θὰ ἀπαντήσῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας ἐξουσιοδοτῶν τὸν προσωρινὸν αὐτοῦ ἀντικαταστάτην κ. Μερλόπουλον νὰ ὑπογράψῃ τὸ διάταγμα τῆς ἀτελοῦς ἐγγραφῆς τῶν προσφύγων φοιτητῶν καὶ σπουδαστῶν.

—Αἱ ἐνέργειαι τῆς Ὁμοσπονδίας

Λόγῳ τῆς ἐκκρεμότητος τοῦ ζητήματος τῆς ἀτελοῦς ἐγγραφῆς τῶν προσφύγων φοιτητῶν, ἐκ τῆς ὁποίας ἀπειλεῖται ν' ἀποκλεισθοῦν τοῦ Πανεπιστημίου οἱ πρόσφυγες φοιτηταί, ἡ ὁμοσπονδία αὐτῶν ἀπέστειλε νέον τηλεγράφημα πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην διὰ τοῦ ὁποίου ζητεῖ νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἐν λόγῳ δαπάνην.

Ἐπίσης ἡ ὁμοσπονδία τῶν προσφύγων φοιτητῶν θ' ἀποστείλῃ ἔγγραφον εἰς τοὺς πρόσφυγας βουλευτὰς διὰ τοῦ ὁποίου θὰ διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐπιδεικνυομένην ὑπ' αὐτῶν ἀδιαφορίαν διὰ τὸ ἐν λόγῳ ζήτημα.

—Ὁ κ. Μπακάλμπασης

Ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ὁ ὑφυπουργὸς τῆς ἀνταλλαγῆς κ. Μπακάλμπασης ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου, θὰ συνεργασθῇ μετὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διὰ τὴν διάθεσιν μέρους τοῦ συμπληρωματικοῦ δανείου διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἀγροτικῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἐπίσης θὰ συνεννοηθῇ καὶ διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀγροτῶν προσφύγων.

—Τὸ συμπληρωματικὸν Μητρῷον

Οἱ προϊστάμενοι τῶν συνεργείων τοῦ Ζαππείου ἐγνώρισαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν Ἀνταλλαγῆς ὅτι κατεχωρήθησαν μέχρι σήμερον εἰς τὸ καταρτιζόμενον συμπληρωματικὸν μητρῷον περὶ τοὺς 72.000 δικαιοῦχοι. Ἀπομένουν δὲ πρὸς καταχώρησιν περὶ τοὺς 40.000 περίπου εἰσέτι δικαιοῦχοι.

Ἐπίσης τὰ ἀναλαβόντα τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ μητρῴου τυπογραφεῖα ἤρχισαν τὴν παράδοσιν τῶν πρώτων φύλλων τοῦ μητρῴου.

—Ἡ συγκοινωνία «Βύρωνος»

Ἀπὸ τῆς χθὲς παρεδόθη εἰς κοινὴν χρῆσιν τὸ μέχρι τῆς ἀγορᾶς τοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος πρῶτον τμῆμα τῆς ἐπισκευασθείσης καὶ σκυροστρωθείσης ὁδοῦ. Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπισκευῆς καὶ τοῦ δευτέρου τμήματος τῆς ὁδοῦ, φθάνοντος μέχρι τοῦ τέρματος τοῦ συνοικισμοῦ, συνεχίζεται, ἐλπίζεται δὲ ὅτι θὰ περατωθῇ τὸ ταχύτερον. Μετὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ τοῦ τμήματος τούτου τῆς ὁδοῦ, τὰ αὐτοκίνητα τῆς «Πάουερ» τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν Συντάγματος—Βύρωνος θὰ σταθμεύουν εἰς τὸ τέρμα τοῦ συνοικισμοῦ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πένθη

Ἀπέθανε καὶ ἐκηδεύθη ἐν Χαλκίδι ἡ Αἰκατερίνη Γ. Τριχᾶ, σεβαστὴ δέσποινα τῆς Εὐβοϊκῆς πρωτευούσης καὶ μήτηρ τοῦ καλλιτέχνου κ. Σπύρου Τριχᾶ.

Καταστήματα

— Εἰς ἀληθινὴν Διεθνῆ ἔκθεσιν κομψοτεχνημάτων μετεβλήθη τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὸ Ἀνθοπωλεῖον ΦΛΕΡΙΑΝΟΡ. Μέσα στὰ ὡραῖα λουλούδια καὶ στὰ ὡραῖα φυτὰ εὑρίσκει κανεὶς ὅ,τι ὀρέξεται διὰ Δῶρον μὲ γοῦστο καὶ πολλὴν χάριν.

Ἰατροί

—Ι. ΚΑΚΟΥΡΗΣ ὠτορινολαρυγγολόγος. Δέχεται. Χαλκοκονδύλη 52α, 4—6 μ. μ.

—ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΣΑΣ: Μόνον μὲ τὴν βαφὴν τριχῶν Παπαζήτη ἐπιτυγχάνεται τὸ χρῶμα ποὺ θέλετε. Μαυρομιχάλη 54.

— Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς. Συφιλιδολόγος Δερματολόγος ἐπὶ 10ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ 4—7.

—Οἱ εἰδικοὶ δερματολόγοι ἰατροὶ κ. κ. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ καὶ ΑΝΝΙΝΟΣ δέχονται πλατεῖα Κάνιγγος, Τζώρτζ 4, 10—1 καὶ 5—7. Τηλέφωνον 32—39.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ μας σύζυγον, ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΣΤΑΓΓΕΛ

Ἐργοστασιάρχην Λιθογραφίας θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Παρασκευὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας ὁδὸς Λέκκα ἀρ. 21 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Διονυσίου (τῶν Καθολικῶν)

Ἀθῆναι τῇ 23 Δεκεμβρίου 1927

Ἡ τεθλιμ. σύζυγος Εἰρήνη Γ. Στάγγελ. Οἱ ἀδελφοί: Ἐρρῖκος Στάγγελ, Νικόλαος Μεταξᾶς, Βασιλικὴ Μεταξᾶ, Ζωὴ Ν. Περσάκη, Ἐλευθερία Μαλαβάζη, Βικτωρία Ν. Καρδαγούρη, Νικόλαος Καρδαγούρης. Οἱ ἀνεψιοί.

(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλοῦν)

Τὴν προσφιλῆ ἡμῶν μητέρα, ἀδελφήν, θείαν καὶ μάμμην

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΝ ΑΡΙΣΤ. ΞΥΠΟΛΥΤΙΔΗ

θανοῦσαν χθὲς κηδεύομεν σήμερον, ἡμέραν Παρασκευὴν 23 τρέχ. καὶ ὥραν 3 μ.μ. ἐκ τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Παρακαλοῦμεν τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους ὅπως τιμήσωσι τὴν ἐκφοράν της.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 23 Δ)βρίου 1927

Τὰ τέκνα: Ἰωάννης, Γεώργιος, Μαρία Ἀρ. Ξυπολυτίδη, Εὔα Ἰω. Κατίνα Γεωργ. Ξυπολυτίδη, Ἄννα Στάη, Στέλλα Βασιλειάδη, Βικτωρία Δ. Ὀρλώφ, Παν. Στάης, Σπυρ. Βασιλειάδης, Δημ. Ὀρλώφ. Οἱ ἀδελφοί: Σταῦρος Πετρόπουλος, Ἑλένη Καντάρογλου, Ἰουλία Χαϊδοπούλου, Ἰωάννης Χαϊδόπουλος, Φωφὼ Σπηλιοπούλου, Βασ. Σπηλιόπουλος.

(Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσι)

MODES
Marthe Semoine, 11 rue de Stade. Fichus brodés, écharpes, sacs, fleurs pour robes, ceintures fantaisies e.t.c. pour cadeaux.

ΜΑΖΥ ΜΕ Τ' ΑΛΛΑ ΣΑΣ ΨΩΝΙΑ
ΜΑΖΥ ΜΕ Τ' ΑΛΛΑ ΣΑΣ ΔΩΡΑ
ΑΓΟΡΑΣΑΤΕ ΟΛΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΙ
ΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ
"ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ,,
ΤΟ ΕΚΔΟΤΙΚΟ ΑΥΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ ΛΗΓΟΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ...
ΣΕΛΙΔΕΣ 28.-ΥΠΕΡΟΧΗ ΤΡΙΧΡΩΜΗ ΕΙΚΟΝΑ
ΑΠΕΙΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΚΙΝΗΣΙΝ
ΥΛΗ ΕΚΛΕΚΤΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ
Στὸ φύλλο αὐτὸ ἀρχίζει καὶ τὸ ρομάντζο τοῦ σπαραγμοῦ καὶ τοῦ πόνου
"ΤΟ ΔΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΚΑΡΔΙΑΣ,,
Ἀληθινὸ Ἀριστούργημα — Ἱστορία Ἀγάπης πάθους καὶ συντριβῆς.
Ἀρχίζει ἐπίσης μία νέα Καμπάνια
"Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΑΝΔΡΩΝ,,
Πῶς ζοῦν στὰ σπίτια τους, πῶς ἐργάζονται, πῶς διασκεδάζουν, μ' εὐχάριστα καὶ χαρακτηριστικὰ ἀνέκδοτά των κτλ. κτλ. κτλ.
ΘΥΜΗΘΗΤΕ, ΣΠΕΥΣΑΤΕ Ν' ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΦΥΛΛΟ

ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤ

ΤΟ ΚΟΡΜΙ ΣΟΥ ΕΙΝΕ ΔΙΚΟ ΣΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Βέβαιος ὕστερα ὅτι θὰ ἠμποροῦσε νὰ κοιμᾶται πειὰ ἥσυχος, ὁ κ. Μερμερῶ, τὸν ἀπεχαιρέτισε μὲ ξηρὸν χαιρετισμόν.

—Τοὺς χαιρετισμούς μου, σᾶς παρακαλῶ εἰς τὸν κ. Μπερνιέ!... Δεσποινίς!...

Μὲ ὑπέρμετρη χαρὰ ὁ Πακὼ καὶ ἡ Σπῆ, ἐβγῆκαν σιωπηλοὶ ἀπὸ τὰ Δικαστήρια...

—Μοῦ κράτησαν τὴν βαλίτσα μου! ἦταν ἡ πρώτη λέξις ποὺ εἶπεν ἡ Σπῆ.

Ὁ Πακὼ ἐχαμογέλασε.

—Σὲ συμβουλεύω νὰ μὴν πᾷς νὰ τὴν ξαναζητήσῃς... Νὰ εἶσαι εὐχαριστημένη ποὺ ξέφυγες ἀπ' τὴν φάκα...

—Ὡς τόσο, αὐτὸς ὁ δικαστής....

Ἐξανάβλεπε τὸ κιτρινιάρικο πρόσωπό του, ἄσχημο σὰν τὴν ψυχή του.

XI

Ἦταν Κυριακὴ τοῦ Ὀκτωβρίου, γεμάτη ἀκόμη ἀπὸ καλοκαιριάτικο φῶς. Εἶχαν πάει ἀπὸ τὸ πρωῒ νὰ περάσουν τὴν ἡμέρα στὸ Αἴξ, καὶ ξαναγύριζαν, ἡ Σπῆ καὶ ὁ θεῖός της, εὔθυμοι, μὲ τὸ πνεῦμα γεμᾶτο ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψι τοῦ Μουσείου καὶ τὴν ξεκουραστικὴ στάσι στὴν αὐλὴ τῆς Μητροπόλεως. Στὸ γυρισμὸ τὸ τράμ ἦταν γεμάτο ἀπὸ κόσμο, καὶ ὁ δρόμος ἀπὸ αὐτοκίνητα, ποδήλατα, πεζούς... Στὸ τράμ μέσα ἦταν εὔθυμες παρέες, ποὺ ἐπείραζαν χυδαῖα τὸν κόσμο, ὥστε ἡ Σπῆ ἐκνευρισμένη ἐπρότεινε:

—Δὲν κατεβαίνουμε;... Δὲν εἶναι παρὰ 3 χιλιόμετρα...

—Δὲν θὰ κουρασθῇς νὰ γυρίσουμε πεζῆ;

—Ἴσα ἴσα. Θὰ ξεκουρασθῶ.

Ὅταν τὸ τράμ ἔφυγε, ἔπηρε τὸ μπράτσο τοῦ προστάτου της καὶ τὸ ἔσφιξε τρυφερὰ ἀπάνω στὸ στῆθος της.

—Ἂν ἤξερες πόσο καλὴ μοῦ φαίνεται τώρα ἡ ζωή.

Ὁ Πακὼ τῆς χαμογέλασε.

—Ξαναγυρίζεις ἀπὸ μακρυά...

Σὰν φύλλα ξερά, ποὺ στριφογυρίζει ὁ ἄνεμος γύρω μας, τὴν ἐτριγύρισαν ὅλες ἡ παλῆες ἀναμνήσεις. Τὸ Σατὼ-Ρούζ καὶ ἡ παιδική της ἡλικία... Ἡ Ὀλιβέττα καὶ ἡ μισητὴ οἰκογένειά της... Ὁ καϋμένος ὁ πατέρας της, ποὺ πέθανε μονάχος... Ὁ Κώστας!.. Ὁ Φραγκίσκος... Κι' ὕστερα, πειὸ κοντινὴ ἀπ' ὅλες, ἡ ἀνάμνησις τοῦ ἐγκαταλελειμμένου, ποὺ τῆς θύμιζε τὴν φρικτὴ μορφὴ τοῦ Ἀγνώστου.

Τί νὰ ἔκανε τάχα αὐτὴν τὴν στιγμὴν ὁ φρικτὸς ἐκεῖνος διαβάτης, ποὺ τὴν εἶχε βγάλῃ ἀπὸ τὸν καλὸ δρόμο; Σὲ τί παιχνίδια ἐδαπανοῦσε τὴν ἄνανδρη δύναμί του; Θὰ τὸν ξανάβλεπε ποτέ;... Τὸ εὐχήθηκε γιὰ νὰ τὸν ἀτσίσῃ.

Ἐνοιωθε, ὅπως τοὺς συλλογιζόταν, μιὰ ἀδιαφορία, γιὰ τοὺς ἄνδρες ἐκείνους ποὺ ἡ ἐπιθυμίες τους δὲν ἦταν παρὰ γιὰ νὰ τὴν ὑποδουλώσουν.

Ἡ ὠχρὴ σιλουέττα τοῦ Σίμου ξεπετάχθηκε καὶ σβύστηκε. Ταυτοχρόνως ἕνα ἄλλο πρόσωπο, τόσο ἀσαφές, ποὺ δίστασε νὰ τὸ ὀνομάσῃ, ζωγραφίστηκε ἀμυδρὰ—ἀμυδρὰ μπροστά της. Ἐκεῖνος ἐφαίνετο εὐφυὴς καὶ ἀγαθός... Ἀλλὰ ἦταν πολὺ μακρυὰ γιὰ νὰ τὸν διακρίνῃ. Τὸ ἀπεμάκρυνε, καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ καὶ τὸ αἴσθημα ποὺ ἄρχισε νὰ τῆς ἐμπνέῃ ὁ Πέτρος Μπερνιέ.

Ἀνάπνευσε βαθειά. Δὲν ἦταν γύρω της παρὰ ὁ ἡλιολουσμένος δρόμος, ἡ ζωὴ τῶν περιχώρων, κι' ἀπάνω στὴν καρδιά της τὸ χέρι τοῦ ἀγαπημένου νουνοῦ της.

— Πόσο εὐγνωμονῶ τὴν τύχη, ποὺ μοῦ ἔδωσε ἕναν μπαμπᾶ σὰν κι' ἐσένα, τόσον ἐπιεικῆ καὶ τόσον καλόν...

Ἀναστέναξε. Ἐκεῖνος τὴν κατάλαβε.

—Θὰ σοῦ χρειασθῇ ἀκόμη καιρὸς γιὰ νὰ ἀποκτήσῃς τὴν ἰσορροπία σου... Δοκιμασίες σὰν κι' αὐτὲς δὲν ξεχνιοῦνται σὲ μιὰ μέρα...

— Δὲν θὰ τῆς ξεχάσω ποτέ!

— Δηλαδή, θὰ χρησιμοποιήσῃς τὸ μάθημα... Ὁ πόνος εἶνε ἕνα μαχαίρι δίκοπο. Ρίχνει κάτω τοὺς ἀδυνάτους καὶ φτειάνει τοὺς δυνατούς. Γιὰ σκέψου αὐτὸ τὸ θαυμάσιο πρᾶγμα! Εἶσαι μονάχα εἴκοσι ἐτῶν. Ἡ χθεσινὴ Σπῆ πέθανε, ζήτω ἡ Σπῆ τῆς αὔριον.

— Κι' ὅμως, νουνέ, σὰν τὸ συλλογιέμαι! Ἡ ζωὴ ἔχει καλὲς στιγμές, σὰν κι' αὐτές... Μὰ γιὰ τοὺς ἄλλους, τί βάσανα χωρὶς τέλος, τί δυστυχίες χωρὶς φάρμακο. Νά, ἡ καϋμένη ἡ Στεφανοῦλα!...

—Εἶνε σίγουρο πῶς δὲν θὰ τὴν γλυτώσῃ. Ἕξ μῆνες μέχρι τριῶν ἐτῶν φυλακὴ καὶ διακόσια ἕως τρεῖς χιλιάδες φράγκα πρόστιμο.

— Πὲς ὅ,τι θέλεις, δὲν εἶνε δίκηο...Μιὰ μητέρα ποὺ κάνει ἕνα παιδὶ χωρὶς νὰ τὸ θέλῃ, πρέπει νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ τὸ βγάζῃ ἀπ' τὴ μέση, πρὶν ἀκόμη γεννηθῇ, ὅπως ἔχει ὕστερα τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐγκαταλείπῃ...

— Αὐτὸ θὰ εἶνε ἴσως ἡ αὐριανὴ ἀλήθεια!.. Ἴσως ἀντὶ κρυφὲς ἐκτρώτριες, καὶ γυναῖκες ποὺ τρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ πεθάνουν, ὅπως ἐκείνη ποὺ ὑπῆρξε ἀφορμὴ νὰ συλληφθῇ ἡ κυρία Ἐσκαρτεφὶγκ καὶ ἡ Στεφανοῦλα, νὰ ἰδοῦμε, νὰ ἰδῇς—γιὰ μένα εἶνε τὸ ἴδιο, ἀφοῦ ἐγὼ θὰ ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ στὸ μυαλό σου—γιατροὺς νομίμως ἐξουσιοδοτημένους νὰ προβαίνουν εἰς ἐκτρώσεις, ἐπὶ τῇ ἁπλῇ αἰτήσει τῆς μητέρας, ὅπως τὸ κάνουν σήμερα ὅταν ἡ ὑγεία ἢ ἡ ζωή της εὑρίσκεται ἐν κινδύνῳ... Ξέρεις καλὰ πῶς δὲν εἶνε ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκτρώσεως ποὺ ἀποδοκιμάζω, ἀλλὰ οἱ κίνδυνοι ποὺ τὰ βρώμικα χέρια καὶ αἱ ἐμπειρικαὶ μέθοδοι ἐκθέτουν ἐκεῖνες, ποὺ καταφεύγουν σ' αὐτές. Τὸ μόνον μέσον γιὰ νὰ προφυλάξουμε τὸ μέλλον, εἶνε ὅπως στὸ ἑξῆς κάθε γυναῖκα εἶνε μητέρα, μοναχὰ ὅταν τὸ θέλῃ...

— Αὐτὸ εἶπα κι' ἐγὼ στὸν δικαστή!

— Πρέπει νὰ τὸ λὲς ἀπὸ τώρα σὲ ὅλους, παντοῦ καὶ πάντοτε. Μερικοὶ κερδοσκόποι ἴσως θὰ χάσουν, μὰ τὸ ἀνθρώπινον εἶδος θὰ κερδίσῃ, καὶ πρῶτα ἡ γυναῖκες! Ταυτόχρονα μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, καὶ τὸ δικαίωμα τῆς τεκνοποιΐας, ὅπως καὶ ὁπότε τὸ θέλει, ὀφείλει νὰ εἶνε ὁ σκοπὸς καθεμιᾶς. Τότε μόνον θὰ γίνετε ἴσες μὲ τὸν ἄνδρα. Ἡ γενεὰ ποὺ θὰ ἔχῃ ἐπίγνωσιν εἶνε ὁ ἀπαραίτητος ὅρος τῆς ὁριστικῆς σας ἀπολυτρώσεως.

Ἡ Σπῆ ἀντεῖπε, βρίσκοντας τὸν χρόνον πολύν.

—Θὰ εἶνε πολὺ ἀργά...

— Ὅλα βραδύνουν!... Θὰ ἐξελιχθῇ ὅμως κι' αὐτὴ ἡ κοινωνία τῶν ἀγρίων, ἡ ὑποκριτικὴ καὶ ἀπάνθρωπος! Οὔτε ἡ μπόμπες ὠφελοῦν! Ἐνόσῳ ἡ ἐκπαίδευσις τῶν μαζῶν δὲν θὰ γίνῃ, μία ἐπανάστασις θὰ ὑποστηρίζῃ τὶς περισσότερες φορὲς ἐκεῖνο ποὺ ἀπομένει πάντοτε καὶ παρ' ὅλα, ἀπὸ τὸν παληὸ σκελετό.

— Ἔστ. δὲν ὑπάρχει διέξοδος; Θὰ γυρίζωμε πάντα ὅπως τὰ ζῶα στὸ μαγκανοπήγαδο, καταδικασμένοι νὰ γυρίζωμε γύρω αἰωνίως.

('Ακολουθεῖ)

lait mont-blanc
LAIT MONT BLANC
COMPAGNIE GENERALE DU LAIT
RUMILLY (HAUTE SAVOIE)

LAIT DES ENFANTS
concentré sucré, possède
tous les éléments
du lait frais non écrémé
(matières grasses et vitamines)
grâce à ses procédés spéciaux
de concentration
Se vend en boîte de 400 gr. dans les pharmacies et bonnes maisons d'alimentation.

Ἡ ἐπιστήμη ἐξηγεῖ τὴν θρησκείαν

Τί ἦτο τὸ "μάννα,,

Τὰ πορίσματα μιᾶς ἐπιστημονικῆς ἐρεύνης

Πρὸ δέκα ἐτῶν, ὅταν ὁ στρατηγὸς Ἄλλεμπυ ἐβάδισε μὲ τὰ στρατεύματά του διὰ τῆς Ἐρήμου τοῦ Σινᾶ πρὸς τὴν Ἁγίαν Γῆν, ἔλαβε χώραν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἐπηρέασε σημαντικῶς τὴν τύχην τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς πρὸς νότον μεγάλης ἐνδοχώρας. Ἐπὶ ἑκατονταετηρίδας ἡ κενὴ ἔκτασις τῆς Ἐρήμου ἐθεωρεῖτο μυστηριώδης καὶ ἄβατος περιφέρεια εἰς τὴν ὁποίαν ἐκρύπτοντο παντοειδῆ αἰνίγματα. Ἀλλ' ἐνῷ γίνεται λόγος μετ' ἐπιφυλακτικότητος περὶ τῶν πόρων τῆς Ἐρήμου, εἶνε ὁπωσδήποτε γεγονὸς ὅτι ἡ ἔνδεια τῆς Ἐρήμου τοῦ Σινᾶ ὀφείλεται μᾶλλον εἰς τὴν ἔλλειψιν μέσων ἐκμεταλλεύσεως καὶ εἰς τὴν ἄγνοιαν παρὰ εἰς τὴν ἄρνησιν τοῦ ἀθλίου νομαδικοῦ πληθυσμοῦ ὅπως τὴν ἐκμεταλλευθῇ.

Ὁ συνήθης πεπολιτισμένος ἄνθρωπος ὀλίγα ἐγνώριζε περὶ τῆς Χερσονήσου τοῦ Σινᾶ ἢ περὶ τοῦ ὄρους Σινᾶ, πέραν τοῦ γεγονότος ὅτι οἱ Ἰσραηλῖται περιεπλανήθησαν ἐκεῖ καὶ ὅτι εἰς μίαν τῶν κορυφῶν, ἡ ὁποία γενικῶς λέγεται «ὄρος τῆς Αἰκατερίνης», ὁ Μωϋσῆς συνεκέντρωσε τὸ ποίμνιόν του. Ἀπὸ τῆς ἀπομεμακρυσμένης ἐκείνης ἐποχῆς ἡ Ἔρημος παρέμεινε βιβλίον κλειστὸν εἰς τοὺς πλείστους ἐξ ἡμῶν.

Τὸ στοιχεῖον τῆς Ἐρήμου τοῦ Σινᾶ, τὸ ὁποῖον προεκάλεσε μεγάλην ἕλξιν τόσον εἰς τὸν συνήθη ἄνθρωπον ὅσον καὶ τὸν ἐπιστήμονα ἦτο τὸ «μάννα», ἡ περίεργος ἐκείνη τροφή, μὲ τὴν ὁποίαν ἐτράφησαν τὰ τέκνα τοῦ Ἰσραήλ. Τί ἦτο τὸ μάννα; Εἰς τὰς ἑκατοντάδας τῶν ἐτυμολογικῶν ἑρμηνειῶν, τὰς ὁποίας παρουσίασαν οἱ μελετηταὶ τῆς Γραφῆς, σχετικῶς πρὸς τὴν οὐσίαν αὐτήν, ἡ μᾶλλον εὐλογοφανὴς ἦτο ἡ ὑπάρχουσα εἰς τὴν περίοδον τῶν Γραφῶν ὅπου ἡ λέξις ἀνεφέρετο διὰ πρώτην φοράν.

—Τὸ Βιβλικὸν μάννα

Ἐξετάζοντες τὰ ἐν τῇ Βίβλῳ ὑπάρχοντα γεγονότα, μανθάνομεν ὅτι τὸ μάννα ἤρχετο ἑκάστην πρωΐαν πλὴν τοῦ Σαββάτου ὑπὸ μορφὴν μικροῦ κόκκου ὁμοιάζοντος πρὸς παγωμένην δρόσον. Ὅτι ἔπρεπε νὰ συλλέγεται ἐνωρὶς προτοῦ ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος καὶ τὸ λυώσῃ. Ὅτι τὸ Σάββατον, καίτοι δὲν ἦτο ἡμέρα νηστείας, ἀπηγορεύετο ἡ συλλογὴ τοῦ μάννα. Ὅτι ἡ θαυματουργὸς αὐτὴ τροφὴ διέθρεψε ἕνα σημαντικὸν πληθυσμὸν ἐπὶ τεσσαράκοντα περίπου ἔτη, καὶ ὅτι ἔπαυσε νὰ παρέχεται ὅταν κατωρθώθη νὰ προσαχθῇ οὗτος ἀπὸ τὴν χώραν τῆς Χαναάν.

Περὶ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον τόννων κατ' ἔτος θὰ παρείχετο ἀπὸ τὸ θεῖον αὐτὸ δῶρον πρὸς καταστολὴν τῆς πείνης τῶν περιπλανωμένων φυλῶν. Καίτοι πολλὰ ἀμφίβολα στοιχεῖα δύνανται νὰ ἀνευρεθοῦν εἰς τὴν ἀφήγησιν αὐτήν, μάλιστα ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν εἶνε συνηθισμένοι εἰς τὰς ὑπερβολὰς τῶν χρονογράφων τῆς ἀρχαιότητος, εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ ὅλη ἱστορία δὲν δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς προϊὸν φαντασίας.

Ὑπάρχουν δύο ἐρωτήματα πρὸς ἀπάντησιν προτοῦ ἐξακριβωθῇ ἡ ταυτότης τοῦ μάννα. Πρῶτον: τὸ μάννα αὐτὸ παρήγετο εἰς οἱονδήποτε μέρος τῶν Ἀνατολικῶν Ἐρήμων; Δεύτερον: μέχρι ποίου σημείου δυνάμεθα νὰ βασισθῶμεν ἐπὶ τῶν Γραφῶν, ὅπως διαπιστώσωμεν τὴν ταυτότητά του καὶ τὴν θρεπτικὴν ἀξίαν του;

Τὸ πρόβλημα ἔχει περισσότερον ἀπὸ ἀκαδημαϊκὴν σημασίαν. Δὲν εἶνε ἁπλῶς πρόβλημα βιβλικῆς ἐρεύνης περὶ τῆς ἐξακριβώσεως μιᾶς ἀμφιβόλου λέξεως ἢ ἐννοίας. Σχετίζεται μὲ περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἐπιστήμας καὶ παρουσιάζει ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς μελετητάς.

Οὕτω συναντῶμεν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον, χάριν ἐρευνητικῶν σκοπῶν, ἐπιστήμονας πολλῶν κλάδων, ἑκάστου προσπαθοῦντος νὰ συμβάλῃ ἀπὸ τῆς ἀπόψεώς του εἰς τὴν λύσιν τοῦ αἰνίγματος.

Πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅμως ὅτι, ὅσον περισσότερον ἀνεμιγνύοντο μέχρι τοῦδε οἱ ἐπιστήμονες εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ προβλήματος, τόσον δυσκολωτέρα καθίστατο ἡ ἐξήγησις. Ὁ γεωγράφος ἀνεζήτει μάννα εἰς τὰ ἐδάφη τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὴν πολιτισμένην ζώνην. Αἱ περιφέρειαι αὗται περιλαμβάνουν σχεδὸν ὁλόκληρον τὴν Ἀνατολικὴν καὶ Νότιον Εὐρώπην καὶ τὴν Δυτικὴν Ἀσίαν ὅπου ἕνα εἶδος σπόρου ἐξαγόμενον ἀπὸ τὸ φυτὸν μυρίκη ἀφθονεῖ. Οἱ βοτανολόγοι μ' ὅλα ταῦτα, εὑρισκόμενοι ἀκόμη εἰς τὸ σκότος ὡς πρὸς τὴν φύσιν τοῦ μάννα, ἔδωσαν μικροτέραν προσοχὴν εἰς τὰς κλιματολογικὰς συνθήκας, αἱ ὁποῖαι προεκάλεσαν μᾶλλον πολλαπλασιασμὸν τῆς χλωρίδος παρὰ αὐτοῦ τοῦ μάννα, τὸ ὁποῖον ἀκόμη ἀναζητοῦν. Ἔλαβον μέρος ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τὰ περιεχόμενα εἰς τὸν λεγόμενον μαννίτην, ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται εἰς τὴν Νότιον Ἰταλίαν καὶ εἰς τινα τῶν Βαλκανίων, τὰ ὑπέβαλαν εἰς ἐξέτασιν καὶ προσεπάθησαν νὰ ἐξακριβώσουν ἂν ἀνταποκρίνωνται πρὸς τὰ ἀναφερόμενα ἐν τῇ Βίβλῳ.

Ἡ συστηματικὴ ἔρευνα ἤρχισε κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς προηγουμένης ἑκατονταετηρίδος. Γνωστὸς Ἀνατολιστής, περιηγητὴς καὶ γεωγράφος, παρετήρησε τὸ μάννα εὑρισκόμενον εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ὡς ἄλευρον ἐπὶ τῶν φύλλων δένδρου, τὸ ὁποῖον, κατ' αὐτόν, ἦτο δρῦς. Ἡ οὐσία αὕτη ἐπληθύνετο κατὰ τὴν ὑγρὰν ἐποχὴν καὶ ἀλευροποιουμένη ἀπὸ τὸ δένδρον, προσελάμβανε μορφὴν ζύμης.

Ἄλλος περιηγητής, ὁ Μπάρκαρτ, ἐπίσης γνωστὸς διὰ τὰς ἐξερευνήσεις του εἰς τὴν Ἀνατολήν, εὗρε παρομοίαν οὐσίαν εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου. Ἡ οὐσία αὕτη ὡμοίαζε πρὸς γόμαν εὑρισκομένην ἐπὶ τῶν φύλλων ἑνὸς δένδρου ὑπὸ μορφὴν δρόσου. Τὸ χρῶμά της ἦτο καστανὸν ἢ σταχτί.

Οἱ ἐξερευνηταὶ οὗτοι ἔθεσαν τὰς βάσεις τῶν ἐπακριβῶν γνώσεων, τὰς ὁποίας ἔχομεν περὶ τῆς Ἀνατολικῆς ζωῆς. Ἀλλ' αἱ ἔρευναί των διὰ τὸ μάννα ἦσαν ἁπλῶς μέρος καὶ οὐχὶ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν Ἀνατολικῶν των ἐρευνῶν.

—Προσεκτικὴ ἔρευνα

Μόλις τελευταίως ἡ ἀναζήτησις τοῦ μάννα προεκάλεσε τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον μερικῶν ἐπιστημόνων. Αἱ πληροφορίαι τῆς Βίβλου, ἐπιβεβαιούμεναι ἐν μέρει ἀπὸ τοὺς γεωγράφους καὶ ἀποκρουόμεναι συνολικῶς ἀπὸ ἄλλους, ἐθεωρήθησαν ἐπὶ τέλους ἄξιαι ἐρεύνης. Ποῦ συνεπῶς εὑρίσκεται ἡ ἀλήθεια, ἡ προσέγγισις πρὸς αὐτήν; Περιττὸν νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ προσέγγισις πρὸς τὴν ἀλήθειαν διὰ τόσον μυστηριῶδες πρᾶγμα δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνῃ διὰ ταχείας ἐρεύνης. Ἀπητοῦντο σοβαρώτεραι μέθοδοι ὅπως ἐπιτευχθῇ ἀναμφισβήτητον ἀποτέλεσμα. Τὸ νεώτερον τῶν Πανεπιστημίων τοῦ Κόσμου, τὸ Ἑβραϊκὸν Πανεπιστήμιον τῆς Ἱερουσαλήμ, ἀνέλαβε τὸ ἔργον.

Τὸν παρελθόντα Ἰούλιον τὸ Πανεπιστήμιον τοῦτο ἀπέστειλεν ἐπιστημονικὴν ἀποστολὴν εἰς τὴν Χερσόνησον τοῦ Σινᾶ. Μέλη τῆς ἀποστολῆς ἦσαν ὁ κ. Μποντενχάϊμερ ἐντομολόγος, ὁ κ. Τεοντὰρ ἐντομολόγος καὶ ἕνα τρίτον μέλος, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναλάβει τὸ βοτανικὸν μέρος τοῦ ἔργου.

Ἦτο προφανὲς ὅτι, ἂν ἐπρόκειτο νὰ προέλθῃ ἐπιτυχία τις ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ μάννα, λεπτομερὴς ἔρευνα ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐπιτοπίως εἰς εὐρεῖαν ἔκτασιν καὶ οὐχὶ περιωρισμένως καὶ εἰς μέρη ὅπου τὸ μάννα θὰ εὑρίσκετο εἰς μικρὰν ποσότητα. Ἡ ἀποστολὴ ἐσκέφθη νὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο παραμένουσα ἐπὶ πολὺ εἰς τὴν Ἔρημον καὶ παρακολουθοῦσα τὸν τρόπον καθ' ὃν σχηματίζεται τὸ μάννα εἰς τὰ διάφορα μέρη ὅπου ἤθελεν εὑρεθῇ. Ἡ ἀποστολὴ παρέμεινε περὶ τὰς 25 ἡμέρας εἰς τὴν Ἔρημον, παρατηροῦσα πολλάκις ἐπὶ ὥρας, ὑπὸ ξηρὸν καὶ ὑγρὸν καιρόν, εἰς τὸ σκότος καὶ ὑπὸ τὸ φῶς, τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ, ὁ ὁποῖος μέχρι τοῦδε ἀτελῶς εἶχε παρατηρηθῇ.

Ἡ μέχρι τοῦδε κρατοῦσα θεωρία ἦτο ὅτι τὸ μάννα τῆς μυρίκης ἦτο τὸ ἀληθὲς Βιβλικὸν μάννα. Ὁ ἀκριβὴς τρόπος τοῦ σχηματισμοῦ του καὶ τῆς ἐκροῆς του ἀπὸ ὡρισμένα φυτὰ ἦτο ἄγνωστος. Μερικοὶ ἐνόμιζον ὅτι προέρχεται ἀπὸ τοὺς κλάδους καὶ τὸν κορμὸν τῶν δένδρων. Μερικοὶ τὸ εἶδον ἐπὶ τῶν φύλλων. Πολλοὶ ἐθεώρησαν τὴν ἔκκρισιν ὡς ἀποτέλεσμα ἐργασίας ἐντόμου.

Ἡ ἀποστολὴ εὗρεν ὅτι τὸ μάννα εἶνε ἔκκρισις μικρῶν ἐντόμων. Τὰ ἔντομα αὐτὰ ἐξάγουν ἀπὸ τὰ σώματά των ἕνα καθαρὸν ὑγρόν, τὸ ὁποῖον πίπτει κατὰ σταγόνας εἰς τὸ ἔδαφος. Ἡ ποσότης τῶν ἐκκρίσεων ποικίλλει ἀναλόγως μὲ τὸν καιρόν. Ὅταν ἡ ποσότης εἶνε μεγάλη αἱ σταγόνες αἱ ὁποῖαι πίπτουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους σκληρύνονται καὶ παραμένουν ὡς λευκοὶ κόκκοι ζακχάρεως. Ἐνίοτε εἶνε πολὺ μικροὶ οἱ κόκκοι αὐτοί, πολλάκις ὅμως εἶνε χονδροὶ ὡς σπόροι φακῆς.

—Ἐπίδρασις τῆς ἐποχῆς

Τὸ μάννα ἔχει τὰς καλὰς καὶ τὰς κακὰς ἐποχάς του. Μία τοιαύτη καλὴ ἐποχὴ ἦτο πρὸ δώδεκα ἐτῶν, ὁπότε κατὰ τὰς ἀφηγήσεις τῶν Βεδουίνων, ἕνας ἄνθρωπος θὰ ἠδύνατο νὰ περισυλλέξῃ περὶ τὸ ἓν καὶ ἥμισυ χιλιόγραμμον τὴν ἡμέραν.

Ἡ ἀποστολὴ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἱερουσαλὴμ εὗρε μάννα καθ' ὅλην τὴν διαδρομὴν ποὺ ἔκαμεν.

Αὐτὰ εἶνε κατ' οὐσίαν ὅσα γενικῶς παρετήρησεν ἡ ἀποστολή. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι λεπτομέρειαι, αἱ ὁποῖαι θὰ γνωσθοῦν ὅταν δημοσιευθῇ ἡ ἔκθεσις τῆς ἀποστολῆς. Ἀπομένουν πολλὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ διευκρινισθοῦν προτοῦ δυνηθῶμεν νὰ εἴπωμεν ὅτι ἔχομεν ὅλας τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις περὶ τῆς μυστηριώδους αὐτῆς «Θείας τροφῆς».

Ὅταν ἡ ἔκθεσις τῆς ἀποστολῆς δημοσιευθῇ πολλὰ θὰ γνωσθοῦν, τὰ ὁποῖα θὰ χρησιμεύσουν οὐ μόνον εἰς τοὺς ἐπιστήμονας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ πρακτικὸν μέρος τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης.

Ι. Α. ABBADY

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ
ΟΛΥΜΠΙΑ

DELICE
REVEILLON DE NOEL
SOUPER
Σημ. Κρατήσατε ἐγκαίρως τὸ τραπεζάκι σας
«ΦΑΜΑ»

"ΡΩΣΣΙΚΗ ΚΟΛΩΝΙΑ,,
ΑΝΑΠΛΗΡΟΙ ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΝ ΑΡΩΜΑ
ΠΟΙΟΤΗΣ ΕΚΛΕΚΤΗ
ΑΡΩΜΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΝ

EAU DE COLOGNE RUSSE
AUX FLEURS
GEO LE JEUNE

ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΑΡΩΜΑΤΟΠΟΙΙΑΣ
"GEO LE JEUNE,,
ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΚΘΕΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 5
Ἐργοστάσιον καὶ Γραφεῖα
Καστέλλα-Πειραιεὺς
Λεωφόρος Φαλήρου 88.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ καλλιτεχνικὰ ἐκ πλατίνης καὶ χρυσοῦ ἕτοιμα καὶ ἐπὶ παραγγελίᾳ, δῶρα χρήσιμα καὶ εὐθηνά. Χρυσοχοεῖον Α. Δελακούρα, Νίκης 12.

Οἱ Ἄγγλοι... παλαιοημερολογῖται

Ἡ καταδίκη τοῦ νέου Προσευχηταρίου

Μία εἰκοσαετὴς συζήτησις

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀπέρριψε χθὲς διὰ πλειοψηφίας ὄχι ἀσημάντου, τὸ ὑποβληθὲν ὑπὸ τὴν ἔγκρισίν της νέον Προσευχητάριον τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Προηγήθησαν συζητήσεις μιᾶς ὁλοκλήρου εἰκοσαετίας, καθ' ἣν εὑρίσκετο πρὸ ὄψει τῶν θεολόγων τὸ ζήτημα καὶ ἡ ἀπόρριψις ἔρχεται εἰς δραματικὴν συμπλήρωσιν ἀποφασιστικῶν ψηφοφοριῶν, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ τελευταῖον ἑξάμηνον διὰ νὰ τὸ φέρουν ἐπιζῶν μέχρι τοῦ κοινοβουλευτικοῦ «βέτο». Ἡ σημερινὴ ὅθεν τελειωτικὴ ἀπόφασις προωρίσθη νὰ ἔχῃ τεραστίαν σημασίαν διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Ἡ ἀποτυχοῦσα προσπάθεια εἶχε πολύπλευρον χαρακτῆρα: Ἐδέχετο ὄντως τὸ ἀπορριφθὲν Προσευχητάριον τροποποιήσεις ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ παλαιὸν δογματικῆς καὶ τυπικῆς σημασίας, περιεῖχε προσθήκας καθαρῶς λειτουργικῆς φύσεως, περιελάμβανε φραστικὰς ἀλλαγάς, διότι αἱ τώρα ὑπάρχουσαι λέξεις εἰς τὰς προσευχὰς δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς μας καὶ τέλος εἰσῆγε τροποποιήσεις προωρισμένας νὰ καταστήσουν διαυγεστέραν καὶ ἀκριβεστέραν τὴν θρησκευτικὴν πεποίθησιν παρὰ τῷ Ἀγγλικανικῷ λαῷ. Εἶχε δηλαδὴ ταὐτοχρόνως «νεωτεριστικὰς» καὶ «ἀναχρονιστικὰς» τάσεις: Ἐνῷ διὰ τῶν φραστικῶν τροποποιήσεων, διὰ τὰς περισσοτέρας του σαφηνείας καὶ διά τινων τῶν λειτουργικῶν μεταρρυθμίσεων συνεχρόνιζε τὴν ἐκκλησίαν πρὸς τὰς παρούσας ἐκκλησιαστικὰς τάσεις, ἀφ' ἑτέρου εἰς τὸ «τυπικὸν» καὶ εἰς τὸ δογματικὸν κυρίως μέρος ἐπέστρεφε κατὰ πολλὰ ἔτη ὀπίσω—ἐπιτρέπον τὴν τόσον ἀκουσθεῖσαν κατηγορίαν ὅτι «καθολικίζει».

Διὰ τὰς νεωτεριστικὰς τροποποιήσεις —ὅπως π. χ. ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν ἐξίσωσιν ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς πρὸ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ γάμου—εἴχομεν γράψει καὶ ἄλλοτε. Δὲν εἶνε ἀνάγκη δὲ νὰ εἰσέλθῃ κανεὶς εἰς τὰς δογματικὰς συζητήσεις —ἀφοῦ ἄλλως τε τὸ «Νέον Προσευχητάριον» δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ἐπεξηγηθῇ ὅτι οἱ ἐπίσκοποι οἱ ἐργασθέντες τὴν ἀναθεώρησιν ἀπέβλεψαν, καθὼς ὡμολόγησαν εἰς τὴν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, ἡ ὁποία προηγήθη, εἰς τὸν συμβιβασμὸν ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ. Συμβιβασμὸν ὁ ὁποῖος εἶνε ἀπολύτως ἀπαραίτητος διότι ὑπάρχουν πράγματι δύο θρησκευτικὰ ρεύματα ἐπικινδύνως διαφέροντα ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ. Ἐννοοῦμεν τὴν «Ἄνω Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν» καὶ «Κάτω Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν», ὅπου ἡ πρώτη καθολικίζει, ἐνῷ ἡ δευτέρα ὑπερ—προτεσταντίζει. Τὴν ἀνάγκην αὐτοῦ τοῦ συμβιβασμοῦ, ὁ ὁποῖος τόσον ἀνταποκρίνεται εἰς τὰ Ἀγγλικὰ ἔθιμα, ἐξῆρον ὅλοι οἱ ὑπὲρ τοῦ μέτρου συνταχθέντες ὁμιληταί.

Ἡ σημασία τῆς ἀποφάσεως τοῦ Κοινοβουλίου εἶνε ἀπείρως σοβαρωτέρα ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάστασιν, ἡ ὁποία ἐξ αὐτῆς δημιουργεῖται. Ἡ «Ἐθνικὴ Ἐκκλησία», αὐτόνομος ὅπως ἀπὸ ἐτῶν εἶνε ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπέβαλε μετὰ μακρὰν μελέτην, καὶ συνοδευομένην ἀπὸ καταπληκτικὴν πλειοψηφίαν τῶν εἰδικῶν, μίαν πρότασιν ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς λαϊκῆς ἀντιπροσωπείας. Δὲν ἐγένετο δεκτή. Τοῦτο ἐνῷ εἶχε γίνει ἔγκαιρος προειδοποίησις καὶ διὰ τὰς συνεπείας. Ἀπομένει λοιπὸν ὁ ἀποχωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ἀφαίρεσις δηλαδὴ τοῦ ἐπιθέτου «Ἐθνικὴ Ἐκκλησία». Αὐτὴ εἶνε ἡ ἄμεσος καὶ πραγματικὴ συνέπεια τῆς ἀποφάσεως, ἡ ὁποία καὶ θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψει τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, καλουμένου ἐπὶ τούτῳ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀρχιεπισκόπου τῆς Κανταουρίας.

Ὁ μακαριώτατος Δρ Δάβιδσον, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, εἶνε πράγματι ὁ περισσότερον ὑποφέρων τὴν ἀπόρριψιν. Εἶχε συνδέσει ὅλην τὴν ἐκκλησιαστικήν του δρᾶσιν μὲ τὸ μέτρον αὐτὸ καὶ εἶχε ὁμολογήσει ὅτι θὰ τὸ ἐθεώρει ἐπίστεψιν τῆς ἐνεργοῦ του ὑπηρεσίας ἐὰν ἐψηφίζετο. Ἡ ἀπόρριψις τώρα—ἐρχομένη ὡς δημοσία ἀναγνώρισις τῶν ἐναντίον του κατηγοριῶν— εἶνε μία διάψευσις ἡ ὁποία θὰ ἐπακολουθηθῇ (κατὰ τὰς πρώτας δημοσιευομένας πληροφορίας) ἀπὸ τὴν ἀποχώρησίν του ἐκ τοῦ ἀρχιερατικοῦ θρόνου. Καὶ θὰ εἶνε αὐτὸ μία ἀπώλεια τῆς Χριστιανωσύνης ὡς συνόλου, διότι ὁ Κανταουρίας ἦτο μία διεθνὴς φυσιογνωμία πρώτου μεγέθους.

* * *

Ἡ συζήτησις εἰς τὰς δύο Βουλὰς τοῦ Προσευχηταρίου εἶχεν ἐνδιαφέρον ὅσον ὀλίγα ἔργα ἀνερχόμενα τὴν κοινοβουλευτικὴν σκηνὴν—καί, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, «πιέννας» ἀπὸ τὰς καλυτέρας.

Ἡ σχετικὴ πρότασις εἶχε πρῶτον εἰσαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Λόρδων. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἐκεῖ μετέχουν καὶ οἱ «πνευματικοὶ Λόρδοι», ὅ ἐστι οἱ ἐπίσκοποι, ἔδιδε πολὺ μεγάλην σημασίαν εἰς τὰς ἀγορεύσεις —τέσσαρες τῶν ἐπισκόπων εἶχαν λάβει τὸ μέρος τῆς ἀντιπολιτεύσεως—τὸ γεγονὸς δὲ ὅτι διὰ πρώτην φορὰν ἀπὸ δεκαπενταετίας ἡ ἀπόφασις τῆς Βουλῆς τῶν Λόρδων θὰ εἶχεν ὁριστικώτερα ἀποτελέσματα διὰ τὴν τύχην τοῦ μέτρου, ἔκαμεν ὥστε οἱ εὐγενεῖς, οἱ ὁποῖοι συνήθως προτιμοῦν τὰ «οἰκιακὰ» ἀπὸ τὰ βουλευτικὰ των καθήκοντα, νὰ μαζευθοῦν σχεδὸν ὅλοι διὰ νὰ παρακολουθήσουν. Μετεῖχον δὲ τῶν συνεδριάσεων αὐτῶν καὶ πολλοὶ προερχόμενοι «ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος» ἢ «πίσω ἀπὸ τὰ κιγκλιδώματα» ἢ «ἀπὸ κάποιαν ἄλλην Βουλήν». Ὅλαι αἱ ἐπιθετικαὶ αὗται προτάσεις — «ἐξηγητέον»—ἀναφέρονται εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, τὴν ὁποίαν κατὰ παλαιὰ... ἀριστοκρατικὴν παράδοσιν οἱ Λόρδοι δὲν πιάνουν εἰς τὸ στόμα των.

Ἐπειδὴ ἐξ ἄλλου τὸ θέμα δὲν ἦτο πολιτικόν, τὰ διάφορα κόμματα εἶχαν ἀπαλλάξει τὰ μέλη των οἱασδήποτε κομματικῆς ὑποχρεώσεως. Τόσον δὲ εἰς τὴν Ἄνω Βουλὴν ὅσον καὶ εἰς τὴν Κάτω αἱ ἐπιθέσεις προήρχοντο ἀπὸ τῆς αὐτῆς πτέρυγος. Εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων μάλιστα κύριος ὁμιλητὴς ὑπὲρ τοῦ μέτρου ἦτο ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, ἐνῷ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἀντιπολίτευσίν του. Μεταξὺ τῶν δύο δὲ ἐκάθητο ὁ πρωθυπουργὸς μόλις συγκρατῶν τὰς συμπαθείας του πρὸς τὸν πρῶτον.

Τὰ θεωρεῖα ἦσαν γεμᾶτα, ὅπως συμβαίνει ἄλλως τε πάντοτε εἰς τὴν Βουλὴν ἐδῶ, ἡ ὁποία δὲν εἶνε πρότυπον εὐρυχωρίας. Ἀλλ' αὐτὴν τὴν φορὰν οἱ ἀκροαταὶ ἀνῆκον κατὰ πλειονότητα εἰς τὸ ὡραῖον φῦλον. Εἶχον ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν τύχην τῆς προτάσεως, δικαιολογούμενον βέβαια ἐκ τῶν «δικαιωμάτων τῆς γυναικὸς» τὰ ὁποῖα οὕτω θὰ ὑπεισήρχοντο καὶ εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπογοήτευσίς του ἦτο μεγάλη. Μία δὲ ἀπὸ τὰς ἀγωνιωδῶς παρακολουθησάσας τὴν ἀνάγνωσιν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ψηφοφορίας ἠκούσθη ἀπευθύνουσα πρὸς τὸν συνοδόν της τὴν ἐρώτησιν:

— Καὶ τώρα τί θὰ γίνῃ μὲ τοὺς γάμους, οἱ ὁποῖοι ἔγιναν κατὰ τὸ νέον Προσευχητάριον;

Τὸ γεγονὸς εἶνε ὅτι καὶ τὰ δικαιώματα εἶνε καλά, ἀλλὰ ὡς γνωστὸν καὶ ὁ γάμος καλύτερος. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀπίθανον νὰ ἔχωμεν μερικὰς ἀναθεωρήσεις γαμηλίων ἑορτῶν, τυπικῶς ἀκύρων.

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Η ΛΗΘΑΡΓΙΑ ΕΝ ΤΗ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΙ

Πολλάκις ἠκούσαμεν νὰ γίνεται λόγος περὶ βραβείου ὅτι θ' ἀπενέμετο εἰς ὅντινα θὰ εὕρισκε πρακτικὸν μέσον διαγνώσεως τοῦ φαινομενικοῦ θανάτου. Ἀλλ' οὐδεὶς μέχρι τοῦδε ἔδρεψε τὴν τοῦ βραβείου δάφνην. Καὶ ὄντως θάπτουσιν ἐνίοτε ληθαργικούς, ὅτε δὲ βραδύτερον ἐκτελεῖται ἡ ἀνακομιδή, τὰ ἐκταφέντα πτώματα εὑρίσκονται ἔχοντα διαβεβρωμένους τοὺς κονδύλους.

Τὸ πρόβλημα τοῦτο δὲν εἶνε νέον. Οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἤδη ἀσχοληθῆ περὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ Δημόκριτος εἶχε διαβεβαιώσει ὅτι δὲν ὑφίστανται βέβαια τοῦ θανάτου σημεῖα. Ὁ Πλίνιος διϊσχυρίζετο ὅτι αἱ γυναῖκες εἶσὶ περισσότερον τῶν ἀνδρῶν ἐκτεθειμέναι εἰς τὸν ἀφανῆ θάνατον. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει ὅτι ὁ Ἑρμῆς ἐξῄτασε τοὺς νεκροὺς βεβαιούμενος περὶ τῆς τελευτῆς σφραγίζων αὐτοὺς διὰ κατερύθρου ἐκ τῆς πυρακτώσεως σιδήρου.

Παρομοία συνήθεια φαίνεται ὅτι ἦτο ἐν χρήσει παρὰ τοῖς Ἰνδοῖς. Πρὶν ἢ τὸ πτῶμα παραδοθῇ εἰς τὴν πυρὰν ἔχαιον ἐπὶ τοῦ κοιλου τοῦ στομάχου βόλον κόπρου ἀγελάδος.

Οἱ θαυματουργοὶ διεγίνωσκον ἐνίοτε τὰς ληθαργίας καὶ ἐνήγειρον νεκρεγερσίας.

Ὁ Ἀσκληπιάδης βλέπων ἐρχομένην κηδείαν ἀνέκραξεν ὅτι ὁ εἰς τὴν πυρὰν φερόμενος δὲν ἦτο ποσῶς νεκρός. Ὁ δὲ Ἐμπεδοκλῆς κατὰ Διογένην τὸν Λαέρτην, ἀνέστησε γυναῖκα προσβληθεῖσαν ἐξ ὑστερικῆς πνιγός.

Ἀλλὰ καὶ ὁ μῦθος τῆς Ἀλκήστιδος, ἐπανελθούσης εἰς τὴν ζωὴν διὰ τοῦ Ἡρακλέους, δὲν ὀφείλει ἆρά γε τὴν ἀρχήν του εἰς ἀληθῆ ἱστορίαν; Δύναταί τις κάλλιστα νὰ ὑποθέσῃ ὅτι γυνὴ προσφερομένη εἰς τὸν θάνατον ὅπως τὸν σύζυγον αὐτῆς σώσῃ πίπτει ἐν ληθαργίᾳ βλέπουσα εἰσακουομένας τὰς εὐχάς της. Οὐδὲν λοιπὸν τὸ παράδοξον ἐὰν ἀνὴρ ὡς ὁ Ἡρακλῆς ἐπωφελεῖται τῆς ἐγέρσεως ὅπως πείσῃ ὅτι θὰ ἐκδιώξῃ τὸν θάνατον.

Φιλόστρατος ὁ διογέραστος ἐξιστόρησε λεπτομερῶς τὴν ἀνάστασιν μιᾶς ληθαργούσης ὑπὸ Ἀπολλωνίου τοῦ θαυματουργοῦ τοῦ Α' μετὰ Χριστὸν αἰῶνος.

Ἐπίγαμος νεᾶνις ἐνομίζετο νεκρά. Ὁ μνηστὴρ αὐτῆς ἠκολούθει τὸ φέρετρον στενάζων καὶ σύμπασα ἡ Ρώμη ἐθρήνει μετ' ἐκείνου, τῆς παρθένου οὔσης ἐξ ὑπατικῆς οἰκογενείας. Ὁ Ἀπολλώνιος κατὰ συγκυρίαν, μάρτυς τοῦ πένθους τούτου, ἀνέκραξε: «Καταθέσατε τὸ φέρετρον τοῦτο, ἐπιφορτίζομαι νὰ ἀναστείλω τὰ δάκρυά σας». Καὶ ἠρώτησε πῶς ὠνομάζετο ἡ κόρη.

Πάντες οἱ παριστάμενοι ἐνόμιζον ὅτι θὰ ἀπήγγελλε λόγον, ὡς συνήθως ἐκφωνοῦσι κατὰ τὰς κηδείας. Ὁ Ἀπολλώνιος ὅμως ἔθιξεν ἁπλῶς τὴν νεάνιδα, καὶ λέξεις τινὰς ἐψέλλισε καὶ αὐθωρεὶ τὸ πρόσωπον ἐκεῖνο, ὁποῖον ἐνομίζετο νεκρόν, ἐφάνη ἀφυπνιζόμενον, ἐξέβαλε κραυγὴν καὶ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πατρός της, ὡς ἡ Ἄλκηστις ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ἐμψυχωθεῖσα. Οἱ γονεῖς ἐδωρήσαντο τῷ Ἀπολλωνίῳ ἐνενήκοντα δραχμάς, ἃς οὗτος ἔδωκεν ὡς προῖκα εἰς τὴν νεάνιδα.

Τί συνέβη; Ἰδοὺ πρόβλημα ἄλυτον ὄχι μόνον δι' ἐμὲ καὶ τοὺς ἀναγνώστας τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς παρευρεθέντας.

Παρίσιοι, Δεκέμβριος 1927.

Π. Ν. ΔΙΒΑΡΗΣ
Ἰατρός

ΑΓΓΛΙΚΑ
Πούλ-όβερ
Γιλέκα πλεκτὰ
Παντοῦφλες
ΕΚΛΕΚΤΑ
Μοναδικὰ διὰ δῶρα
KOSMOS
31 Σταδίου 31

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΕΙΡΗΝΗ

Ἐδιάβασα χθὲς εἰς τὰς ἐφημερίδας ὅτι ἡ Γαλλικὴ Βουλὴ ἐνέκρινε τὰς νέας πιστώσεις διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ναυτικῶν δυνάμεων τῆς Γαλλίας. Ἀλλὰ καὶ πρό τινων ἑβδομάδων εἶχα ἐπίσης διαβάσει ὅτι καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀπεφάσισαν νὰ ἐνισχύσουν τὸν Ἀμερικανικὸν στόλον διὰ νέων μονάδων, ὅτι δὲ συνεπείᾳ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἡ Ἰαπωνία, ἡ ὁποία ἐθεώρησε τὸ μέτρον τοῦτο ὡς στρεφόμενον κατ' αὐτῆς, σκέπτεται νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν ἰδίαν ὁδόν. Συμπληρωματικῶς πρὸς τὰς εἰδήσεις αὐτὰς ὑπάρχουν καί τινες ἄλλαι: Ἡ Ἰταλία ἐπὶ παραδείγματι ναυπηγεῖ νέα καταδρομικά, ἡ Τουρκία ἐπισκευάζει τὸ «Γκαῖμπεν» καὶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν μέγα μέρος τῆς κοινῆς γνώμης συμβουλεύει τὴν Κυβέρνησιν νὰ μὴ καθυστερήσῃ εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο τῆς σχεδὸν παγκοσμίου αὐτῆς ναυτικῆς κινήσεως. Ὥστε εὑρισκόμεθα εἰς ἡμέρας ὀργασμοῦ ἐξοπλισμῶν. Πότε δὲ τοῦτο; Ἕνα περίπου μῆνα μετὰ τὸ συνέδριον περὶ ἀφοπλισμοῦ καὶ ἐλάχιστα ἔτη μετὰ τὴν καταβύθισιν τοῦ γερμανικοῦ στόλου εἰς τὸ Σκάπα-Φλόου, ἡ ὁποία καταβύθισις ἐγένετο διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπαρχὴ τοῦ γενικοῦ σὺν τῷ χρόνῳ ἀφοπλισμοῦ ὅλων τῶν Κρατῶν! Πρὸ τοῦ μεγάλου πολέμου, ὡς ἐνθυμοῦνται πάντες, ὑπῆρχεν ἕνα διεθνὲς Συνέδριον Εἰρήνης, τὸ ὁποῖον συνήρχετο κατὰ περιόδους ἐν Γενεύῃ καὶ συνεσκέπτετο περὶ τῶν μέσων διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἠδύναντο κάποτε νὰ ἀποτραποῦν αἱ πολεμικαὶ συγκρούσεις. Τοῦ Συνεδρίου τούτου προήδρευε κατ' ἐπανάληψιν ὁ διαπρεπὴς Ἑλβετὸς σοφὸς καὶ θερμὸς φιλέλλην κ. Καρτιὲ Λατάν, ἀπὸ τὴν Νεσατέλ. Τὸν εἶχα συναντήσει μίαν ἡμέραν ἐνῷ ἡτοιμάζετο νὰ ἀναχωρήσῃ διὰ τὴν Γενεύην. Ἦτο ἐξαιρετικῶς δύσθυμος.

— Φεύγετε λοιπὸν σήμερα, κ. Λατάν;

— Ναί! Αὔριον ἀρχίζει τὸ Συνέδριον τὰς ἐργασίας του.

— Δὲν σᾶς βλέπω ὅμως πολὺ ἐνθουσιασμένον μὲ τὸ εὐγενὲς ἔργον τὸ ὁποῖον πηγαίνετε νὰ ἐκπληρώσετε.

— Τί νὰ σᾶς πῶ, ἀγαπητέ μου; Προτιμοῦσα νὰ μὴν ἐγίνετο τὸ Συνέδριον αὐτό.

— Γιατί;

— Κάθε φορὰ ποὺ συγκροτοῦμε τὸ Συνέδριον τῆς Εἰρήνης εἰς τὴν Γενεύην, ἐπακολουθεῖ καὶ ἕνας πόλεμος! Τίς οἶδε τίνων ἀτυχῶν λαῶν εἶνε ἡ σειρὰ αὐτὴν τὴν φοράν!

Καὶ ὄντως ὕστερα ἀπὸ ὀλίγον χρόνον ἐξεῤῥάγη ὁ Βαλκανικὸς πόλεμος!

Τὸ ἔχει λοιπὸν ἡ μοῖρα τῶν φιλειρηνικῶν συνεδρίων. Εἶνε τοῦτο ἀπόρροια τοῦ γνωμικοῦ, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι ἐὰν θέλῃς τὴν εἰρήνην πρέπει νὰ παρασκευάζεσαι πρὸς πόλεμον καὶ τὰ διάφορα Κράτη, ἀκολουθοῦντα τὴν συμβουλὴν ταύτην, ἐξοπλίζονται ἀκριβῶς διὰ νὰ καταστήσουν ἀδύνατον τὴν μεταξύ των ρῆξιν; Δὲν γνωρίζω. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι τὸ τέλος τῶν πολέμων οὔτε ἔφθασεν, οὔτε εὑρίσκεται κἂν ἐγγύς. Ὅταν ἐγνώσθη ὅτι τὰ γερμανικὰ στρατεύματα διήρχοντο χειμαρρωδῶς τὸ Λουξεμβοῦργον ὅπως παραβιάσουν τὴν οὐδετερότητα τοῦ Βελγίου καὶ κατακλύσουν κατόπιν τὴν Γαλλίαν, ὁ κόσμος μαζὶ μὲ τὴν φρίκην τὴν ὁποίαν προεκάλει τὸ μέγα γεγονός, ᾐσθάνθη καὶ κάποιαν ἀνακούφισιν ἐν ταὐτῷ: «Θὰ ἡσυχάσουμε τέλος πάντων μιὰ καὶ καλή», εἶπαν τινές. Ὁ πόλεμος αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ τελευταῖος ἐπὶ τῆς γῆς. Οἱοσδήποτε καὶ ἂν νικήσῃ, θὰ ἐπιβάλῃ τὴν διαρκῆ εἰρήνην, διότι δὲν θὰ ὑπάρχῃ—πλέον ἀντίπαλος κατὰ τοῦ ὁποίου νὰ στραφῇ!». Ἰδοὺ ὅμως ὅτι ἐτελείωσε καὶ ὁ πόλεμος αὐτός, ὅτι ἔδωσε νίκην περιφανῆ εἰς τὸ ἕνα στρατόπεδον, ἐκμηδενίσας ὁριστικῶς τὸ ἀντίθετον, καὶ μολαταῦτα αἱ πιθανότητες νέας συγκρούσεως ὄχι μόνον δὲν ἐξέλιπον ἀλλὰ καὶ κατέστησαν σχεδὸν ἀναπότρεπτοι. Οἱ Ἀμερικανοὶ παρασκευάζονται ἐναντίον τῶν Ἰαπώνων, οἱ Ἰταλοὶ ἐναντίον τῶν Γάλλων, οἱ Ἄγγλοι ἐναντίον τῶν Ρώσσων. Πανταχοῦ ἐπικρατεῖ ἡ βεβαιότης ὅτι ἕνας ἀκόμη πόλεμος εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὁριστικὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ πόλεμος αὐτὸς θὰ ἠμπορῇ νὰ ὀνομασθῇ πόλεμος κατὰ τῶν πολέμων καὶ λέγουν, πόλεμος κατὰ τῶν πολέμων καὶ θὰ εἶνε ἀναντιρρήτως ὁ τελευταῖος! Θὰ εἶνε πράγματι; Πολὺ ἀμφιβάλλω! Ἡ παγκόσμιος εἰρήνη εἶνε μία θεὰ τόσον ὡραία, ὥστε θὰ προκαλῇ αἰωνίως τριγύρω της τὰς αἱματηροτέρας τῶν συγκρούσεων, ὅπως ἄλλοτε ἡ Ἑλένη τῆς Σπάρτης.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ "ΤΡΙΑΝΟΝ,,

Χθὲς τὴν μεσημβρίαν, παρουσίᾳ ἀρκετοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ κόσμου τῶν γραμμάτων, ἀρκετῶν δημοσιογράφων καὶ φίλων τοῦ θεάτρου, ἐψάλη ἁγιασμὸς καὶ ἐτέθη ὁ θεμέλιος λίθος εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ὁδοῦ Ἱπποκράτους νέον θέατρον «Τριανόν».

Μετὰ τὴν τελετὴν οἱ κεκλημένοι ὡδηγήθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ νέου θεάτρου κ. Γεωργίου Πρωτεκδίκου εἰς τὸ συνεχόμενον τῷ θεάτρῳ χορευτικὸν κέντρον «Ντελλῖ» ὅπου προσεφέρθησαν διάφορα ἀναψυκτικὰ ὑπὸ τοὺς ἤχους μιᾶς θαυμασίας τζάζ-μπάντ. Οἱ παρευρεθέντες ηὐχαρίστησαν καὶ συνεχάρησαν τὸν ῥέκτην ἰδιοκτήτην διὰ τὴν ὡραίαν καὶ εὐτυχῆ αὐτοῦ ἔμπνευσιν.

Τὸ ἀνεγερθησόμενον κτίριον τοῦ «Τριανὸν» κατὰ παρασχεθείσας ἡμῖν πληροφορίας τοῦ ἰδιοκτήτου κ. Πρωτεκδίκου, θὰ εἶνε ἀπὸ ἀπόψεως ἀρχιτεκτονικῆς καὶ ἐσωτερικῆς διακοσμήσεως τὸ τελειότερον τῶν θεάτρων μας θὰ παρέχῃ δὲ ὅλας ἐκείνας τὰς εὐκολίας καὶ τὰς ἀνέσεις ποὺ παρουσιάζουν τὰ μεγάλα θέατρα τῆς Εὐρώπης. Ἐπιπροσθέτως θὰ παρουσιάζῃ καὶ τὸ πλεονέκτημα, ὅτι θὰ δύναται ἀπὸ χειμερινόν, δι' αὐτομάτου μηχανισμοῦ, νὰ μεταβάλλεται ἀμέσως εἰς θερινὸν τοιοῦτον.

Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις

Αἱ Ἐκθέσεις

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» ἀπὸ ἡμερῶν εἶνε ἀνοικτὴ ἡ ἔκθεσις τοῦ Ρουμάνου ζωγράφου κ. Πὼλ Σκορτέσκο ἐκθέτοντος πίνακας ἐμπνευσμένους ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν, ἰδίως τῶν νησιῶν καὶ μερικὰ Βενετσάνικα, καθὼς καὶ ἀρκετὰ τῶν ἀρχαίων ἀθηναϊκῶν μνημείων.

Ὁ κ. Σκορτέσκο εἶνε ἀναμφιβόλως τεχνίτης, ὅπου δὲ ἔπιασε τό, δύσκολον εἰς ἕνα ξένον, ἑλληνικὸν φῶς, τὸ ἀπέδωκε πολὺ καλά, μὲ μεγάλην μαεστρίαν. Ἡ «Κοιμωμένη» τοῦ Πόρου μὲ τὰ ἀχνὰ χρώματά της εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ δυνατώτερα ἔργα ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς φύσεως, μὲ σύνθεσιν ἀρτίαν, καθὼς καὶ δύο ἄλλοι πίνακες «Τὰ καλὰ πηγάδια» καὶ «Ἀπὸ τὰ Καμίνια» μὲ ἄμεμπτον ἑλληνικὸν χρῶμα.

Ὁ Ρουμᾶνος ζωγράφος ἐγύρισε τὰ κοντινὰ νησιά (Ὕδραν, Σπέτσας, Πόρον κ.ἄ.) ἀνεζήτησεν ὅλας τὰς ποιητικὰς γωνίας των τὸν συνεκίνησαν ὄχι μόνον ὡς γραφικὰ τοπεῖα, ἀλλὰ καὶ ὡς ἱστορικοὶ τόποι. Προσεπάθησεν εἰς τοὺς πίνακάς του νὰ συγκεντρώσῃ ὄχι μόνον τὴν φυσικὴν χάριν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἱστορικὴν παράδοσιν καὶ τὰ ἠθογραφικὰ ἀκόμη θέλγητρα τῆς χώρας μας. Καὶ πολλοὶ πίνακές του δείχνουν ὅτι τὸ κατώρθωσε ξένος αὐτός. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι εἰς μερικὰ ἔργα, τὸ χρῶμα καὶ τὸ σχέδιον ἀκόμη, δὲν ἔχουν φθάσει εἰς τὴν λεπτότητα καὶ τὴν λιτότητα τῆς ἑλληνικῆς φύσεως διατηροῦν κάποιαν ἀδρότητα ποὺ τὰ ἐμφανίζει σκληρά. Πρέπει ἐπίσης νὰ παρατηρηθῇ ὅτι πολλοὺς πίνακας, ὡραίους κατὰ τὰ ἄλλα, τοὺς ἀδικεῖ τὸ «κόψιμο»—ὅπως λέγεται εἰς τὴν τεχνικὴν διάλεκτον τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς συνθετικότητος ποὺ χρειάζεται διὰ νὰ πλαισιωθῇ ἕνα θέμα εἰς τὸ φυσικὸν περιβάλλον του. Θὰ ἔπρεπεν ἀκόμη νὰ σημειωθῇ ὅτι πολλοὶ τίτλοι τῶν ἔργων, τίτλοι λίγο ἐξεζητημένως ποιητικοί.—«Ἡ ἀγωνία μιᾶς καλοκαιριάτικης ἡμέρας», «Συμφωνία εἰς λευκόν», «Ἡ φωλεὰ τῶν ἀετῶν, 1821» κ.ἄ.—κινδυνεύει νὰ χρωματίσουν ὡς «φιλολογίαν» τὴν καλλιτεχνικὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Σκορτέσκο. Παρὰ ταῦτα ὅμως εἰς ὅλα του τὰ ἔργα ἐμφανίζεται μιὰ ἰσχυρὰ καλλιτεχνικὴ προσωπικότης, μεγάλη τεχνικὴ μόρφωσις καὶ πεῖρα, αἴσθημα καὶ τόλμη συλλήψεως, διακοσμητικὸν γοῦστο, ἐπιμέλεια ἐκτελέσεως καὶ εὐσυνειδησία ἐπαινετή. Ἂς μὴ λησμονῆται ὅτι δὲν πιάνεται εὔκολα ἡ ἑλληνικὴ ἀτμόσφαιρα μὲ τὴν διαφάνειαν ποὺ ἔχει καὶ αἱ φευγαλέαι ἐναλλαγαὶ τοῦ ἑλληνικοῦ φωτὸς καὶ χρώματος ἀποτελοῦν ἄθλον δυσκολώτατον, μάλιστα δι' ἕνα καλλιτέχνην ξένον, ὅστις ἐν τούτοις μὲ τὴν ἐπίμονον προσπάθειάν του, τὴν πλουσίαν καλλιτεχνικήν του διαίσθησιν καὶ τὴν καλῶς γυμνασμένην δεξιοτεχνίαν του κατώρθωσε νὰ μᾶς παρουσιάσῃ ἔργον, ποὺ λίγοι Ἕλληνες ζωγράφοι εὑρέθησαν ν' ἀναλάβουν.

Τόλμημα μέγα τοῦ κ. Σκορτέσκο εἶνε ὅτι ἠθέλησε νὰ ζωγραφίσῃ τὴν Ἀκρόπολιν καὶ τὰ ἀρχαῖα μνημεῖά της ἀπὸ κοντά. Αὐτὰ ἢ τὰ δέχεται κανεὶς ὡς ἀρκοῦντα αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ διὰ νὰ ὑποβάλουν τὸν καλλιτεχνικὸν θαυμασμόν, ὁπότε φθάνει μία φωτογραφία ἢ ἕνα ἄνευ ἀξιώσεων σχεδίασμα ἀπὸ ἐκεῖνα εἰς τὰ ὁποῖα ἐπιδίδονται οἱ ἐντόπιοι ἐρασιτέχναι καὶ οἱ ξένοι περιηγηταί, ἤ... Εἶνε, τέλος πάντων, μέχρι τοῦ ἀδυνάτου σχεδὸν δύσκολον νὰ ἑρμηνευθοῦν εἰς πίνακα ζωγραφικῆς τὰ ποιήματα ποὺ γράφει ὁ Ἀττικὸς ἥλιος ἐπάνω εἰς τὰ γηρασμένα μάρμαρα τοῦ Παρθενῶνος.

Δὲν πρέπει νὰ τελειώσω μὲ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Σκορτέσκο, χωρὶς νὰ τονίσω τὸ γοῦστο καὶ τὴν τέχνην μὲ τὴν ὁποίαν παρουσιάζει εἰς τὴν ἔκθεσιν τὰ ἔργα του. Ἔντυσε τοὺς τοίχους μὲ μπλὲ-σκοῦρο χαρτί, ἔκλεισε τὰ παράθυρα καὶ ἔρριξεν εἰς τὰ ἔργα του τεχνητὸν φῶς ποὺ τὰ κολακεύει πολύ. Ἂς παραδειγματισθοῦν οἱ Ἕλληνες καλλιτέχναι οἱ ὁποῖοι ὄχι σπανίως δολοφονοῦν τὰ ἔργα των κρεμῶντές τα ὅπως λάχῃ εἰς τὸ ἀχανὲς τῶν λευκῶν τοίχων καὶ ἐκθέτοντές τα εἰς τὸ μαιευτικὸν τοῦ ἐναλλασσόμενου φωτισμοῦ τῆς ἡμέρας.

* * *

Εἰς τὴν Γκαλερὶ Στρατηγοπούλου (ὁδὸς Φιλελλήνων) ἄλλη ἔκθεσις: τοῦ ζεύγους Βέντσερ. Ἡ περίπτωσις τοῦ κ. Βέντσερ εἶνε πολὺ συμπαθητική. Γερμανός, εἰς τὴν πατρίδα του ἀκόμη εὑρισκόμενος, ἠγάπησε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ὅσα ἤκουσε καὶ ἐδιάβασεν εἰς τὸ σχολεῖον. Ἔννοιωσε μίαν ἀκατανίκητον ἕλξιν. Καὶ ἐξεκίνησε, μετὰ τὰς καλλιτεχνικὰς σπουδάς του, πρὸ εἰκοσαετίας, διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὴν ἐρωτεύθηκε καὶ ἔμεινεν. Ἔφυγε μόνον κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, μετὰ τὸ πέρας τοῦ ὁποίου ἐπέστρεψε, νοσταλγὸς τοῦ φυσικοῦ κάλλους καὶ τῆς ἱστορικῆς αἴγλης της. Ὅτι εἶνε ἐρωτευμένος μὲ τὴν Ἑλλάδα δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ πῇ: τὸ δείχνουν τὰ ἔργα του.

Πίνακες ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν καὶ τὴν ἑλληνικὴν ζωήν. Ἡ φαιστειώδης Σαντορίνη, μὲ τὸν θερμὸν ἥλιόν της, μέσα εἰς τὸ θάμβος τοῦ ὁποίου ἀσπρίζουν ἐπανωτὰ τὰ γαλατισμένα σπιτάκια της, τὰ μαγευτικὰ Κρητικὰ ἀκρογιάλια, ἡ Θεσσαλικὴ κοιλὰς τοῦ Πηνειοῦ μὲ φόντο τὸν Θεοκατοικημένον Ὄλυμπον, οἱ Δελφοὶ μὲ τὰς τραχείας Φαιδριάδας των, τὰ γραφικὰ ὀροπέδια καὶ τὴν ὡραίαν ἀγροτικὴν ζωὴν τῶν γύρω χωρίων.

Ὁ κ. Βέντσερ βοηθούμενος ἀπὸ τὴν συμπάθειάν του πρὸς τὴν Ἑλλάδα—μήπως τὴν διαίσθησιν δὲν τὴν θέλουν μερικοὶ ἕνα εἶδος συμπαθείας;—ἐμελέτησε μὲ προσοχὴν καὶ ἐπιμονὴν τὰ προβλήματα ποὺ θέτει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τὸ κατακάθαρον ἑλληνικὸν φῶς ἐπὶ τῶν ἁπλῶν σχημάτων τῶν ἑλληνικῶν τοπείων καὶ κάθε πίνακ[ά]ς του εἶναι ὡσὰν ἡ λύσις ἑνὸς τέτοιου προβλήματος. Εἶνε ὡραία μία ὄψις τῶν Φαιδριάδων καὶ δείχνουν πολλὴν ῥωμαλεότητα τέχνης αἱ σκηναὶ ἀπὸ τὸ ἀλώνισμα—συνθέσεις παρουσιάζουσαι καὶ ἔμπνευσιν ἁγνὴν καὶ ἐκτέλεσιν ἀρτίαν καὶ αἴσθημα βαθύ. Ὅλοι γενικῶς οἱ πίνακες τοῦ κ. Βέντσερ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν ὕμνου πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ὄχι μόνον τὴν ἀρχαίαν Ἑλλάδα, ἀλλὰ κυρίως πρὸς τὴν σημερινὴν μὲ τὸ φῶς καὶ τὰς σκιάς της, μὲ τὴν εὐμορφίαν της ποὺ διετήρησε δι' ὅλης τῆς ἱστορίας της, μὲ τὴν σύγχρονον ζωὴν τῶν χωρίων της τὴν ἄδολην, καὶ ἀπροσποίητον.

Τὰ ὀλίγα γλυπτικὰ ἔργα τῆς κ. Βέντσερ —ἕνα ὑπέροχο κεφάλι τοῦ κ. Σικελιανοῦ, ἕνα χαριτωμένο κεφαλάκι μικροῦ παιδιοῦ καὶ μερικὰ ἄλλα ἐξ ἴσου ὡραῖα—μαρτυροῦν ἰσχυρότατον καλλιτεχνικὸν τάλαντον.

* * *

Εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ γερμανικοῦ συνδέσμου «Φιλαδέλφεια» ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἕλληνος ζωγράφου κ. Δούκα. Πίνακες ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ὅπου ὁ Ἕλλην καλλιτέχνης ἔμεινε καὶ ἐσπούδασε ἐπὶ μακρόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα (ἀπὸ τὴν Ἀττικήν, τὴν Μύκονον, τὸ Ναύπλιον).

Ὁ κ. Δούκας δὲν ἐκθέτει πρώτην φορὰν ἔργα του. Εἶνε ἀπὸ τοὺς κορυφαίους Ἕλληνας ζωγράφους καὶ θὰ γίνῃ πιὸ καλύτερος ἂν ἐντείνῃ τὴν προσπάθειάν του. Εἶνε ἄφθαστος εἰς τὴν σύνθεσιν. Οἱ πίνακές του εἶνε γεμᾶτοι, κομμένοι μὲ πολὺ γοῦστο· ἡ πινελιά του πλατειά, τολμηρά, ἄτρεμη· σχέδιον ἄρτιον· χρωματισμὸς ἔντονος, πλούσιος, ἁρμονικός· ἀντίληψις ἀσφαλής. Ἡ ἐκτέλεσις ὅμως τελεία εἰς τοὺς πλείστους πίνακας, εἰς μερικοὺς ἄλλους παρουσιάζει ἐκπληκτικὴν ἀνισότητα: δίπλα εἰς μίαν λεπτομέρειαν θαυμασίως δουλεμένην, βλέπει κανεὶς μίαν ἀτέλειαν παράδοξον τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον ἡ ἴδια αὐτὴ λεπτομέρεια εἰς ἄλλον πίνακα εἶνε ἄψογος. Ἴσως ὁ καλλιτέχνης βαρύνεται κάποτε τὸ θέμα του. Ποιὸς ξέρει...

Ὅμως ἐκεῖ ποὺ ἡ ἀμέλεια αὐτὴ δὲν παρατηρεῖται — καὶ δὲν παρατηρεῖται παρὰ εἰς ἐλαχίστους πίνακας—ὁ κ. Δούκας φθάνει εἰς βαθμοὺς τέχνης πολὺ ὑψηλούς. Ἔτσι ἕνα ἀττικὸν πευκο, ὅπως φωτίζεται μὲ τὶς στερνὲς ἀχτίδες τοῦ δύοντος ἡλίου, εἶνε ἓν ἀπὸ τὰ ὀλίγα ἀριστουργήματα τῆς ἑλληνικῆς τέχνης. Ἐπίσης πολὺ δυνατὸν ἔργον εἶνε ἕνας ἀνεμόμυλος τῆς Μυκόνου, χαριτωμένοι δὲ οἱ πίνακες τῶν ἀττικῶν τοπείων. Ἕνα λειβάδι μὲ παπαροῦνες καὶ τὰ σπιτάκια τοῦ χωριοῦ εἰς τὸ βάθος, μιὰ συστὰς κυπαρισσιῶν, ἕνα κομμάτι Ἀττικῆς ἐξοχῆς, ἕνα κομμάτι τῆς Κηφισσιᾶς μὲ μεγαλοπρεπῆ τὴν Πεντέλην χιονισμένην εἰς τὸ βάθος: δὲν χρειάζεται νὰ κυττάξῃ κανεὶς τὸν καλλιτέχνην διὰ νὰ νοιώσῃ τὴν Ἀττικὴν μὲ τὰς ἀπερίττους γραμμάς της, τὴν διαφανῆ ἀτμόσφαιραν καὶ τὸ θεῖον τῆς φῶς. Καὶ τὰ Μυκονιάτικα ἢ τὰ γερμανικὰ τοπεῖα μὲ τὰ δυνατὰ χρώματα, τὸν μουντὸν οὐρανὸν καὶ τὴν βαρειὰν ἀτμόσφαιραν, ὅλα μαρτυροῦν πλούσιον τάλαντον καὶ μαεστρίαν γερήν. Μὲ εὐχέρειαν, καὶ καλαισθησίαν χειρίζεται ὁ καλλιτέχνης τὰ ζωηρὰ χρώματα μὲ τὰ ὁποῖα ἀπὸ τὰ χέρια μετριωτέρου τεχνίτου θὰ ἔβγαιναν παρδαλότητες ἀντιαισθητικαί.

Ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικώτερα προσόντα τοῦ κ. Δούκα εἶνε τὸ βάθος ποὺ δίδει εἰς τοὺς πίνακάς του καὶ ἡ σύνθεσίς των.

* * *

Εἰς τὸ φωτογραφεῖόν του (τέρμα ὁδοῦ Φιλελλήνων) ἤνοιξε καὶ τοῦ κ. Μπούκα ἡ ἔκθεσις πρό τινων ἡμερῶν.

Νομίζεται ὑπὸ μερικῶν ὅτι ἡ φωτογραφία δὲν εἶνε τέχνη δικαιουμένη νὰ γράφεται μὲ κεφαλαῖον τὸ ἀρχικὸν Τ: ὅτι εἶνε τέχνη, μὲ ἄλλους λόγους, καὶ ὄχι καλλιτεχνία. Τὸ ἴδιον λέγεται κοινῶς καὶ περὶ τῆς δημοσιογραφίας. Αὐτὸ δὲν σημαίνει—λέγουν οἱ ὑποστηρίζοντες—ὅτι ὅλοι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ λόγιοι εἶνε καλλιτέχναι, ἀλλ' ὅτι ἀπὸ τὴν δημοσιογραφικὴν πένναν καὶ τὸν φωτογραφικὸν φακὸν δὲν ἠμπορεῖ νὰ βγῇ ἔργον Τέχνης μὲ κεφαλαῖον Τ. Ὅπως ὅλαι αἱ προλήψεις καὶ αὐτὴ δὲν ἔχει ἀληθινή, δὲν ἔχει τοὐλάχιστον ἀπόλυτον ἰσχύν. Καὶ περὶ μὲν τῆς δημοσιογραφίας, ἂς ὁμιλήσουν ἄλλοι... Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὴν φωτογραφίαν ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Μπούκα ἀποδεικνύει καὶ αὐτὴ ὅτι καὶ ἡ φωτογραφία χρειάζεται τάλαντον, τὸ ὁποῖον ὅταν ὑπάρχῃ, μεταβάλλει τὴν τέχνην εἰς καλλιτεχνίαν. Ὄχι διότι ὁ κ. Μπούκας ἐκθέτει καὶ ἀξιόλογα ἔργα ζωγραφικῆς —θὰ τὸν κρίνωμεν ὡς φωτογράφον μόνον—ἀλλὰ διότι εἰς τὴν ἔκθεσίν του ὑπάρχουν φωτογραφίαι, ἀρκετοί, ἁπλαῖ φωτογραφίαι ποῦ εἶναι ἔργα Τέχνης. Μίαν φωτογραφίαν θαλάσσης εἶνε ἀδύνατον νὰ τὴν παραδεχθῇ κανεὶς ὡς ἁπλῆν φωτογραφίαν· τὴν παίρνει γιὰ θαλασσογραφίαν δυνατοῦ καλλιτέχνου μάλιστα· καὶ ὅμως εἶνε μόνον φωτογραφία. Μία φωτογραφία τῆς κ. Μπενάκη, ἐλαφρῶς χρωματισμένη ἔχει τόσην ἔκφρασιν καὶ κίνησιν ποὺ εἰς ὀλίγα πορτραῖτα συναντᾶται. Φωτογραφίαι κυριῶν καὶ κυρίων τῆς ἀνωτέρας Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας, τῶν γνωστοτέρων συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν ἐκφραστικώταται καὶ ὡραίαι μὲ τὸν καλλιτεχνικώτατον φωτισμόν των καὶ ἀρκεταὶ χρωμοφωτογραφίαι λεπτῆς τέχνης. Πολὺ χαριτωμέναι ἐπίσης εἶνε αἱ τρεῖς-τέσσαρες ἐκτεθειμέναι μινιατοῦρες, ἰδίως μία σεβαστῆς Ἀθηναίας δεσποίνης ἐπὶ ἐλεφαντοστοῦ.

* * *

Τέσσαρες λοιπὸν ἐκθέσεις ἐν Ἀθήναις. Καὶ μία τοῦ κ. Κόντογλου (εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων), περὶ ἧς θὰ γράψωμεν προσεχῶς, πέντε. Αἱ δὲ αἰθούσαι τοῦ «Παρνασσοῦ» καὶ τοῦ κ. Στρατηγοπούλου εἶνε ἀγκαζαρισμένες μέχρι τοῦ Ἀπριλίου, τῆς «Φιλαδελφείας» ἐπίσης. Δὲν πρέπει, λοιπόν, νὰ ἔχωμεν παράπονον. Καλλιτεχνικὴ κίνησις ζωηροτάτη. Καὶ εἰς ποιὸν ἀξιόλογος. Ἂς μὴν εἴμεθα γκρινιάρηδες...

Κ. Θ. ΠΑΠΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΠΙΑΝΑ
J. Blüthner
Gr. Steinweg
Neumeyer
Soph
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΩΔΕΙΟΝ
ΟΔΟΣ ΦΕΙΔΙΟΥ 3 ΤΗΛ. 31-03

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Ἡ Στρατ. Σχολὴ Ὑπαξιωματικῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 216156)27) 11)27 Δ)γῆς τοῦ ὑπουργείου Στρατιωτικῶν προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν κατασκευὴν 66 ζευγῶν ἀρβυλοειδῶν ὑποδημάτων, ὡς καὶ 86 ζευγῶν ἐπιζάνων δερμάτων ἐφίππων ἐνεργηθησόμενον τὴν 27ην τρέχοντος μηνὸς ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10—12 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Σχολῆς (Ρούφ), συμφώνως τοῖς ὅροις συμφωνιῶν, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν παρ' αὐτῇ καθ' ἑκάστην 9—13.

Τὰ ἔξοδα τῆς διακηρύξεως βαρύνουν τὸν τελευταῖον μειοδότην.

ΕΝΕΚΑ ἀνακαινίσεως τοῦ καταστήματος ἐκποιοῦνται τὰ πολυτελῆ ἔπιπλα Π. Δεχού Νίκης 14. Ὠφεληθῆτε τῆς εὐκαιρίας.

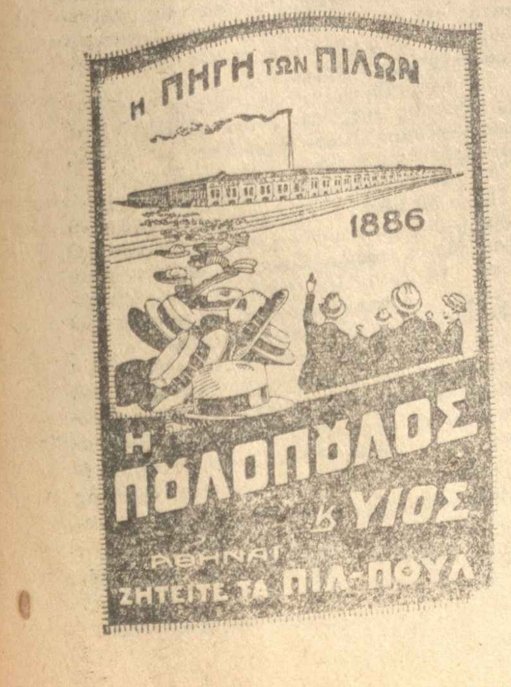

ΤΑ ΩΡΑΙΑ ΚΑΠΕΛΛΑ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΑΣΥΝΑΓΩΝΙΣΤΟΥΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ ΤΩΝ ΠΙΛΩΝ
Η. ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΣ
ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΑΘΗΝΑΙ ΑΙΟΛΟΥ 168 & 157 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΕΝΑΝΤΙ Β. ΑΠΟΒΑΘΡΑΣ
ΓΚΡΕΚΑ

ΔΩΡΑ ΔΙ' ΟΛΟΥΣ
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΔΩΡΑ
ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ, ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ
ΠΡΑΚΤΙΚΑ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ,
ΧΡΗΣΙΜΑ
ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΛΟΓΙΚΑΣ
Ἐπισκεφθῆτε τὸ ταχύτερον διὰ νὰ προφθάσετε καὶ κάμετε τὴν ἐκλογήν σας, συνοδεύσετε καὶ τὰ παιδιά σας διὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ἀγοράν μας καὶ τὸ Χριστουγεννιάτικο δένδρον.
ΣΙΔΝΕΫ ΝΟΕΛ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ 3

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ,,

«ΑΦΟΒΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. κατ' εὐθεῖαν ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ.
«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Σάββατον, 6 μ. μ. Χαλκίδα, Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«ΜΙΑΟΥΛΗΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην, Κάστρον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσαλονίκην.
«ΓΕΦΥΡΟΣ» Σάββατον, 6 μ. μ. Πάτρας, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγουμενίτσαν, Κέρκυραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανείων κολοσσῶν:

"ΒΥΡΩΝ,,

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου 6 μ. μ.

"ΕΔΙΣΣΩΝ,,

τὴν 25 Φεβρουαρίου 6 μ. μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6.44.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλ. 2.27.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. ΣΤΑΥΡΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ
Γενικοὶ Ἀντιπρόσωποι Πελοποννήσου:
ΑΘ. ΓΚΟΥΖΟΥΛΗΣ καὶ ΥΙΟΙ
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΣΣΑΖΕΡΗ ΜΑΡΙΤΙΜ

ΓΡΑΜΜΗ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ πολυτελέστατον νεότευκτον ἀτμόπλοιον

«ΤΕΟΦΙΛ ΓΚΩΤΙΕ»

τόννων 10.400
ἀναχωρεῖ τὴν 24ην ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927 ὥραν 17ην.

Διὰ πληροφορίας ἀπευθυντέον εἰς τὸ ἐν Πειραιεῖ Πρακτορεῖον τῆς Ἑταιρείας (Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 26 Μέγαρον Γαβριὴλ—Τηλέφωνον 72) καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ Πρακτορεῖα ταξειδίων.

Η ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

—Ἡ φωταγώγησις τῶν προθηκῶν τῶν καταστημάτων

Ἐπιτροπὴ ἐπαγγελματιῶν καὶ ἐμπόρων παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, τῶν Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Πάτση καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἠλεκτρικῆς ἑταιρείας ἐζήτησεν ὅπως κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἑορτῶν ἐπιτραπῇ ἡ φωταγώγησις τῶν προθηκῶν τῶν καταστημάτων. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι τοῦτο εἶναι ἀδύνατον, θὰ ἐπιτραπῇ δὲ ἡ φωταγώγησις τῶν προθηκῶν κατὰ τὰς ἡμέρας καθ' ἃς δὲν θὰ ἐργάζωνται τὰ γραφεῖα.

—Ὁ νόμος περὶ αἰσχροκερδείας

Ὁ πρόεδρος τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἐπέδωκε μακρὸν ὑπόμνημα διὰ τοῦ ὁποίου διαμαρτύρεται διὰ τὴν ἐπέκτασιν τοῦ νόμου περὶ αἰσχροκερδείας καὶ εἰς τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα, χαρακτηριζομένων τῶν ἐμπορευμάτων ὡς εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης. Ἐν τέλει διὰ τοῦ ὑπομνήματος τονίζεται ὅτι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις τοῦ ὑπουργείου ἀποτελεῖ «νέαν δίωξιν τοῦ ἐμπορίου, τῆς βιομηχανίας καὶ τῆς βιοτεχνίας».

Ἐπίσης ἐπιτροπή, ἐκ τῶν προέδρων τοῦ ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ Συλλόγου παρουσιασθεῖσα ἐνώπιον τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ τοῦ κ. Βελέντζα ἐζήτησαν ὅπως ἡ ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία ὑπαχθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Τόσον ὁ κ. Ζαΐμης ὅσον καὶ ὁ κ. Βελέντζας ἐπεφυλάχθησαν νὰ ἀπαντήσουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου.

—Διάφορα

Ὑπὸ τῆς Συντεχνίας ἀρτοποιῶν Θεσσαλονίκης ἀπεστάλη πρὸς τὸν κ. Ζαΐμην καὶ τοὺς βουλευτὰς Θεσσαλονίκης τηλεγράφημα δι' οὗ παρακαλοῦνται ὅπως παύσῃ ἡ δίωξις τῶν ἀπεργησάντων τὸν παρελθόντα Μάρτιον ἀρτοποιῶν.

—Ὑπὸ τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν ἤρχισεν ἡ διανομὴ βοηθημάτων εἰς τοὺς ἀνέργους.

—Ἡ διοίκησις τῆς Ὁμοσπονδίας ἐπαγγελματιῶν παρουσιαζομένη ἐνώπιον τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν θὰ διαμαρτυρηθῇ διὰ τὰ λαμβανόμενα περιοριστικὰ μέτρα ἐναντίον τοῦ ἐμπορίου.

ΩΟΤΟΚΙΝΗ
ΑΥΓΑ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ
200 αὐγὰ τὸ ἔτος ἡ κότα
Κυτ. διὰ 5 κότες ἐπὶ 1 μῆνα 15 δρ.
• 10 • • • 25 •
Παρακαταθήκη Γεωργ Γραφεῖον Π. Γεωργαντή, Περικλέους 4
Ἀθῆναι καὶ τὰ Ἐδωδιμοπωλεῖα

ΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΣΩΦΡΟΝΙΣΜΟΥ

ΑΙ ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

ΠΩΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ, ΤΙ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ, ΠΩΣ ΖΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΔΙΚΟΙ

Η ΦΥΛΑΚΗ ΤΗΣ ΝΗΣΙΔΟΣ ΒΙΔΟ

Κλείομεν σήμερον τὴν περιγραφὴν τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν τῆς χώρας μὲ τὴν τρίτην ἐξ αὐτῶν τῆς νησῖδος Πτυχία (Βίδο) παρὰ τὴν Κέρκυραν. Εἶναι γνωστὴ ἡ νησὶς ἀπὸ τὰς συζητήσεις αἱ ὁποῖαι ἔγιναν τὸν τελευταῖον καιρόν, ἐξ ἀφορμῆς πληροφορίας καθ' ἣν τὴν κυριότητα αὐτῆς διεκδικεῖ ἡ Σερβία, διότι ὑπάρχει ἐκεῖ κοιμητήριον νεκρῶν της, οἱ ὁποῖοι ἀπέθαναν κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν τραγικῶν περιπετειῶν τοῦ ἤδη Τριαδικοῦ Βασιλείου. Εἰς τὴν πετρώδη ἔκτασιν τῆς νησῖδος αὐτῆς, ὀλίγοι κατάδικοι προερχόμενοι κυρίως ἐκ τῶν φυλακῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἠπείρου, προσπαθοῦν ν' ἀναπτύξουν, ἐφόσον ἐπιτρέπει ἡ κατάστασις τοῦ ἐδάφους, καλλιέργειαν δημητριακῶν, λαχανικῶν κλπ., ἀκόμη δὲ ἐπιδίδονται εἰς τὴν κτηνοτροφίαν εὐδοκιμοῦσαν ὁπωσδήποτε.

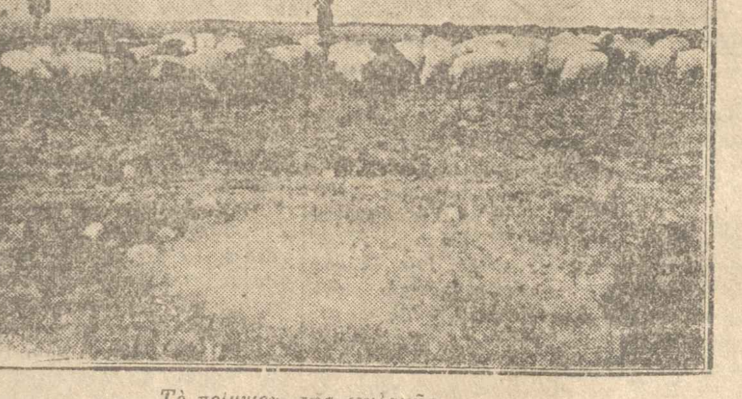

Τὸ ποίμνιον τῆς φυλακῆς

Ποία ἡ φυλακὴ

Τὸ ἐν τῇ νησῖδι αὐτῇ κτίριον ἐκτίσθη τῷ 1898, ἐχρησιμοποιεῖτο δὲ ὡς γεωργικὸς σταθμὸς μέχρι τοῦ 1911, ὁπότε κατηργήθη μετ' ἄλλων, διότι ἐκρίθη ὅτι οἱ σταθμοὶ αὐτοὶ δὲν ἀποδίδουν εἰς ἐργασίαν ὅσον ὑπελογίζετο. Ἐπὶ τριετίαν μετὰ τοῦτο ἔμεινεν ἀχρησιμοποίητον, ὅτε τῷ 1914 ἐγκατεστάθη ἐκεῖ Ἐπιμελητεία τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ, ἡ ὁποία ἐχρησιμοποίει τὰ οἰκήματα, ἐκαλλιέργει δὲ καὶ ἀρκετὰς ἐκτάσεις, διὰ γεωμήλων ἰδίᾳ, τὰ ὁποῖα διέθετε διὰ τὴν τροφοδοσίαν τοῦ Γαλλικοῦ Στρατοῦ. Κατὰ τὸ 1918, μετὰ δηλαδὴ τὴν ἀνακωχήν, ἡ γαλλικὴ ἐπιμελητεία ἀπεσύρθη ἐκεῖθεν καὶ παρέλαβε τὸ κτίριον καὶ τὰς περὶ αὐτὸ ἐκτάσεις πάλιν ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις. Τότε ἐρρίφθη ἡ γνώμη νὰ δοκιμασθῇ ἡ δυνατότης τῆς ἐφαρμογῆς καὶ εἰς τὴν χώραν μας τοῦ συστήματος τῶν ἀγροτικῶν φυλακῶν, μιᾶς δηλαδὴ μεθόδου σωφρονισμοῦ, ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τῶν κατὰ καιροὺς διεθνῶν σωφρονιστικῶν συνεδρίων. Ἡ γνώμη ἐγένετο ἀποδεκτή, ὡρίσθη δὲ τὸ κτίριον αὐτὸ ὡς φυλακὴ ἀγροτική. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης— τῷ 1918 δηλαδὴ —χρονολογεῖται καὶ ἡ ἵδρυσις τῆς πρώτης ἀγροτικῆς φυλακῆς ἐν Ἑλλάδι.

Ἡ ἀρχή, ὅπως κάθε ἀρχή, ἦτο δύσκολος, ἡ ἐπιμονὴ ὅμως τοῦ κ. Σκουριώτη προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἔκαμε ὥστε τὸ σύστημα αὐτὸ νὰ ἐπιτύχῃ, ἡ ἐπέκτασίς του δὲ νὰ καθίσταται ἐπιβεβλημένη.

Τὰ καλλιεργούμενα εἴδη

Εἰς τὴν φυλακὴν αὐτὴν κρατοῦνται ἤδη περὶ τοὺς 100 κατάδικοι, ἀσχολούμενοι εἰς τὴν γεωργίαν, τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν καλλιέργειαν λαχανικῶν κλπ. Αἱ σχετικαὶ ἐκθέσεις πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης, ἀναφέρουν ὅτι ἡ καλλιέργεια δημητριακῶν, λόγῳ τοῦ πετρώδους τοῦ ἐδάφους, δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνηται παρὰ εἰς ἐλαχίστην κλίμακα. Στάδιον ἀναπτύξεως ἔχει ἐκεῖ ἡ κτηνοτροφία καὶ ἡ καλλιέργεια καπνοῦ, δένδρων ἰδίᾳ ἐλαιῶν καὶ ἀμυγδαλῶν καὶ ἀμπέλων. Ὅλ' αὐτὰ ὅμως ἰδίᾳ ὁ καταρτισμὸς ποιμνίου μεγάλου, χρειάζονται κεφάλαια, τὰ ὁποῖα φυσικὰ ἐλλείπουν σήμερον ἀπὸ τὴν φυλακήν. Καὶ μὲ τοὺς σημερινούς της ὅμως πόρους ἡ φυλακὴ καλλιεργεῖ διὰ δημητριακῶν καρπῶν 125 στρέμματα γῆς, ὀλίγα ὀπωροφόρα δένδρα, λαχανόκηπον κλπ. Τὸ ποίμνιόν της ἀποτελεῖται ἐξ 82 προβάτων. Ἔχει ἐπίσης καὶ ὀλίγας ἀγελάδας διατηρεῖ δὲ καὶ καλὸν ὀρνιθοτροφεῖον.

Αἱ πρόσοδοι τῆς φυλακῆς

Τὰ ἔσοδα τῆς φυλακῆς κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1926—1927 ἀνῆλθον εἰς 178.500 δρχ., προῆλθον δὲ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν καλλιεργηθέντων λαχανικῶν, γεωμήλων, κριθῆς, σίτου, σταφυλῶν, καπνοῦ, οἴνου, ἀμνῶν, μόσχων, γάλακτος καὶ μαλλιοῦ προβάτων. Ἀντιθέτως τὰ ἔξοδα κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἀνῆλθον εἰς 124.000 δρχ. Τούτων αἱ 54.000 ἀντιπροσωπεύουν ἡμερομίσθια ἐργαζομένων καταδίκων. Αἱ λοιπαὶ ἐδαπανήθησαν δι' ἀγορὰν γεωργικῶν ἐργαλείων, λιπασμάτων, σπόρων, θειϊκοῦ χαλκοῦ, ἐντομοκτόνων, φαρμάκων, 3 ἀγελάδων.

Διὰ τὸ τρέχον οἰκονομικὸν ἔτος τὰ ἔσοδα προϋπελογίσθησαν εἰς 250.000 δρχ., προέρχονται δὲ πάλιν ἐκ τῆς πωλήσεως κριθῆς, γεωμήλων, ὀσπρίων, σταφυλῶν, οἴνου, καπνοῦ καὶ εἰδῶν κτηνοτροφίας. Τὰ ἔξοδα κατὰ τὸ ἔτος αὐτὸ προϋπελογίσθησαν εἰς 232,000, ἐπραγματοποιήθησαν δὲ καὶ πραγματοποιοῦνται διὰ τὴν πληρωμὴν ἡμερομισθίων τῶν ἐργαζομένων καταδίκων (192.000), τὴν ἐπισκευὴν καὶ συμπλήρωσιν τῶν γεωργικῶν ἐργαλείων, ἀγορὰν θειϊκοῦ χαλκοῦ, λιπασμάτων, θείου, ἐντομοκτόνων ὑλῶν, σπόρων λαχανικῶν κλπ.

Ἡ τετάρτη φυλακὴ

Αὐταὶ εἶναι αἱ λειτουργοῦσαι τρεῖς ἀγροτικαὶ φυλακαὶ ἐν Ἑλλάδι. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης, ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὰς μέχρι τοῦδε ἀποδόσεις τοῦ συστήματος τούτου καὶ ἀποβλέπουσα εἰς αὐτὸ μετ' ἐμπιστοσύνης, ἵδρυσεν ἐπ' ἐσχάτων καὶ τὴν τετάρτην ἀγροτικὴν φυλακὴν εἰς τὸ ἐνετικὸν φρούριον τῆς Ἄσσου εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Ἐκεῖ ὅμως ἀκόμη ἐργάζονται ἐλάχιστοι κατάδικοι—τεχνῖται ἀσχολούμενοι μὲ τὴν ἐπισκευὴν καὶ διαρρύθμισιν τῶν ἐν τῷ φρουρίῳ οἰκημάτων, ὅπου θὰ ἐγκατασταθοῦν οἱ κατάδικοι. Ὑπολογίζεται ὅτι ἡ ἐργασία καὶ εἰς τὴν φυλακὴν θ' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ τρέχοντος γεωργικοῦ ἔτους διὰ τῆς σπορᾶς ὀψίμων δημητριακῶν καρπῶν καὶ λαχανικῶν. Αἱ ἐλπίδες διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ αὐτῆς εἶναι πολλαί, τονώνουν δὲ τὴν προσπάθειαν διὰ τὴν ἐπέκτασιν ἑνὸς μέτρου τόσον ἀνθρωπιστικοῦ καὶ τόσον ὠφελίμου...

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

—Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν

Ἐνεκρίθη ἡ ἀπόκτησις τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας παρὰ τῶν ἐνηλίκων ἀλλοδαπῶν Καρόλου Αἰμιλίου Μερτρούδ, Ἐρ. Ἐρρίκου Φιλὶπ Κ Κεβὸρκ Καραμπὲτ Ξασιάν, Εὐγενίου Βλαδιμήρου Μακάρωφ, Καζαρᾶ Ἀγκὸπ Γιερδικαφσιάν, δηλωσάντων τὴν βούλησίν των εἰς τὸν δήμαρχον Ἀθηναίων, Κ. Νατσίου Ροστὰν καὶ Ι. Ἀλ. Κασσίρη δηλωσάντων τὴν περὶ τούτου αἴτησίν των τῷ δημάρχῳ Πειραιῶς.

—Ὑπουργεῖον Παιδείας

Γίνεται δεκτὴ ἡ ἀπὸ τῆς ὑπηρεσίας παραίτησις τοῦ Κλεοβούλου Παπαϊωάννου, δευτεροβαθμίου καθηγητοῦ φιλολόγου τοῦ ἐν Καρδαμύλοις Χίου γυμνασίου καὶ Πέτρου Παπαδημητρίου, πρωτοβαθμίου διδασκάλου τῶν θεωρητικῶν μαθημάτων τοῦ ἐν Ἐρημοκάστρῳ Θεσπιῶν ἑλλην. σχολείου.

—Ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης

Ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ παρὰ τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ἀκολούθου Β. Πετροπούλου διωρίσθη τακτικὸς ἀνακριτὴς παρὰ τῷ Πλημμελειοδικείῳ Εὐρυτανείας ὁ πλημμελειοδίκης Φρ. Κουτσούφας, διωρίσθη εἰδικὸς ὑποθηκοφύλαξ Ιαμίσου ὁ Χαρ. Σπηλιώτης, ἐγένετο δεκτὴ ἡ παραίτησις τοῦ ὑποθηκοφύλακος Νεαπόλεως Ἐμμ. Λυράκη, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας ὁ γραμματεὺς τοῦ εἰρηνοδικείου Πάξου Γεωργ. Κουμουτσέας.

—Ὑπουργεῖον Γεωργίας

ΦΡΟΥΤΑ ΤΟΥΡΤΕΣ ΦΟΝΤΑΝ ΛΙΚΕΡ ΚΑΣΤΑΝΑ
Γλασὲ Ἀχλαδάκια κ. λ. π. ἡ ὀκᾶ δραχ. 64.
Ἔκθεσις πλουσιωτάτη εἰς σχέδια σὲ κάθε ἑορτή.
Σοκολατάκια χῦμα καὶ εἰς κυτία διὰ δῶρα δραχ. 60,
Εἰς Φιάλας καὶ χῦμα ὅλων τῶν εἰδῶν δραχ. 44.
Γλασὲ—Μπεζέδες καὶ ὅλα τὰ ἐλαφρὰ δραχ. 80.
Παραβάλατε καὶ τὴν ΠΟΙΟΤΗΤΑ
Μπαζὰρ Στοὰ Ἀρσακείου

ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΗΡΙΑ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1928 διαμέρισμα ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξ ἐννέα μεγάλων δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου κατάλληλον διὰ Γραφεῖα καὶ διὰ κατοικίαν πρὸς 1500 δραχμὰς κατὰ δωμάτιον. Ἀνελλιπὴς λειτουργία ἀνελκυστῆρος.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἢ ΠΩΛΕΙΤΑΙ τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9 ἐκ πήχεων 600 περίπου, ἀποτελουμένη ἐκ 15 ἐν ὅλῳ δωματίων, λουτῆρος, λοιπῶν χρειωδῶν καὶ κηπαρίου, ἀντὶ ἠηνιαίου μισθώματος 19.000 δραχμῶν.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο ἰσόγεια καταστήματα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φειδίου ἀριθ. 9, ἀντὶ δρχ. 1500 ἕκαστον.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει Γκαράζ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ, κατάλληλον δι' ὀκτὼ αὐτοκίνητα, μετ' Ἐργοστασίου 8Χ8 τ. μ. (δυναμένου νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ἀποθήκη) καὶ εὐρυχώρου αὐλῆς.

Πληροφορίαι: Παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν. Χούντρᾳ, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας ἀρ. 2 οἰκίας Πεσμαζόγλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος καὶ Μητροπόλεως (ἀριθ. 2) δωμάτιον εὐρύχωρον μὲ δύο ἐξώστας (β' ὄροφος) κατάλληλον διὰ γραφεῖα ἢ ἐμπορικὸν (MODES). Πληροφορίαι ἐντός.

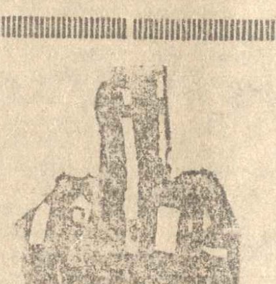

ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΤΕ
Τὰ χειροποίητα ὑποδήματα
ΤΙΜΟΛΕΟΝΤΟΣ
Στερεότης — Κομψότης
ΤΙΜΑΙ ΛΟΓΙΚΑΙ
Ἀνδρῶν δρχ. 275—300
Γυναικῶν » 250—300
Αἰόλου 122

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ & Σια
54 Ὁδὸς Σταδίου 54

CARL KAELBLE
Πετρελαιομηχαναὶ Σοῦπερ - Ντίζελ τετράχρονοι ἀπὸ 6—150 ἵππων.
Ἁπλοῦς χειρισμός, οἰκονομία εἰς τὴν κατανάλωσιν.
Ὁδοστρωτῆρες πετρελαιοκίνητοι. Tracteurs πετρελαιοκίνητοι. Λιθοθραῦσται.
ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ
ΟΔΟΣ ΡΟΜΒΗΣ 18

ΤΟ "ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΝ,,
ΣΤΡΟΦΥΛΙ ΚΗΦΙΣΣΙΑΣ
Τελείως ἀνακαινισθὲν καὶ ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν ἄρχεται τῶν ἐργασιῶν του τὴν ἡμέραν
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
Ἡ εὐμάρεια καὶ ὁ πλοῦτος τοῦ ἐν λόγῳ κέντρου ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς λογικὰς τιμάς, θέλει συγκεντρώσῃ τὴν πλέον ἐκλεκτὴν κοινωνίαν.
Ἐνοικιάσεις δωματίων. Τέϊον καὶ γεύματα
Ἔναρξις ΚΥΡΙΑΚΗ 25η Δεκεμβρίου

ΚΡΕΜΑ ΟΔΟΝΤΩΝ
COLGATE & Co
NEW YORK
ΣΑΠΩΝΕΣ
ΚΑΙ ΚΡΕΜΑ ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ

CUNARD LINE--ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑ·Ι·Ν
ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΣ ΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΗΝ
Τὸ περίφημον ὑπερωκεάνειον ἀτμόπλοιον
"ΚΑΡΙΝΘΙΑ,,
ἐκτοπίσματος 25.000 τόννων, ταχύτητος 20 μιλίων καθ' ὥραν, ναυπηγηθὲν τῷ 1926 καθ' ὅλας τὰς τελευταίας τελειοποιήσεις τῆς ναυπηγικῆς τέχνης, θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ ΠΕΙΡΑΙΩΣ κατ' εὐθεῖαν διὰ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ τὴν 29ην Δεκεμβρίου δεχόμενον ἐπιβάτας ὅλων τῶν θέσεων.
Τὸ ὑπερωκεάνειον «ΚΑΡΙΝΘΙΑ» διαθέτει διὰ τοὺς ἐπιβάτας Γ' θέσεως καμπίνας πραγματικῶς πολυτελεῖς μὲ δύο καὶ τέσσαρας κλίνας, μὲ νιπτῆρας, σινδόνας, μάλλινα σκεπάσματα, καπνιστήρια, τραπεζαρίας, κατάστρωμα περιπάτου, πιάνον καὶ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται διὰ νὰ καταστήσῃ εὐχάριστον καὶ ἀκούραστον τὸ ταξείδιον.
Τὸ ἀτμόπλοιον ἔχει ὀρχήστραν ἥτις παιανίζει δὶς τῆς ἡμέρας εἰς τὴν πρώτην καὶ δευτέραν θέσιν.
Πληροφορίαι κλπ. ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΙΟΥΝΑΡ ΛΑ·Ι·Ν ἐν ΠΕΙΡΑΙΕΙ τηλ. 2-57.
ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΑΚΤΩΡ ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΑ
"VETO"
ΣΤΑΔΙΟΥ
Κ/ΜΑΤΑ
Ι. Δ. ΤΣΑΜΗΣ & Σια
ΣΔΡΑΛΗΣ & ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ
Π. ΓΕΩΡΓΑΝΤΖΟΓΛΟΥ
ΖΕΡΒΟΓΙΑΝΝΗΣ & ΠΑΡΟΥΣΗΣ
ΔΙΑΡΚΕΙΑ
ΟΜΕΓΑ ΚΕΡΔΟΣ
«ΑΛΤΑ» Πειραιεύς

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.
Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΟΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.
Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.

7.500.000
ΠΡΑΞΕΙΣ
διενεργήθησαν μεταξὺ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ καὶ τῶν διαφόρων πελατῶν ἀπὸ τοῦ 1918 μέχρι σήμερον. Κατέχει τὸ ΡΕΚΟΡ τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιχειρήσεων ἀνὰ τὸν κόσμον.
5.000.000
ἐπιστολὰς διεμοίρασεν ἐν Ἑλλάδι τὸ Ἑλληνικὸν Ταχυδρομεῖον.
ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΙ
διαβιοῦν ἐκ τῶν Γραφείων τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ὅπου ἐργάζονται οἱ προστάται των. Τὰ Γραφεῖα τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ ἐνεργοῦν ἐργασίας ἀτμοπλοϊκάς, τραπεζικὰς καὶ ἐν γένει πάσης φύσεως. Ἐκ 15.000 ἐπιβατῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀμερικῆς αἱ 9.000 ἠγόρασαν τὰ εἰσιτήριά των ἀπὸ τὰ Γραφεῖά μας.
Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀξία τῶν Γραφείων μας καὶ ἡ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ τῶν Ἀδελφῶν ΚΟΝΤΟΝΗ. Μία ἁπλῆ ἐπίσκεψις θὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἀληθείας.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ—ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

24 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
24 «Θ. Γκοτιέ» Πειραιεὺς —Μασσαλίαν
24 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
26 «Φρίντων» Πειραιεὺς — Βρινδήσιον
29 «Καρίνθια» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
29 «Ὄμβρια» Πειραιεὺς—Μασσαλία
29 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
31 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
31 «Τάδλα» Πειραιεὺς — Μασσαλία
31 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς—Μασσαλία
4 «Πάρις» Χάβρη — Νέα Ὑόρκη
4 «Ρετζίνα ντ' Ἰτάλια» Πὸρτ-Σαῒτ-Αὐστραλ.
4 Ὀρβιέτο» Πὸρτ-Σαῒδ—Αὐστραλία
4 «Μάζεστικ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
5 «Πρ. Ρούζβελτ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
5 «Ἀττική» Πειραιεὺς —Μασσαλίαν
5 «Ἀγκόρ» Πειραιεὺς—Μασσαλία
5 «Μυκάλη» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
5 «Ἀλώνια» Χερβοῦργον — Ν. Ὑόρκη
6 «Κάρναβον Κάστλ» Σούθαμπτον-Ν. Ἀφρ.
7 «Ἔμπρες ὀφ Φράνς» Χάβρη—Ν. Ὑόρκη
7 «Νιαγάρα» Χάβρη — Χάουστον
7 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
9 «Φρίντων» Πειραιεὺς—Βρινδήσιον
10 «Βαλντίβια» Μασσαλία—Β. Ἄϋρες
11 «Σουφρέν» Χάβρη—Νέα Ὑόρκη
11 «Ὅμερικ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
11 «Ἀστούρια» Χερβοῦργον—Β. Ἄϋρες
12 «Σαρδένια» Πειραιεὺς—Μασσαλία
12 «Ἀσκάνια» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
Εἰσιτήρια Α ης, Β ας καὶ Γ ης θέσεως δι' ὅλους.

CONTONIS BROTHERS
ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΒΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Viucenzo Russe
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βενιζέλου 10
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Λεωφ. Μακρᾶς Στοᾶς 61
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἀγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἀγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΛΑΡΙΣΣΑ Μακεδονίας 37
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙΟΙ 4 Rue Choron
Τηλεφ. Ἀθηνῶν 11—54. Πειραιῶς 1—41

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ
ΑΙΟΛΟΥ 160, 162, 164
ΑΔΑΜΑΝΤΟΠΩΛΕΙΟΝ
Ε. Α. ΖΟΛΩΤΑ
ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΔΩΡΩΝ
ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΩΜΕΓΑ

Τὸ νέον μυθιστόρημα τῆς „Πρωΐας"

Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης

Τῆς Ἀνρὸ Ἀρντὲλ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Γοργά, ἡ Φρὰνς, κατέβηκε τὴν σκάλα τοῦ κυματοθραύστου μὲ τὸν φόβον μήπως ἡ Κολέττα ἀλλάξῃ γνώμην. Ἅμα κατέβηκαν κάτω ἐξεπλάγη πῶς ἡ ἀδελφή της τὸ ἀποφάσισε νὰ ριψοκινδυνεύσῃ ἔτσι ἀπάνω στὴν ἄμμο ποῦ ἐβούλιαζαν τὰ σκαρπίνια της κι' ἔμπαινε μέσα.

Ἄξαφνα ἡ ἔκπληξί της ἔπαψε. Μπρὸς σὲ μιὰ πελωρία ὀμπρέλλα μὲ κόκκινες καὶ ἄσπρες γραμμές, κάτι νέοι ἐμιλοῦσαν μὲ τὸν Πὼλ Ἀππελίν, ποῦ εἶχε σταματήσει στὴν κάτω μεριὰ τῆς σκάλας. Ἕνα μικρὸ ἐρύθημα ἐπύρωσε πρὸς στιγμὴν τὰ μάγουλα τῆς Φρὰνς, καὶ τὰ φρύδια της, συνεσπάσθησαν, δίδοντας στὸ νεαρὸ πρόσωπό της μίαν ἔκφρασιν θελήσεως καὶ ἐρεθισμοῦ. Ἐκατάλαβε ὅτι ἡ Κολέττα εἶχε εἰπῆ εἰς τὸν Πὼλ Ἀππελὶν ὅτι θὰ ἤρχετο καὶ τὴν ἐπερίμενε, καὶ ὅτι ἡ κ. Ντεσεστὰλ γνωρίζουσα τὸ ραντεβοῦ, διὰ νὰ σώσῃ τὰ προσχήματα, εἶχε κάμει τὴν Φρὰνς νὰ συνοδεύσῃ τὴν μεγαλυτέραν της ἀδελφήν...

Ἔννοιωσε κάποιαν ἐπανάστασιν νὰ τὴν πλημμυρίζῃ. Τὸ νὰ κάνῃ ἡ Κολέττα ὅ,τι ἤθελε ἦταν δικαίωμά της, ἀλλὰ νὰ τὴν χρησιμοποιῇ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ταπεινῶν μηχανορραφιῶν της... Καὶ ἑτοιμάσθηκε νὰ περάσῃ χωρὶς νὰ σταματήσῃ, γιὰ νὰ πάῃ κοντὰ στὴ θάλασσα.

Πρόθεσις ματαία, διότι ὁ Ἀππελὶν ἦτο πρὸ τῆς ἀδελφῆς της καὶ αὐτῆς καὶ ὑπεκλίνετο βαθέως. Ἡ Κολέττα ἐσταμάτησε ἀμέσως. Στὰ ψιλὰ χείλη της ἐπλανᾶτο τὸ μειδίαμα, ποῦ ἤξερε νὰ γοητεύῃ τῆς ἁπλὲς καρδιές.

— Ὅπως βλέπετε, εἴμαστε ἐδῶ, παρὰ τὰς φροντίδας τῆς ἐγκαταστάσεώς μας! Μᾶς εἴχατε ὅμως προαναγγείλει ἕνα τόσον ὡραῖον ἡλιοβασίλεμμα, ποῦ ἠθέλαμε νὰ ἰδοῦμε αὐτὸ τὸ θέαμα.

—Δὲν βρίσκετε πῶς εἶνε πράγματι ὡραῖο; τὴν ἠρώτησε δειλά, προσφέρων τὸν θαυμασμόν του μὲ τὰ μάτια του, ἄτολμος.

— Ὤ! Ναί! Θαυμάσια!

— Γιὰ νὰ τὸ θαυμάσετε τότε καλύτερα, δὲν ἔρχεσθε μιὰ στιγμὴ νὰ καθήσετε κάτω ἀπὸ τὴν σκηνὴ τῆς μητέρας μου; Θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ νὰ σᾶς ἰδῇ.

Ὁ Κλὼντ Ροζάν, ποῦ ἤκουε τὴν συνομιλίαν ὄρθιος, μερικὰ βήματα πειὸ πίσω, ἔκαμε ἕνα μορφασμὸν ἀμφιβολίας, πρὸ τῆς θερμῆς αὐτῆς προσκλήσεως. Ἡ Κολέττα ὅμως δὲν ἐδίστασε νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν κακότροπον ὑποδοχὴν τῆς κυρίας Ἀππελίν, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἤδη δοκιμάσει ἀρκετὲς φορές. Εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι ἦτο ἀρκετὰ ὡραία, ὥστε νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τῆς τρομερᾶς μητρὸς τοῦ Πὼλ Ἀππελὶν καὶ ἰδίως πρὸ τοῦ πατρός του, ποῦ ἦτο μέγας λάτρης τῶν γυναικείων θελγήτρων.

Γι' αὐτό, χωρὶς νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὴν ἐπιτιμητικὴ ματιὰ τῆς Φρὰνς, ἐπλησίασε πρὸς τὸν κύκλον ἐν μέσῳ τοῦ ὁποίου ἐκάθητο μιὰ ἀδύνατη γυναῖκα, ἀστὴ κατὰ τὴν μορφήν, τὴν τουαλέτταν, τὸ ὕφος, ποῦ τὰ λευκάζοντα μαλλιά της ἦσαν καλοκτενισμένα καὶ τελείως ἴσια κάτω ἀπὸ ἕνα μεγάλο ψάθινο μαῦρο καπέλλο.

Μία βαθεῖα ρυτὶς ἐσημειώθη εἰς τὸ μέτωπόν της ὅταν εἶδε τὸν υἱόν της συνοδευόμενον ἀπὸ τὰ δύο κορίτσια καὶ τὸ λιγνὸ πρόσωπόν της ἔλαβε τὴν πλέον δυσάρεστον ἔκφρασιν ποῦ ἠμποροῦσε. Ἀλλὰ ἡ Κολέττα ἔκανε ὅτι δὲν τὸ ἀντελήφθη, ὅπως καὶ τὴν κολακευτικὴν ἔκφρασιν θαυμασμοῦ ποῦ διήγειρε μεταξὺ τοῦ ἀνδρικοῦ κύκλου. Μειδιῶσα ἐπιχαρίτως ἐχαιρέτισε τὴν γηραιὰν δέσποιναν ποῦ ἀπήντησε εἰς τὰ εὐγενικά της λόγια μὲ τὸ ἀπότομον ὕφος της:

— Δὲν ἐπερίμενα δεσποινὶς νὰ σᾶς συναντήσω ἐδῶ... Ἐνόμιζα πῶς εἴσθε στὴ Γερμανία μὲ τὸν πατέρα σας... Ἡ ἄφιξίς σας εἶνε πραγματικῶς ἔκπληξις γιὰ μέ!

— Ὁ πατέρας μου ἐπῆγε πράγματι εἰς τὸ Νταϋρόϋτς, γιὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τοῦ Βάγνερ, εἶπεν ἡ Κολέττα εὐθύμως.

Ἡ προσβλητικὴ πρόθεσις τῆς κ. Ἀππελὶν δὲν ἐφαίνετο νὰ τὴν θίγῃ.

—Πολὺ περίεργη ἰδέα εἶχε ποῦ θὰ καταλάβῃ πολὺ τὴν ἀξία της. Φαίνεται ὅτι μόνον οἱ πλούσιοι ἄνθρωποι ἠμποροῦν νὰ ἀποτολμοῦν τέτοια ταξείδια εἰς τὸ καλλιτεχνικὸν ἱερόν... Τὰ πτωχὰ βαλάντια γρήγορα ἀδειάζουν...

Ὁ τόνος τῆς κυρίας Ἀππελὶν ἦτο τόσον αὐθάδης, ὥστε μία ἀστραπὴ ἐπέρασε ἀπὸ τὰ μάτια τῆς Φρὰνς, καὶ κάποια ζωηρὰ ἀπάντησις ἔφθασε εἰς τὰ χείλη της. Ἡ Κολέττα τὸ ἐμάντευσε, καὶ ἀπήντησεν ἀμέσως, χωρὶς νὰ δείξῃ ὅτι ἀντελήφθη τὴν προσβλητικὴν πρόθεσιν τῆς κ. Ἀππελίν.

— Νομίζω βέβαια ὅτι βρίσκει κανεὶς δυσκολώτερα ξενοδοχεῖον παρὰ εἰς τὸ Βιλλὲρ ὅπου τὰ ξενοδοχεῖα εἶνε πολὺ καλά. Ἡ πρώτες ἐντυπώσεις τοὐλάχιστον ἀπὸ τὸ δικό μας εἶνε πολὺ καλές.

Ἡ κυρία Ἀππελίν, ἠρώτησε μὲ ἀναίδειαν:

— Μένετε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Λέσχης;

Εἶχε ἐκλέξει μεταξὺ τῶν ξενοδοχείων τῆς δευτέρας τάξεως. Ὁ υἱός της ποῦ ἐκάθητο στὰ καρφιά, ἄνοιξε τὸ στόμα του διὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ, ἀλλὰ ἡ Κολέττα ἀπήντα ἤδη μὲ τὸ ἴδιο χαριτωμένο μειδίαμα:

— Ἄ! ὄχι, κυρία! Μένομεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀγγλίας!

Ἦτο ἀναντιρρήτως τὸ πρῶτον ξενοδοχεῖον τοῦ Βιλλὲρ, καὶ αὐτὸ ἔκαμεν ἐντύπωσιν εἰς τὴν κ. Ἀππελίν.

— Θὰ μείνετε βέβαια μερικὲς ἡμέρες μόνον, δεσποινίς.

— Ἕνα μῆνα περίπου, κυρία... Ἂν μείνωμε εὐχαριστημένες, ἴσως καὶ περισσότερον.

Ἡ κυρία Ἀππελὶν δὲν ἀπήντησε τίποτε, τὴν φορὰν αὐτήν. Ἤρχισαν νὰ συζητοῦν τότε γιὰ τὰ προτερήματα τῶν ξενοδοχείων. Κάποιος σύμμαχος ἤρχετο εἰς βοήθειαν τῆς Κολέττας ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ κ. Ἀππελίν, πατρός, ἑνὸς χονδροῦ ἀνθρώπου, μὲ πρόσωπον συνηθισμένον. Ἀφιχθεὶς πρὸ ὀλίγων λεπτῶν παρετήρει τὴν Κολέτταν μὲ ὄμμα θαυμαστικόν, ὅπως θὰ παρετήρει τὴν πριγκήπισσαν τῆς φαντασμαγορίας.

Εὐκίνητος, ἐπλησίασε τὸν κύκλον τοῦ ὁποίου προήδρευεν ἡ γυναῖκα του, καὶ αὐτοπαρουσιαζόμενος ὁ ἴδιος μὲ τὴν συνήθη καλοκαγαθίαν του, ἐπρόσφερεν ἕνα κάθισμα εἰς τὴν Κολέτταν, κάτω ἀπὸ τὴν σκιάν. Ἀδιστάκτως ἐκείνη τὸ ἐδέχθη καὶ ἤρχισε νὰ συνομιλῇ μὲ ὅλην της τὴν εὐχέρειαν ὡς γυναικὸς τοῦ κόσμου.

Μὰ ἡ Φρὰνς, ἀποφεύγουσα τὴν πρόσκλησιν, κατῆλθε μέχρι τῆς θαλάσσης. Ἔτρεμε ἀκόμη μὲ τὴν μόλις ὑποκρυπτομένην ἀναίδειαν τῆς κυρίας Ἀππελίν, καθὼς καὶ μὲ τὴν ἀνανδρίαν τῆς ἀδελφῆς της, ἡ ὁποία ἐδέχετο τὴν περιφρόνησιν μιᾶς νεοπλούτου.

Γιατί, ἦταν μιὰ νεόπλουτος αὐτὴ ἡ κορδωμένη ἑκατομμυριοῦχος, τόσον ἀνοήτως ὑπερήφανη, διότι ὁ σύζυγός της εἶχε κερδίσει μερικὰς ἑκατοντάδας φράγκων πωλῶν τὰ καραβόπανά του.

Εἷς μορφασμὸς περιφρονήσεως συνέσπασε τὰ χείλη τῆς Φρὰνς, ἐνῷ τὸ πόδι της ἐπατοῦσε τὴν ἄμμον σὰν νὰ ἤθελε νὰ πατήσῃ τὰς ἀνοήτους ἀξιώσεις αὐτῆς τῆς παντοδυνάμου γραίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνταπέδιδε περιφρόνησιν ἀντὶ περιφρονήσεως. Εἶχε κληρονομήσει ἀπὸ τὸν πατέρα της τὴν παιδικὴν τρόπον τινὰ ἀντιπάθειαν διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ πράγματα, διὰ τοὺς πλουτοκράτας αὐτοὺς, ποῦ ἐθεώρει ὡς ὑποδεέστερον εἶδος, ἀπὸ τοὺς καλλιτέχνας καὶ τοὺς διανοητικῶς ἐργαζομένους.

Γι' αὐτὸ ἐθεώρει φρικτὴν τὴν διαγωγὴν τῆς ἀδελφῆς της, ποῦ ἤθελε νὰ εἰσέλθῃ σὲ τέτοιον κόσμον, γιατὶ εἶχε, ὅπως κ' ἐκεῖνοι, μίαν ἀπόλυτον ἀνάγκην πολυτελείας.

Ἀχ! τὸ χρῆμα καὶ πάντοτε τὸ χρῆμα!

Πόσο θὰ ἤθελε ἡ Φρὰνς νὰ ἠμποροῦσε νὰ κερδίσῃ διὰ νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ἐλευθερίαν ποῦ δίδει! Μὲ τί τρόπον ὅμως, ἀφοῦ δὲν ἠμποροῦσε νὰ ἐργασθῇ, ὅπως τὰ φτωχὰ κορίτσια;... Μὲ τί εὐχαρίστησι, ἐν τούτοις, θὰ ἔδιδε, ἐπὶ παραδείγματι, μαθήματα.

Δὲν ἔπρεπε ὅμως οὔτε νὰ τὸ σκέπτεται! Ἀνῆκεν εἰς τὴν φάλαγγα τῶν γυναικῶν τοῦ κόσμου καὶ ἔπρεπε νὰ μείνῃ, νὰ κάμῃ μάλιστα ὥστε νὰ παρουσιάζεται μεταξὺ τῶν κομψοτέρων... Νὰ προδίδῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον τὸ πάθος της διὰ τὰς μουσικὰς σπουδάς της, τὰς φιλολογικάς της ἐνασχολήσεις, καὶ ἰδίως τὴν κρυφίαν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἐξήρτα ἀπὸ αὐτὰς εἰς τὸ μέλλον τὴν ὑλικήν της ἀνεξαρτησίαν.

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὸ Περιθώριον τῶν Γεγονότων

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΧΟΛΕΙΑ Μία διαταγὴ τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας πρὸς τὰ ἐν Κων)πόλει σχολεῖα τῶν μειονοτήτων θίγει αὐτὴν ταύτην τὴν βάσιν τῶν περὶ μειονοτήτων διατάξεων, τὰς ὁποίας παρεδέχθη ἡ Τουρκία. Πρόκειται περὶ τοῦ καθορισμοῦ ὡς ἡμερῶν ἀργίας διὰ τὰ σχολεῖα ταῦτα τῆς Παρασκευῆς καὶ ὅλων τῶν τουρκικῶν ἐθνικῶν ἑορτῶν, ἀπαγορευμένης τῆς ἀργίας αὐτῶν κατὰ τὴν Κυριακήν. Καὶ ὡς πρὸς μὲν τὴν ἀργίαν κατὰ τὰς τουρκικὰς ἐθνικὰς ἑορτὰς οὐδεὶς ἔχει νὰ παρατηρήσῃ τι πλὴν τοῦ ὅτι καθωρίσθη μεγάλη ἀφθονία τοιούτων. Ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν σχολείων τῶν χριστιανικῶν μειονοτήτων νὰ μὴ ἀργοῦν τὴν Κυριακήν, ἀλλὰ τὴν Παρασκευήν, τοῦτο ἀποτελεῖ καθαρὰν ἀπαγόρευσιν ἐκτελέσεως τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων τῶν χριστιανικῶν μειονοτήτων—πρᾶξιν, ἡ ὁποία ἀντίκειται ἄντικρυς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς Τουρκίας ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ὑπόστασίν της ὡς πολιτισμένου κράτους, ὡς θέλει νὰ φαίνεται καὶ νὰ θεωρῆται. Καὶ τὸ μὲν δεύτερον ἀφορᾷ ἀποκλειστικῶς τοὺς ἐν Ἀγκύρᾳ ἰθύντορας καὶ τὴν διανοητικότητά των. Ἀλλὰ τὸ πρῶτον δὲν εἶνε ἄμοιρον συνεπειῶν. Διότι αἱ μειονότητες δικαιοῦνται νὰ εὕρουν τὴν δέουσαν διεθνῆ ὑποστήριξιν τοῦ δικαίου των ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει. Ἡ δικαιολογία τοῦ μέτρου εἶνε ὅτι τὰ χριστιανικὰ σχολεῖα ἤργουν τὴν Παρασκευήν, τὸ ἥμισυ τοῦ Σαββάτου καὶ τὴν Κυριακήν—πολλὰς δηλαδὴ ἡμέρας εἰς βάρος τῆς διδασκαλίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἂς ὑποχρεωθοῦν νὰ μὴ ἀργοῦν τὴν Παρασκευήν. Ἀλλὰ νὰ ὑποχρεωθοῦν εἰς ἐργασίαν τὴν Κυριακήν, τοῦτο ἀποδεικνύει ἁπλούστατα ἐπέμβασιν βίας ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως μειονοτήτων, διὰ τὰς ὁποίας ἡ Τουρκία ἔχει ἀναλάβει ὡρισμένας ὑποχρεώσεις διὰ τῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης, μεταξὺ δὲ αὐτῶν τὴν διατήρησιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Κων)πολιν μετὰ πάσης ἐλευθερίας ἀσκήσεως τῆς πνευματικῆς του δικαιοδοσίας, ἐξ ἧς ἐξυπακούεται λογικῶς ὅτι καὶ τὸ ὀρθόδοξον ποίμνιον ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς τηρήσεως τῶν θρησκευτικῶν του ἑορτῶν.

ΣΑΦΕΣΤΑΤΑ Αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες τῆς Ἀριστερᾶς τείνουν νὰ ἑρμηνεύσουν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἰς Ρώμην ὡς σημαίνουσαν ὁριστικὸν τῆς Ἑλλάδος προσανατολισμὸν πρὸς μίαν ἰταλικὴν ἐν τῇ Βαλκανικῇ πολιτικήν, ἀποσκοποῦσαν εἰς τὴν ἀπομόνωσιν τῆς Νοτιοσλαυΐας. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὴν Ρώμην εἶνε, ἐν τούτοις, τόσον φυσικὴ καὶ οἱ σκοποί της τόσον ἐμφανεῖς, ὥστε νὰ διερωτᾶται τις πῶς αἱ γαλλικαὶ ἐφημερίδες ἐντρυφοῦν εἰς τόσην φιλυποψίαν. Ἡ Ἑλλὰς δὲν ἐννοεῖ νὰ προσδεθῇ εἰς καμμίαν ἀπολύτως ξένην ἐπιρροήν. Ἔχει, τοὐναντίον, τὴν σταθερὰν ἐπιθυμίαν νὰ διατηρῇ σχέσεις ἐξ ἴσου εἰλικρινεῖς καὶ φιλικὰς πρὸς ὅλας τὰς Δυνάμεις, μὴ κεροδοσκοποῦσα ἐπὶ κανενὸς ἀνταγωνισμοῦ, τὸν ὁποῖον θὰ ἐθεώρει ὀλέθριον εἰς τὴν Βαλκανικήν. Καὶ ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, συναντηθεὶς μετὰ τῶν κ.κ. Μπριὰν καὶ Τσάμπερλαιν ἐν Γενεύῃ, ἔκρινεν ὀρθὸν νὰ συναντηθῇ καὶ μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι εἰς τὴν Ρώμην, ἐφ' ὅσον οὗτος δὲν μεταβαίνει εἰς τὴν Γενεύην.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΡΚΕΙΑΝ *Ἤρχισε νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐνδεχομένης ἀνεπαρκείας κρέατος εἰς τὴν ἀθηναϊκὴν ἀγορὰν κατὰ τὰς ἐπικειμένας ἑορτάς. Ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι, ἐὰν πράγματι σημειωθῇ ἀνεπάρκεια, ἡ εὐθύνη θὰ βαρύνῃ ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἀγορανομίαν, τῆς ὁποίας καθῆκον δὲν εἶνε νὰ διαπιστώνῃ ἁπλῶς τὸ ἐνδεχόμενον ἐλλείψεως εἰδῶν, ἀλλὰ νὰ προνοῇ κυρίως διὰ νὰ μὴ ὑπάρξῃ ἔλλειψις—καὶ νὰ προνοῇ ἐγκαίρως. Ὑποπτεύομεν, ὅτι τὰ περὶ ἐλλείψεως κρεάτων, ἰδίως δὲ μικρῶν ζώων, τὰ ὁποῖα ἰσχυρίζονται οἱ ἔμποροι, ἀποτελοῦν μόνον πρόφασιν πρὸς ἐπιτυχίαν μεγαλυτέρας τιμῆς. Ὅλα αὐτὰ εἶνε δυνατὸν νὰ διευθετηθοῦν καὶ σήμερον ἀκόμη, ἐὰν ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἐνεργήσῃ ὅπως ἐπιβάλλεται.*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΑΥΤΑΣΦΑΛΕΙΑ Ἡ κατ' ἀρχὴν ληφθεῖσα παρὰ τῆς Ἑνώσεως τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν ἀπόφασις περὶ ἱδρύσεως Ἑλληνικῆς Ναυτικῆς Ἀσφαλείας εἶναι ὀρθοτάτη, πρέπει δὲ τὸ ταχύτερον νὰ πραγματοποιηθῇ. Τὰ σκάφη των, ἠσφαλισμένα εἰς ξένας Ἀσφαλιστικὰς Ἑταιρείας καταβάλλουν ἐτησίως εἰς αὐτὰς σημαντικώτατα ποσὰ ἀσφαλίστρων, τὰ ὁποῖα ἄλλως θὰ ἠδύναντο νὰ μένουν εἰς τὴν χώραν, ἂν ὑπῆρχε ἑλληνικὴ Ναυτασφάλεια. Ἡ ἀνάπτυξις τοῦ ἐμπορικοῦ μας στόλου ἐπιβάλλει πλέον τὴν ἵδρυσιν τῆς Ναυτασφαλείας αὐτῆς, διὰ τὴν ὁποίαν νομίζομεν, ὅτι πρέπει νὰ ἐνδιαφερθῇ καὶ ἡ Κυβέρνησις.

ΤΑ ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ Ἡ πολυήμερος ἀγωνία τοῦ πληρώματος τοῦ βυθισθέντος, συνεπείᾳ συγκρούσεως, ὑποβρυχίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, φέρει πάλιν ἐπὶ τάπητος ἓν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἐπανειλημμένως ἀπησχόλησεν εἰδικοὺς καὶ μή: τὸ τῆς χρησιμότητος τῶν ὑποβρυχίων. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὡριμάζει ὁλοὲν ἡ γνώμη, ὅτι τὰ σκάφη ταῦτα, πολυδάπανα καὶ λεπτότατα, καταντοῦν νὰ εἶναι ἀμφιβόλου χρησιμότητος, λόγῳ τῶν κινδύνων, τοὺς ὁποίους διατρέχουν καὶ ἐν εἰρήνῃ. Διότι δὲν εἶνε σπάνια τὰ δυστυχήματα τῶν ὑποβρυχίων εἰς ὅλα τὰ ναυτικὰ κράτη, λόγῳ δὲ τῆς φύσεώς των, ἡ διάσωσις τοῦ πληρώματος ἀποβαίνει σχεδὸν πάντοτε ἀνέφικτος. Οὕτω καὶ τώρα, τὸ πλήρωμα τοῦ βυθισθέντος ἀμερικανικοῦ παρεῖχε διὰ σφυροκοπημάτων σημεῖα ζωῆς μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς παρελθούσης Τρίτης, χρησιμοποιοῦν τὴν ἀποθήκην τοῦ ὀξυγόνου. Ἀλλ' ἡ προμήθεια τοῦ σωτηρίου ἀέρος ἐξηντλήθη πρὶν ὁ καιρὸς ἐπιτρέψῃ τὴν παροχὴν βοηθείας εἰς τοὺς κλεισμένους ἑρμητικῶς μέσα εἰς τὸ καταποντισθὲν σκάφος καὶ ὁ κόσμος ὑπεχρεώθη νὰ παρακολουθῇ ἀνίσχυρος τὴν ἀγωνίαν των διὰ τῶν ἀνακοινώσεων τοῦ ἀσυρμάτου.

ΟΙ ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ ΠΟΤΑΜΟΙ Εἰς κάποιο χθεσινὸ ραδιογράφημα ἀναφέρεται, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι, συνεπείᾳ τοῦ ἐξαιρετικοῦ κύματος τοῦ ψύχους τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἐπάγωσε καὶ ὁ Δούναβις εἰς τὴν Οὑγγαρίαν. Ἡ πῆξις τοῦ Δουνάβεως δὲν εἶνέ τι τὸ ἐξαιρετικόν. Ὁ ποταμὸς αὐτὸς παγώνει κατ' ἔτος, ἰδίως δὲ κατὰ τὸν ἀνώτερον ροῦν του. Τὸ ἐξαιρετικὸν ἦτο ἕως τώρα, ὅτι δὲν εἶχε παγώσει ἀκόμη, λόγῳ τοῦ ἐκτάκτως μειλιχίου καιροῦ, ὁ ὁποῖος ἐπεκράτει πρὸ τοῦ ἀποτόμου κύματος τοῦ ψύχους. Διότι ὁ Δούναβις, κατὰ στατιστικὴν μιᾶς πεντηκονταετίας, παγώνει, κατὰ μέσον ὅρον, τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Δεκεμβρίου εἰς τὸ ἀνώτερον τμῆμά του, ἐνίοτε δὲ παγώνει καὶ κατὰ τὰ μέσα Νοεμβρίου.

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ
ΩΡΑΝ 2 Μ. Μ.
6 ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
Διαρκείας
Ἐλαφρὰ
Κομψὰ
Ἀσυναγώνιστα
Αφοι ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΙ

Ἡ Ἀρρώστεια παραμονεύει!!
Προφυλαχθῆτε ἐγκαίρως
λαμβάνοντες τὴν
ΜΑΓΝΗΣΙΑ
Σ. ΠΕΛΛΕΓΡΙΝΟ
ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟ ΚΑΘΑΡΤΙΚΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
καθαρίζει, δροσίζει καὶ ἀπολυμαίνει
τὸν στόμαχον καὶ τὰ ἔντερα
Ὀφείλετε ν' ἀπαιτήσετε
τὸ σῆμα γνησιότητος (τοῦ Προσκυνητοῦ μὲ τὴν ὑπογραφὴν Prodel) ὡς παραπλεύρως παρίσταται.

MAGNESIA
S. PELLEGRINO

Ο ΧΙΟΝΙΣΜΕΝΟΣ
ΔΙΟΝΥΣΣΟΣ
Ἐνθυμίζει τὴν ΕΛΒΕΤΙΑΝ
Συγκοινωνία δωρεὰν μὲ τὰ αὐτοκίνητα τοῦ ΚΑΖΙΝΟΥ
Σταθμὸς Ὁδὸς Κοραῆ

TALMA
57
Nicholson's Bic 1927
BRAND

ΠΡΟΜΗΘΕΥΘΗΤΕ ΑΝΤΙ ΒΟΥΤΥΡΟΥ ΤΟ TALMA
ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ Κ. Μ. ΚΟΡΝΗΛΑΚΗΣ
ΑΙΣΧΥΛΟΥ 45
ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ
Ὑγιεινότατον καὶ θρεπτικώτατον
Ἠγγυημένον παρὰ τοῦ χημικοῦ ἐργαστηρίου ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ.
Καταλληλότατον
Διὰ τὰ πλέον φίνα γλυκίσματα καὶ μαγειρικὴν χρῆσιν. Συσκευασμένον εἰς δοχεῖα πολυτελείας τῶν 2 1)2 καὶ 5 ὀκάδων.
Πωλεῖται λιανικῶς:
Σταδίου 49. Εὐριπίδου 20. Αἰσχύλου 45.
ΕΔΩΔΙΜΟΠΩΛΕΙΟΝ "ΚΥΨΕΛΗ,,
καὶ εἰς ὅλα τὰ καλὰ ἐδωδιμοπωλεῖα

Μία θαυμασία ταινία:
Η ΚΛΟΠΗ
Μία ἐξαισία πρωταγωνίστρια:
ΚΟΡΙΝΝΑ ΓΚΡΙΦΦΙΤ
Ἐκτὸς προγράμματος:
ΜΙΑ ΞΕΚΑΡΔΙΣΤΙΚΗ ΚΩΜΩΔΙΑ
Ὁ κινηματογράφος τοῦ καλοῦ κόσμου
ΟΛΥΜΠΙΑ

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΔΩΡΟ
Λόγῳ τῶν ἑορτῶν καὶ τοῦ τέλους τῆς ἐποχῆς
ΕΚΠΟΙΟΥΝΤΑΙ
ΤΑ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΑ MODELES ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΠΙΛΩΝ
εἰς τιμὰς πραγματικοῦ κόστους
"ΠΑΡΙΣΙΝΟ ΣΑΛΟΝΙ,,
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ
(ΣΤΟΑ ΡΙΖΑΡΗ)
«ΦΑΜΑ»

ΔΙΑ ΔΩΡΑ
Τσάντες γυναικεῖαι μοδέρνες
porte feuilles
bibelots porcelaine
KOSMOS
ΣΤΑΔΙΟΥ 31

ΝΙΟΥ-ΚΑΣΤΕΛ Ἀγγλικόν, ἀρίστης ποιότητος διὰ ἑστιατόρια καὶ οἰκιακὴν χρῆσιν, παρελήφθη εἰς μεγάλην ποσότητα.
ΤΙΜΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 24 Μέγαρον Ἐφεσίου ἀρ. 67.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΠΟΙΑΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ

ΕΛΗΞΑΝ ΧΘΕΣ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ

Τὴν 10 π.μ. ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις. Ὁ πρόεδρος κ. Παπαφράγκου παρακαλεῖ ὅπως ἐπιτραπῇ κατ' ἐξαίρεσιν εἰς τὸν πρώην Πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Ρακτιβὰν νὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τοῦ συζητηθέντος θέματος περὶ εὐθύνης τοῦ Δημοσίου.

Ὁ κ. Ρακτιβὰν λαμβάνων τὸν λόγον ἐκθέτει ὅτι κατὰ τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ Συντάγματος τοῦ 1911 ἔγινε δεκτὸν ὑπὸ τῆς Βουλῆς ὅτι τὸ Δημόσιον εὐθύνεται διὰ τὰς παραβάσεις τῶν ὀργάνων του, δὲν ἐδέχθη ὅμως ἡ Βουλὴ ὅπως τεθῇ τοῦτο ὡς Συνταγματικὴ διάταξις, ἀλλ' ὡς ἀντικείμενον νόμου. Ὁ κ. Ρακτιβὰν παρακαλεῖ ὅπως ληφθῇ τοῦτο ὑπ' ὄψιν ὑπὸ τοῦ Συνεδρίου.

Ὁ κ. Παπαπᾶνος (Ἀθηνῶν), εἰσηγούμενος ἐπὶ τοῦ ΣΤ' θέματος τῆς ἡμερησίας διατάξεως περὶ τοῦ «ἐὰν εἶνε σκόπιμος ἡ ἵδρυσις ἑνώσεως δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους, ὡς ἰδίου νομικοῦ προσώπου», λέγει ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπάγγελμα ἔδωκε ποτὲ ἀφορμὴν εἰς τὴν δημιουργίαν τόσων προκαταλήψεων ἐναντίον του, ὅσον ἡ δικηγορία.

Τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ ἐπάγγελμα δὲν ἀσκεῖται κεκλεισμένων τῶν θυρῶν, ἀλλ' εἰς τὴν δημοσιότητα, ἐκθέτει τοὺς νομικοὺς εἰς εὔκολον κριτικήν. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄκαμπτος ἐμμονὴ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τοῦ πνεύματος, τῆς ἐλευθερίας τῆς προσωπικότητος καὶ εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ δικαίου, ἡ ὁποία εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ εἰς ὅλους τοὺς λαοὺς χαρακτηρίζει τοὺς δικηγόρους, εἶνε φυσικὸν νὰ προκαλῇ ἐχθρότητα εἰς ὡρισμένους κύκλους.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων—συνεχίζει ὁ εἰσηγητὴς—προέρχεται ἡ δυσπιστία ἥτις ἐδημιούργησε τὸ χρονικὸν τοῦ Καμπίλδο εἰς Μπουένος Ἄϋρες κατὰ τὸ 1613, καθ' ὃ ὅταν ἀνηγγέλθη ἡ ἄφιξις εἰς τὴν πόλιν τριῶν δικηγόρων, αἱ ἀρχαὶ ἀπεφάσισαν ὅπως διὰ τὸ κοινὸν καλὸν ἀπαγορευθῇ εἰς αὐτοὺς ἡ εἴσοδος. Δὲν ἐχρειάζοντο—εἴπον—δικηγόρους διότι εἶνε ἐκ πείρας γνωστὸν ὅτι αὐτοὶ εἶνε πρόξενοι κακοῦ καὶ ὅτι ὅπου ἐγκαθίστανται γεννῶνται δίκαι, ἔξοδα, ἀπώλειαι χρημάτων κλπ.

Ὑπὸ τὸ κράτος τοιούτων ἀντιλήψεων ἡ ἵδρυσις ἑνώσεως δικηγορικῶν συλλόγων ἐθεωρεῖτο ὡς κοινὴ συμφορά. Εὐτυχῶς ὅτι αἱ ἰδέαι ἐξελίσσονται. Σήμερον ἡ χρησιμότης τοῦ ἐπαγγέλματός μας ἔχει πλέον γενικῶς ἀναγνωρισθῇ καὶ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν συνείδησιν ὅλων.

Εἶτα διὰ παραστατικῶν παραδειγμάτων παρουσιάζει τοὺς ἀγῶνας τῶν δικηγορικῶν Σωμάτων ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, ὡς καὶ δικηγόρων μεμονωμένως ἀγωνισθέντων ὑπὲρ τοῦ δικαίου.

Μεθ' ὃ λύεται ἡ συνεδρία διὰ τὴν 3ην μ. μ.

Τὴν 3.45' ἐπαναλαμβάνεται ἡ συνεδρίασις.

Ὁ κ. Γ. Οἰκονόμου, διευθυντὴς τοῦ Νομισματικοῦ Μουσείου, κάμνει διάλεξιν περὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ τέχνῃ.

Μετά τινας παρατηρήσεις τῶν κ.κ. Ἡλιοπούλου, Γιώτη, Γιωτοπούλου, Μαγιάκου, Μπουροπούλου, Πὰπ καὶ Κωστάκη τίθεται εἰς ψηφοφορίαν καὶ γίνεται δεκτὴ ἡ πρότασις τῶν κ.κ. Ἡλιοπούλου, Δαμασκηνοῦ καὶ Πετρίδη διὰ ψήφων 37 καθ' ἑνός. Ἐπίσης ἐγένετο δεκτὴ καὶ ἡ πρότασις τοῦ κ. Γιωτοπούλου μέ τινας τροποποιήσεις.

Ὁ κ. Παπαφράγκου λέγει ὅτι ὑπεβλήθησαν εὐχαὶ ὑπὲρ ταχείας ὀργανώσεως ταμείου συντάξεως δικηγόρων, ὑπὲρ περατώσεως τοῦ ἔργου τῶν νομοπαρασκευαστικῶν ἐπιτροπῶν, περὶ συντάξεως ἀστικοῦ, ἐμπορικοῦ καὶ ποινικοῦ κώδικος, εὐχὴ διὰ τὴν ἀνέγερσιν δικαστικῶν μεγάρων, ὡς ἐπίσης καὶ τοιαύτη τοῦ καθηγητοῦ κ. Παπούλια περὶ συγκεντρώσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐθίμων.

Ἐπίσης ὁ κ. Πρόεδρος ἀνακοινοῖ καὶ παράκλησιν τοῦ κ. Σερεμέτη (προέδρου Δικ. Συλ. Θεσσαλονίκης) περὶ συγκλήσεως τοῦ Β' Συνεδρίου εἰς τὴν Θεσσαλονίκην.

Ὥραν 6.30' λύεται ἡ συνεδρίασις, ληξασῶν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Α' Συνεδρίου τῶν Δικηγορικῶν Συλλόγων τοῦ Κράτους.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΚΑΥΣΕΩΣ

Φέρεται εἰς γνῶσιν παντὸς ἐνδιαφερομένου ὅτι συνεστήθη «Ἕνωσις μηχανικῶν», μηχανῶν ἐσωτερικῆς καύσεως καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως διὰ πᾶσαν ὑπόθεσίν των οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀπευθύνονται τοῦ λοιποῦ προσωπικῶς ἢ ἐγγράφως εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λυκούργου 17 γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως.

(Ἐκ τοῦ γραφείου)

ΜΕΓΑΛΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ
Ἐμερίμνησε ἡ «ΛΑ·Ι·ΚΗ ΑΓΟΡΑ» Σταδίου 36 νὰ ἐνδυθῇ ὁ κόσμος τὰς ἑορτὰς μὲ εὐθηνὰ ἐπανωφόρια καὶ ἐνδυμασίας.
Ἔχομεν τὴν πλουσιωτέραν συλλογὴν
"ΛΑ·Ι·ΚΗ ΑΓΟΡΑ,, ΣΤΑΔΙΟΥ 36

ΧΡΗΣΙΜΑ ΔΩΡΑ
ΣΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΑΔΙΟΥ 55 ΣΤΑΔΙΟΥ 55
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΩΡΟΛΟΓΙΩΝ
Μεταλλίνων, ἀργυρῶν καὶ χρυσῶν, χειρὸς καὶ τσέπης, ἀπὸ δραχμὰς 150—3000.
Ἐπιτραπέζια ὡρολόγια εἰς διάφορα σχέδια ΦΑΝΤΑΙΖΙ
ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ δακτυλιδίων, σκουλαρικιῶν, βραχιολίων, περιδεραίων, ἁλυσίδων, ταμπακιερῶν, κουμβίων, στυλογράφων Merrisson κ.τ.λ.
ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ἐπαργύρων εἰδῶν ἀπὸ δρχ. 40—3.000
Σερβὶς τεΐου, σερβὶς λικέρ, γλυκοδοχεῖα, ζαρδινιέραι, μπιλιετιέραι, φοντανιέραι, ἀνθοδοχεῖα, Κάς-πό, σταχτοδοχεῖα, κτλ.
ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ ALPACCA
τοῦ γνωστοῦ οἴκου Krupp
Μόνοι καταναλωταὶ τῶν περιφημισμένων ὡρολογίων
"SINGER,,
ἠγγυημένων ἐπὶ 15 ἔτη
ΜΗΝ ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ ΠΡΙΝ ΜΑΣ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ
Διαφημίσεις «ΠΡΟΟΔΟΣ»

ΖΗΤΗΣΑΤΕ
ΑΤΤΙΚΟΝ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ Ἀγρινίου πολυτελείας
Ἀδελφῶν Β. & Μ. ΜΕΞΗ Σταδίου 21

ΕΙΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ Κ. Γ. ΜΠΑΡΔΗ
ΕΡΜΟΥ 48
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
Γραφεῖα παίδων, ἀμαξάκια κουκλῶν, καρέκλες, ποδήλατα, τρεξίνες, τροτιγέτες, αὐτοκίνητα, ὡς καὶ πλουσιωτάτη συλλογὴ παιγνιδίων.
Τιμαὶ ὡρισμέναι

ΔΥΟ ΕΡΓΑΤΑΙ ΕΠΝΙΓΗΣΑΝ ΕΝΤΟΣ ΒΟΘΡΟΥ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἐνῷ οἱ ἐργάται Ι. Πεσίτης, ἐτῶν 65, Γ. Τσέκος ἐτῶν 25 καὶ Γ. Κοντολέων ἐτῶν 31 εἰργάζοντο πρὸς ἐκκένωσιν βόθρου τῆς συνοικίας Σφαγείων συνεπείᾳ διασπάσεως ἑτέρου πλησίον τοῦ ὑπ' αὐτῶν ἐκκενουμένου κειμένου βόθρου παρεσύρθησαν ὑπὸ τοῦ βορβόρου καὶ ἐπνίγησαν.

Τὰ πτώματα τῶν δύο δὲν ἀνευρέθησαν εἰσέτι, παρὰ τὰς καταβληθείσας ἐνεργείας.

Η ΤΑΝ Η ΕΠΙ ΤΑΣ
ΟΛΥΜΠΙΑ

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΕΙΣ ΤΑ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΑ
Αφων ΚΑΡΡΑ
μὲ τοὺς κουραμπιέδες καὶ τὰ τσουρέκια ὡς καὶ ἐν ἀφθονίᾳ ὅλα τὰ γλυκά.
Σταδίου 20 — Αἰόλου 210 — Αἰόλου (Χαυτεῖα) 226.

ΚΟΥΡΑΜΠΙΕΔΕΣ ΚΑΙ ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ
Ἀγοράσατε μὲ ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην τοῦ ἀμυγδάλου δρχ. 60, σκέτοι 56. Τσουρέκια δρχ. 44, ποιότης ἐξαιρετική.
ΜΠΑΖΑΡ ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

ΚΑΡΔΙΦ Ἀγγλικὸς ἀρίστης ποιότητος παρελήφθη εἰς μεγάλην ποσότητα.
ΤΙΜΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 24. Μέγαρον Ἐφεσίου ἀρ. 67.

ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΩΝ

Ἀπὸ τῆς πρωΐας τῆς χθὲς οἱ διευθυνταὶ τῆς ἐπὶ τῆς πλατείας Συντάγματος αἰθούσης πλειστηριασμῶν ἀδελφοὶ Γ. καὶ Ε. Δρακόπουλοι καὶ Ε. Γεωργιάδης ἐξηφανίσθησαν ἐκ τοῦ καταστήματός των σφαλίσαντες συγχρόνως τοῦτο.

Οἱ ἐξαφανισθέντες ἔχουν καταχρασθῆ ἀρκετὰ χρήματα πελατῶν των, οἱ ὁποῖοι παρέδιδον εἰς αὐτοὺς διάφορα ἔπιπλα των ἐπὶ πιστώσει ἵνα τὰ πωλήσουν διὰ πλειστηριασμοῦ.

Εὐθὺς ὡς ἐγνώσθη ἡ ἐξαφάνισίς των ἄλλα μὲν θύματα σπεύδοντα εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν ὑπέβαλλον μηνύσεις κατὰ τῶν καταχραστῶν ἄλλα δὲ ἐπολιόρκησαν τὸ κλειστὸν κατάστημα μὲ τὸν σκοπὸν νὰ εἰσέλθουν ἐντὸς αὐτοῦ βιαίως καὶ νὰ λάβουν τὰ εἴδη των.

Ὁ ἀνακριτὴς τοῦ 4ου τμήματος κ. Ἰγγλέσης εἰς τὸν ὁποῖον ἀνετέθη ὑπὸ τοῦ κ. Εἰσαγγελέως ἡ διεξαγωγὴ ἀνακρίσεων ἐξέδωκεν ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ τῶν ἐξαφανισθέντων, συγχρόνως δὲ διέταξε καὶ τὴν σφράγισιν τοῦ καταστήματός των.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΑΜΝΩΝ ΚΑΙ ΑΡΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Κατόπιν συσκέψεως τοῦ προέδρου τῶν κρεοπωλῶν κ. Σταμούλη καὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀγορανομίας ὡρίσθη ἡ τιμὴ τῶν ἀμνῶν καὶ τῶν ἐριφίων εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ εἰς 44 δραχμάς, εἰς Χαλκίδα, Πάτρας καὶ Θήβας 38, εἰς Μεσολόγγιον, Καρπενήσιον καὶ Ἄρταν 32, εἰς Λάρισσαν, Τρίκκαλα, Καρδίτσαν, Λαμίαν, Ἄμφισσαν, Ναύπλιον, Κόρινθον, Σπάρτην, Τρίπολιν, Καλάμας, Κυπαρισσίαν, Πύργον, Λεβαδείαν καὶ Καλάβρυτα 36.

Ἡ σφαγὴ τῶν ἀμνῶν ἐπετράπη ἀπὸ τῆς χθές.

Ἐπίσης διετιμήθησαν τὰ Χριστόψωμα καὶ ἡ Βασιλόπηττες πρὸς 13 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, τὰ δὲ ἑπτάζυμα πρὸς 14 δραχ.

—Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20 τηλ. 5-27.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ
"ΤΕΜΡΟ"
Ποτὲ δὲν χάνουν τὲς φόρμες των
ΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ & ΚΑΣΔΟΝΗΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 33
ΣΑΡΡΗΣ & ΚΟΥΤΣΟΥΜΑΔΗΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 15
ΕΥΑΓΓ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΣΤΑΔΙΟΥ 56
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΑΚΤΗ ΜΙΑΟΥΛΗ 1

ETTABLISSEMENTS DELAUNAY-BELLEVILLE
ΚΙΝΗΤΗΡΕΣ SEMI-DIESEL ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ
ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ΚΑΘΕΤΟΙ ΜΕΧΡΙ 2.000 ΙΠΠΩΝ
ΛΕΒΗΤΕΣ LADD-BELLEVILLE
ΔΙΑΤΡΗΤΙΚΑ ΚΑΙ ΒΥΘΟΜΕΤΡΙΚΑ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ
Ἀποκλειστικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐν Ἑλλάδι
ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΑΡΤΕΜΗΣ ΔΕΝΑΞΑΣ & Σια
Ὁδὸς Ὁμήρου 5α Ἀθῆναι. — Τηλέφ. νέον 2·18

ΠΑΛΤΑ - ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ - ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ - ΚΑΠΑΡΔΙΝΕΣ Τὰ καλύτερα καὶ φθηνότερα ΠΑΖΑΡ Στοὰ Ἀρσακείου

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5η

Ο ΤΟΚΟΣ ΤΟΥ ΕΚΔΟΘΗΣΟΜΕΝΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΕ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΣ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ

ΘΑ ΕΙΣΠΡΑΧΘΗ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΠΟΣΟΝ

ΕΝ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΟΝ ΓΕΥΜΑ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ πρόεδρος τῆς «Ἐθνικῆς Προεξοφλητικῆς Τραπέζης Παρισίων» παρέθεσε σήμερον γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων οἰκονομικῶν ἀντιπροσώπων.

Ἐκ τῶν Γάλλων παρεκάθησαν εἰς τὸ γεῦμα ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος κινήσεως τῶν κεφαλαίων ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μωρέν, εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ διευθυντὴς τῆς Τραπέζης «Παρισινὴ Ἕνωσις», καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλίας εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν ἐπιτροπὴν τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Σαλαντάρ.

Οἱ Ἕλληνες ἀντιπρόσωποι δὲν ἀποδίδουν ἰδιαιτέραν σημασίαν εἰς τὸ γεῦμα, ὅπερ, ἐν τούτοις, εἶνε ἀρκούντως ἐνδεικτικὸν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τοῦ κύκλου τῶν διεξαχθεισῶν ἐνταῦθα συνεννοήσεων μετὰ τῶν γαλλικῶν οἰκονομικῶν ὁμίλων.

Μολονότι οἱ ὅροι τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου παραμένουν εἰσέτι ἀκαθόριστοι, πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι τὸ δάνειον εἶνε ἀδύνατον νὰ ἐκδοθῇ μὲ τόκον μικρότερον τῶν ἄλλων ἠγγυημένων ἑλληνικῶν δανείων. Τὸ πεδίον ἐφ' οὗ εἶνε δυνατὴ ἡ ἐπίτευξις εὐμενῶν ὅρων εἶνε ὁ κανονισμὸς τοῦ χρεωλυσίου καὶ ἡ τιμὴ τῆς ἐκδόσεως.

Πάντως, ὡς εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω, ὁ κ. Καφαντάρης προτίθεται νὰ εἰσπράξῃ ἀκέραιον τὸ ποσὸν τῶν ἑξήμισυ ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἀνεξαρτήτως τῆς ὀνομαστικῆς τιμῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ δανείου, καθόσον οὕτως ἑρμηνεύεται τὸ σχετικὸν ἄρθρον τοῦ Πρωτοκόλλου, ἐν ᾧ ὁρίζεται ὅτι χρειάζεται ποσὸν μέχρις ἐννέα ἑκατομμυρίων λιρῶν.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΤΟ ΔΡΙΜΥ ΨΥΧΟΣ ΕΙΣ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΚΕΝΤΡΙΚΗΝ ΕΥΡΩΠΗΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Εἰς τὴν Κοζάνην ἐπικρατεῖ ψῦχος δριμύ. Τὸ θερμόμετρον ἔφθασεν εἰς τοὺς 18 βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενός. Ὑπάρχουν πληροφορίαι ὅτι τέσσαρες ἐπιβάται καὶ ὁ σωφὲρ ἀποκλεισθέντος εἰς τὴν Καστανιὰν αὐτοκινήτου ἀπέθανον ἐκ ψύξεως.

ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ. 22. (Ἀσύρματος) — Ἡ θερμοκρασία ἠλαττώθη εἰς 24 βαθμοὺς κάτω τοῦ μηδενὸς εἰς τὰ περίχωρα τοῦ Βερολίνου καὶ τὸ κῦμα τοῦ ψύχους ἐξακολουθεῖ εἰς τὴν ἀνατολικὴν Εὐρώπην. Εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν ὁ καιρὸς εἶνε βροχερός. Εἰς Βερολῖνον ἐπικρατοῦν φόβοι περὶ ἐλλείψεως γαιανθράκων ἕνεκα τῆς μεγάλης ζητήσεως.

ΑΓΚΥΡΑ, 22 (Πρακτ. Ἀνατολίας). — Χιὼν ἔπεσε καθ' ὅλην τὴν χώραν ἐξαιρέσει τῶν μεσημβρινῶν βιλαετίων. Αἱ τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι τοῦ ἐσωτερικοῦ ὑπέστησαν βλάβας τινάς, ὅπως καὶ μικρά τινα ἀτμόπλοια εἰς τοὺς λιμένας Κων)λεως καὶ Σμύρνης. Εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου οὐδὲν ναυάγιον ἐσημειώθη.

ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 22 (Ἀσύρματος).— Τὸ σύνολον τῶν θυμάτων ἐκ τῶν συμβάντων δυστυχημάτων ἐν ταῖς ὁδοῖς τοῦ Λονδίνου ἀνῆλθεν εἰς 2400. Ἐξ αὐτῶν μετεφέρθησαν εἰς τὰ νοσοκομεῖα 1699. Τὰ δυστυχήματα ταῦτα προῆλθον ἕνεκα τῆς ὀλισθηρᾶς ἐπιφανείας τῶν ὁδῶν ἕνεκα τοῦ πάγου. Ὅμοια δυστυχήματα συνέβησαν καὶ εἰς Παρισίους.

ΤΑ ΕΝΟΙΚΙΑ ΤΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ ΥΠΝΟΥ

ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας συνῆλθε χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Βελέντζα ἡ ἐπιτροπὴ διὰ τὴν διατίμησιν τῶν ξενοδοχείων ὕπνου.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Βελέντζας ἀνέπτυξεν ὅτι παρίσταται ἀνάγκη, λόγῳ παραπόνων γενομένων εἰς αὐτὸν καὶ ἐκ μέρους προσφύγων βουλευτῶν, νὰ παραταθῇ ἡ λήγουσα τὴν 31 Δεκεμβρίου προθεσμία ἡ ἀφορῶσα τοὺς ἀπόρους ἐνοίκους ξενοδοχείων.

Ὁ ἀντεισαγγελεὺς ἐφετῶν κ. Τόμαν, μέλος τῆς ἐπιτροπῆς, ὑπεστήριξεν ὅτι αἱ ἐπανειλημμέναι παρατάσεις προθεσμιῶν ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἐνοικιοστασίου δὲν συντελοῦν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν ὁμαλῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν καὶ ἐνοικιαστῶν.

Τέλος ὁ ἀντιπρόσωπος τῶν ξενοδόχων κ. Γκάβας ἀπέκρουσε τὴν πρότασιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τονίσας ὅτι ἀντίκειται αὐτὴ πρὸς τὴν πολιτικὴν τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅσον ἀφορᾷ τὴν βιομηχανίαν τῶν ξένων. Προσέθεσε δὲ ὅτι ὑπάρχουσιν ἀποδεδειγμένως εὔποροι ἐνοικιασταὶ ξενοδοχείων χρηματισταί, ἐπιστήμονες καὶ ἄλλοι οἵτινες πληρώνουν διὰ δωμάτια ξενοδοχείων πολυτελείας μόνον 25—30 δρ. ἡμερησίως, ἐνῷ τὸ Κράτος ὑποχρεώνει τοὺς ἐπιχειρηματίας νὰ διατηροῦν κεντρικὴν θέρμανσιν διὰ καλοριφέρ, λουτῆρας κλπ.

Ὁ κ. Γκάβας προσέθεσεν ὅτι ἐπὶ πλέον οἱ πελάται οὗτοι ἀρνοῦνται νὰ πληρώσουν τὸ 15 ο)ο τὸ καθιερωμένον διὰ τὸ προσωπικὸν τῶν ξενοδοχείων πολυτελείας.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισεν ἐν τέλει τὴν ἐπὶ τρίμηνον παράτασιν τῆς προθεσμίας τοῦ διατάγματος καθ' ὃ οἱ ἄποροι ἔνοικοι τῶν ξενοδοχείων πολυτελείας ἐξομοιοῦνται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου μὲ τοὺς λοιποὺς ἐνοίκους, ὑποχρεούμενοι εἰς τὴν καταβολὴν τῶν αὐξήσεων.

Δι' αὔριον τὸ ἀπόγευμα, κατόπιν τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως, ἐκλήθη γενικὴ συνέλευσις τῶν ξενοδόχων Ἀθηνῶν.

ΑΝΕΥΡΕΘΗ ΤΟ ΓΑΛΛΙΚΟΝ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟΝ

ΠΡΟΣΕΓΕΙΩΘΗ ΕΙΣ ΑΤΤΑΛΕΙΑΝ

Διὰ τοῦ ἀσυρμάτου ἐλήφθη χθὲς ραδιοτηλεγράφημα διὰ τοῦ ὁποίου ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Γάλλος ἀεροπόρος Ἀντουανᾶ, ὅστις ἐπέβαινε τοῦ ἀεροπλάνου «Γεώργιος Γκινεμὲρ» προσεγειώθη εἰς Ἀττάλειον τῆς Τουρκίας. Ἅμα ὡς διεβιβάσθη τὸ ἀνωτέρω ραδιοτηλεγράφημα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὁ κ. Μεταξᾶς εἰδοποίησε τὸν ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν συνάδελφόν του κ. Μαζαράκην καὶ τὴν γαλλικὴν στρατιωτικὴν ἀποστολήν.

Ἐπίσης ἀργὰ τὴν νύκτα ἐλήφθη τηλεγράφημα καὶ ἐκ Κων)πόλεως ἐπιβεβαιοῦν τὴν προσγείωσιν τοῦ ἀεροπλάνου εἰς Ἀττάλειαν.

ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΡΥΩΝΗ ΕΙΣ ΡΩΜΗΝ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Τιράνων ὁ Ἀλβανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἠλίας Βρυώνης ἀνεχώρησεν ἐπιβαίνων ἰταλικοῦ τορπιλλοβόλου καὶ συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλβανίᾳ πρεσβευτοῦ τῆς Ἰταλίας διὰ Ρώμην, ὅπου θὰ γίνῃ ἡ ἐπίσημος ἀνταλλαγὴ τῶν κυρώσεων τῆς ἰταλοαλβανικῆς συνθήκης συμμαχίας.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΦΙΛΑΡΓΥΡΟΥ

Ηὐτοκτόνησε χθὲς εἰς τὸν Πειραιᾶ ἀπαγχονισθεὶς ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σαχτούρη οἰκίας του, ὁ ἔμπορος ψιλικῶν Διαμαντῆς Χάστας ἐτῶν 60, ὅστις ἔπασχεν ἐκ νευρασθενείας. Οὗτος ἦτο κάτοχος 4 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἦτο δὲ λίαν φιλάργυρος.

ΕΝΑΡΞΙΣ ΠΥΡΚΑΪΑΣ

Ἐγένετο ἔναρξις πυρκαϊᾶς εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαραθῶνος 43 οἰκίαν τῆς Μαρίας Ψάλτη. Τὸ πῦρ κατεσβέσθη μὲ μικρὰς ζημίας.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Η ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΟΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπή, συνελθοῦσα χθὲς ἐν ὁλομελείᾳ συνεζήτησεν ἐπὶ τῆς αἰτήσεως τοῦ κ. Βογοπούλου περὶ ἀποφυλακίσεώς του ἐπὶ ἐγγυήσει. Εἰς τὴν συνεδρίαν ταύτην δὲν μετέσχον οἱ κ.κ. Τσιτσεκλῆς καὶ Στρατηγόπουλος, δηλώσαντες ἀπ' ἀρχῆς κώλυμα κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ὑποθέσεως τοῦ τέως ὑφυπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἀποφυλακίσεως τοῦ κ. Βογοπούλου ἐπὶ ἐγγυήσει 10 χιλιάδων διὰ τὴν ὑπόθεσιν Καρέλη, 30000 διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς προμηθείας τῶν ρωσσικῶν σιτηρῶν καὶ 30000 διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Καζίνου Ἐλευσῖνος, ἐν συνόλῳ δηλαδὴ δραχμῶν 70000.

ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΔΑΣ

Συνελήφθη ὁ Ἐμμ. Δράσος διότι μετὰ τεσσάρων ἄλλων μὲ μάσκας εἰσῆλθον ὡπλισμένοι ἐντὸς τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Λιοσίων οἰκίας τοῦ ἀρτοποιοῦ Λ. Πετσανᾶ καὶ ἠρεύνησαν ἐντὸς αὐτῆς διὰ νὰ εὕρουν τὸν ὑπάλληλόν του Χρῆστον Ἠλίαν καὶ νὰ τὸν κακοποιήσουν λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀντιζηλίας. Μὴ εὑρόντες αὐτὸν ἀνεχώρησαν ἄπρακτοι ἀφοῦ ἐπυροβόλησαν ἀσκόπως τρίς.

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΚΛΕΠΤΟΥ

Συνελήφθη ὑπ' ὀργάνων τοῦ Γενικοῦ Τμήματος Ἀσφαλείας ὁ Ἰωάν. Χρονόπουλος διότι εἰσελθὼν εἰς τὴν καλύβην τοῦ Χρήστου Βουρδουμπᾶ, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐκοιμᾶτο ὁ Ἀνδρέας Μυλωνᾶς ἀφήρεσεν ἐκ τῶν θυλακίων του ἓν δέμα μὲ 9650 δραχμὰς εἰς διάφορα χαρτονομίσματα. Τὰ κλοπιμαῖα κατασχεθέντα εἰς τὰς χεῖρας τοῦ συλληφθέντος παρεδόθησαν εἰς τὸν δικαιοῦχον.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

ΔΙΑ ΤΑ ΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΩΝ 12.167.000 ΔΟΛΛΑΡΙΩΝ

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Ἐλήφθη χθὲς ἐνταῦθα ὁλόκληρον τὸ κείμενον τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Ἀμερικανικοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διευθέτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ χρέους πρὸς τὴν Ἀμερικὴν καθὼς καὶ διὰ τὴν παρὰ τῆς τελευταίας ταύτης ἔγκρισιν τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου.

Τὸ κείμενον τοῦ ἀνακοινωθέντος ἐν πιστῇ μεταφράσει ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Οἰκονομικῶν διεξήγαγον κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας διαπραγματεύσεις μὲ τὸν Ἕλληνα πληρεξούσιον ὑπουργὸν ἐν Βασιγκτῶνι ἀποβλεπούσας εἰς τὸν διακανονισμὸν τῶν χρεῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν 1 Ἰανουαρίου 1928 θὰ ἀνέρχωνται, κεφάλαιον καὶ τόκοι, εἰς τὸ ποσὸν τῶν 19.659.836 δολλαρίων.

Τὰ χρέη ταῦτα ἐδημιουργήθησαν κατόπιν τῆς συμφωνίας τῆς 10 Φεβρουαρίου 1918, κατὰ τοὺς ὅρους τῆς ὁποίας αἱ Κυβερνήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ τῆς Γαλλίας συνεφώνησαν νὰ παράσχουν κατὰ τὴν αὐτὴν ἀναλογίαν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν πολεμικὸν δάνειον μὴ ὑπερβαῖνον τὰ 750 ἑκατομμύρια φράγκα. Σκοπὸς τῆς συμφωνίας ταύτης ἦτο νὰ βοηθηθῇ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις διὰ τῆς παροχῆς τῶν ἀπαιτουμένων πιστώσεων πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου κατὰ τῶν Κεντρικῶν Δυνάμεων.

Αἱ προκαταβολαὶ θὰ ὑπεβάλλοντο εἰς τὴν ἔγκρισιν μιᾶς διασυμμαχικῆς οἰκονομικῆς ἐπιτροπῆς συντιθεμένης ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου ἑκάστης τῶν ὑπογραψασῶν Δυνάμεων. Ἡ διάθεσις τῶν πιστώσεων ἐπρόκειτο νὰ τεθῇ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς ἰδίας ἐπιτροπῆς, καθὼς ἐπίσης καὶ μιᾶς στρατιωτικῆς τοιαύτης, ἀπαρτιζομένης κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον. Αἱ ἐκθέσεις τοῦ Ἀμερικανοῦ γενικοῦ προξένου ἐν Ἀθήναις, ὁ ὁποῖος ἀντεπροσώπευσε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἰς τὴν μνησθεῖσαν ἐπιτροπήν, δεικνύουν ὅτι αἱ ἑλληνικαὶ πολεμικαὶ δαπάναι, αἱ βασισθεῖσαι εἰς τὴν συμφωνίαν τοῦ 1918, ἀνῆλθον εἰς τὸ σύνολον τῶν 682 134.693.54 δραχμῶν (τῆς δραχμῆς κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην εὑρισκομένης ἐν ἰσοτιμίᾳ) Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐδαπάνησε διὰ πολεμικοὺς σκοποὺς καὶ ὑπὸ τὴν συμφωνίαν τοῦ 1918 ποσὰ κατὰ πολὺ ὑπερβαίνοντα τὰς προκαταβολὰς αἱ ὁποῖαι ἔκτοτε πρὸς τοῦτο τῆς ἐγένοντο.

Κατόπιν συστάσεως τοῦ Ἀμερικανοῦ ἀντιπροσώπου παρὰ τῇ Οἰκονομικῇ ἐπιτροπῇ καὶ παραλλήλου ἐγκρίσεως τοῦ προέδρου Οὐΐλσωνος, ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰουνίου 1918 μέχρι τῆς 31)7)20 ἠνοίχθησαν πιστώσεις παρὰ τῷ Θησαυροφυλακίῳ τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸ ποσὸν τῶν 48.236.629.05 δολλαρίων. Ἡ πρώτη ἐν τούτοις πραγματικὴ προκαταβολὴ τῆς Κυβερνήσεώς μας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐγένετο τὴν 15ην Δ)βρίου 1919. Ἡ δευτέρα τὴν 16ην Ἰανουαρίου 1920 καὶ ἡ τρίτη τὴν 24ην Σ)βρίου 1920. Ἐν συνόλῳ εἰς τὰς τρεῖς αὐτὰς περιπτώσεις πράγματι κατεβάλαμεν 15.000.000 δολλαρίων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις διεξεδίκησε ἐπιμόνως τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ ὅτι εἶχε δικαίωμα διὰ τὴν παροχὴν ὅλων τῶν πιστώσεων, τὰς ὁποίας ἡ Ἀμερικανικὴ Κυβέρνησις διὰ τῆς προμνησθείσης συμφωνίας καὶ διὰ τῆς ἐνεργείας της εἶχεν ὁμολογήσει ὡς ἀναληφθείσας ὑπ' αὐτῆς. Ἀφ' ἑτέρου, ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπεστήριξε τὴν ἄποψιν, ὅτι τὰ γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἐπηκολούθησαν τὸν Νοέμβριον τοῦ 1920, τὴν ἀπήλλασσον τῆς ὑποχρεώσεως νὰ κάμῃ ἄλλας ἐπὶ πλέον προκαταβολάς. Ἡ διαφορὰ γνώμης ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἦτο ἡ αἰτία μέχρι τῆς σήμερον τῆς ἀδυναμίας πρὸς συμφωνίαν διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν Ἑλληνικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Ἀμερικήν.

Τὴν 1 Ἀπριλίου 1927 ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις συνεφώνησαν τὸν διακανονισμὸν τῶν Ἑλληνικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν, τῶν δημιουργηθέντων συνεπείᾳ τῆς συμφωνίας Φεβρουαρίου 1918, ἀνερχομένων, κατὰ προσέγγισιν, εἰς τὸ ποσὸν τῶν 6.540.000 λιρῶν Ἀγγλίας ἢ 31.826.910 δολλαρίων.

Κατὰ τοὺς ὅρους τῆς συμφωνίας ταύτης, ἡ ἐξόφλησις τοῦ ποσοῦ τούτου θὰ συμπληρωθῇ ἐντὸς 62 ἐτῶν μὲ μικρὸν τόκον. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις παρῃτήθη ἐπίσης κατὰ τὴν συμφωνίαν ταύτην πάσης περαιτέρω ἀξιώσεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ποσοῦ τῶν ὑπεσχημένων πιστώσεων.

Κατὰ τὰς προσφάτους συζητήσεις μετὰ τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ, ἐλήφθη ὡς βάσις διὰ τὸν διακανονισμὸν τοῦ Ἀμερικανικοῦ χρέους ἡ μετὰ τῆς Μ. Βρεττανίας συμφωνία, ἡμῶν ὑποστηριξάντων τὴν ἄποψιν, ὅτι καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἐδικαιοῦντο τῶν αὐτῶν ὑποχωρήσεων, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὡς πρὸς τὴν Βρεττανικὴν Κυβέρνησιν».

ΕΠΙ ΠΟΙΩΝ ΟΡΩΝ ΕΠΗΛΘΕΝ Η ΤΕΛΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΕΩΣ

«Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὴν βασιμότητα τοῦ ἐπιχειρήματος, ἀλλ' ἀντέταξεν, ὅτι διὰ νὰ παραχωρηθοῦν εὐνοϊκοὶ ὅροι πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, οἷοι παρεχωρήθησαν εἰς τὴν Μ. Βρεττανίαν, θὰ ἦτο δίκαιον νὰ καταβληθῇ καὶ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς μας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἴσον ποσὸν πρὸς τὸ ὑπὸ τῆς τελευταίας.

Δεδομένου ὅτι τὸ ποσὸν τῶν Ἑλληνικῶν χρεῶν πρὸς τὴν Μ. Βρεττανίαν ἀνέρχεται περίπου εἰς 31.826.910 δολλάρια καὶ ὅτι τὸ χρέος πρὸς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας εἶναι 15.000.000, τὸ ὁποῖον, τοκιζόμενον μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1928 πρὸς 5 ο)ο, θὰ ἀνέλθῃ εἰς 19.659.836 δολλάρια, ἕπεται, ὅτι τὸ ἀπαιτούμενον ὑπόλοιπον πρὸς ἐξίσωσιν τῆς ἰδικῆς μας καταβολῆς πρὸς τὴν Βρεττανικὴν εἶναι 12.167.074 δολλάρια.

Προτείνεται ὅθεν νὰ ἐγκριθῇ ὑπὸ τοῦ Κογκρέσσου συμφωνία **μετὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἑξῆς βάσεων:**

Τὸ κεφάλαιον τῶν 15.000.000 δολλαρίων, τὰ ὁποῖα ὀφείλει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, πρὸς τόκον 4 1)2 τοῖς ἑκατὸν μέχρι τῆς 15ης Δ)βρίου 1922 καὶ (ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ χρέους κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ταύτην) πρὸς 3 ο)ο μέχρι 1 Ἰανουαρίου 1928, νὰ ἀποπληρωθῇ ἐντὸς περιόδου 62 ἐτῶν ἐπὶ τῶν ἰδίων βάσεων τῆς Ἀγγλο-Ἑλληνικῆς συμφωνίας, τῆς μόνης διαφορᾶς οὔσης, ὅτι αἱ πληρωμαὶ κατὰ τὰ τρία πρῶτα ἔτη θὰ εἶναι ἀσημάντου ποσοῦ.

Ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἐξ ἄλλου, νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν 12.167.000 δολλάρια πρὸς 4 ο)ο μὲ τοκοχρεωλυτικὴν ἀπόδοσιν ἐντὸς 20 ἐτῶν. Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις νὰ παραιτηθῇ πάσης ἀπαιτήσεως διὰ περαιτέρω προκαταβολὰς ἐν συνεπείᾳ τῆς συμφωνίας 1918

Ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις θὰ θέσῃ ὡς ἐγγύησιν τοῦ νέου δανείου τὰς προσόδους αἵτινες ἐπὶ τοῦ παρόντος εὑρίσκονται ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῆς Δ. Ο. Ε., τῆς ἱδρυθείσης διὰ τοῦ νόμου τῆς 26ης Φεβρουαρίου 1898 καὶ ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόδοσις τῶν ἐν λόγῳ προσόδων δὲν χρειάζεται πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἄλλων δανείων ἐχόντων προτεραιότητα

Τὸ δάνειον θὰ χαίρῃ τῶν αὐτῶν εἰδικῶν ἐγγυήσεων τὰς ὁποίας καὶ τὸ ὑπὸ τῆς Κ. Τ. Ε. ἐγκριθὲν διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 8 Σ)βρίου 1927 δάνειον τῶν 9.000.000 λιρῶν, ἡ δὲ διεύθυνσίς του θὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν Δ. Ο. Ε. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπεγγύους προσόδους, τὰ πλεονάσματα **αὐτῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων οὐδεμία δανειακὴ ἀπαίτησις ὑπάρχει, ἀνέρχονται εἰς 28.000.000 δολλάρια.** Ὅθεν ἡ ἀσφάλεια τοῦ δανείου τῶν 12.167.000 δολλαρίων θὰ εἶναι ἀπόλυτος.

Ἐφ' ὅσον ὁ ἔλεγχος ὑπὸ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς θὰ ἐκκρεμῇ, ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις παραδέχεται νὰ ἐγχειρίζῃ τὰ πλεονάσματα τῶν ὑπεγγύων προσόδων εἰς τὸν Ἀμερικανὸν πρεσβευτὴν ἐν Ἀθήναις ὡς ἀσφάλειαν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου.»

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

ΤΟ ΕΓΚΡΙΘΕΝ ΠΑΡ' ΑΥΤΗΣ ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΣ

Τὴν 7ην μ.μ. τῆς χθὲς συνεκεντρώθησαν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῆς παροχῆς εἰς αὐτοὺς 13ου μισθοῦ. Ὁλόκληρος ἡ πλατεῖα, τὰ θεωρεῖα καὶ τὸ ὑπερῷον τοῦ θεάτρου ἦσαν κατάμεστα, ἡ δὲ συνεδρίασις ὑπῆρξε θορυβώδης.

Ἐν ἀρχῇ ὁ κ. Σταματόπουλος τῆς Ἑνώσεως Δημοσίων Ὑπαλλήλων Ἀθηνῶν ἀνεκοίνωσε τὰς ἐνεργείας τῆς ἐπιτροπῆς ἥτις ἐξελέγη κατὰ τὴν προχθεσινὴν συγκέντρωσιν καὶ τὰς ἀπαντήσεις τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ αἰτήματα τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ κόσμου.

Ἀκολούθως ὁ γεν. γραμματεὺς τῆς Συνομοσπονδίας ἀνέπτυξε τὰς ἀπόψεις τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις ὑπεσχέθη νὰ ἐξεύρῃ τρόπον παροχῆς βοηθήματος εἰς τοὺς ὑπαλλήλους, ἀναγνωρίζουσα κατ' ἀρχὰς τὸ δίκαιον τῶν αἰτημάτων αὐτῶν.

Ὡμίλησε κατόπιν ὁ κ. Δαμασκόπουλος (ἐκτελεστικὸς ἐπίτροπος), ὅστις κατέκρινε τὴν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία, ὅπως ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις, δίδει ὑποσχέσεις χωρὶς νὰ ἐκπληροῖ καμμίαν ἐξ αὐτῶν.

Οἱ συγκεντρωθέντες ἀκολούθως ἐνέκριναν τὸ κατωτέρω ψήφισμα μὲ τὴν ἐντολὴν ὅπως ἐπιτροπὴ ἐπιδώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας καὶ τὴν Κυβέρνησιν:

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ

«Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, συνελθόντες σήμερον (χθὲς) 22 Δεκεμβρίου ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ Ἀθηνῶν εἰς ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν, ἀκούσαντες τῶν ἀνακοινώσεων τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῆς ἐκτελεστικῆς τοιαύτης τῆς Συνομοσπονδίας

Ψηφίζουν

1) Ἐμμένουν εἰς τὴν προγενεστέρως ἐκφρασθεῖσαν ἀπόφασιν περὶ ἀμέσου οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως δι' ἑνὸς μισθοῦ καὶ ταχείας ρυθμίσεως τῶν ἀποδοχῶν.

2) Διατελοῦντες ἐν ἀναμονῇ τῶν ἀποφάσεων τῆς Κυβερνήσεως ἀποφασίζουν ὅπως ἡ αὐριανὴ (σημερινὴ) συνέλευσις συγκληθῇ ἐν ὥρᾳ ἐργασίας.

3) Ἀναθέτουν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἐπίδοσιν τοῦ παρόντος εἰς τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Δημοκρατίας, τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὴν Συνομοσπονδίαν τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων.»

Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ψηφίσματος πολλοὶ τῶν συγκεντρωθέντων ἐξεδήλωσαν διαθέσεις πρὸς διαδήλωσιν, παρὰ τὰς συστάσεις δὲ τοῦ Προεδρείου πεντακόσιοι περίπου ὑπάλληλοι ἀνῆλθον διὰ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τῆς λεωφόρου Κηφισιᾶς καὶ τῆς ὁδοῦ Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ εἰς τὸ Κυβερνεῖον, ὅπου καὶ διελύθησαν.

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων κ. Σταματόπουλος εἶχε μεταβῇ ἀπὸ πρωΐας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας καὶ ἐξέθεσε πρὸς τὸν κ. Παπαναστασίου τὰς ἀξιώσεις τῶν ὑπαλλήλων ἐν σχέσει μὲ τὴν χορήγησιν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως πρὸς αὐτοὺς διὰ τὰς ἑορτὰς ὡς καὶ τὴν λῆψιν γενικωτέρων μέτρων ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς θέσεώς των. Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀπαντῶν διεβεβαίωσε τὸν κ. Σταματόπουλον ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον τῶν ὑπαλληλικῶν αἰτημάτων, ἐλπίζει δὲ ὅτι θὰ κατορθώσῃ διὰ τῶν ὑπὸ μελέτην μέτρων καὶ ἐν συνεννοήσει μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἐν μέρει ἱκανοποίησιν αὐτῶν. Προσέθεσεν ὅμως ὁ κ. Παπαναστασίου ὅτι καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὀφείλουν νὰ λάβουν ὑπ' ὄψιν τὰς οἰκονομικὰς δυσχερείας τοῦ Κράτους καὶ δειχθοῦν πλέον μετριοπαθεῖς εἰς τὰς ἀξιώσεις των, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἀναληφθοῦν ἀπὸ τοῦδε ὑποχρεώσεις ἔναντι τοῦ προσεχοῦς οἰκονομικοῦ ἔτους.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐγκυκλίου του κοινοποιηθείσης χθὲς πρὸς τὰ κατὰ τόπους Ἐμπορικὰ Ἐπιμελητήρια, τοὺς Ἐμπορικοὺς Συλλόγους, τὴν Ἕνωσιν Ἑλλήνων Βιομηχάνων, ἐργοδοτικὰς ὀργανώσεις καὶ ταμεῖα συντάξεως καὶ Κοινωνικῆς Προνοίας συνιστᾷ ὅπως ἐπιβάλουν εἰς τὰ μέλη των τὴν παροχὴν ἐπιδόματος, λόγῳ τῶν ἑορτῶν, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους των.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 22 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὰ συμβούλια τῶν ὀργανώσεων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀπεφάσισαν ἀπόψε τὴν σύγκλησιν γενικῶν συνελεύσεων προκειμένου ν' ἀποφασισθῇ ἀπεργία τῶν ὑπαλλήλων.

ΔΕΝ ΕΙΧΕ ΛΗΦΘΗ ΜΕΧΡΙ ΧΘΕΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ ΔΙΑ ΤΟΝ 13ον ΜΙΣΘΟΝ

Μέχρι τῆς νυκτὸς δὲν εἶχε ληφθῇ τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, εἰς ἀπάντησιν τῶν διαβιβασθεισῶν αὐτῷ σχετικῶν ἀπόψεων τῆς Κυβερνήσεως. Πάντως, τὸ τηλεγράφημα ἀναμένεται ἐντὸς τῆς ἡμέρας.

Ἅμα τῇ λήψει του, εἶνε πιθανὴ ἡ συγκρότησις Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν τελικὴν ἀπόφασιν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς λύσεως τοῦ δημοσιοϋπαλληλικοῦ ζητήματος. Πιστεύεται ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη θὰ εἶναι μᾶλλον σύμφωνος πρὸς τὴν κρατήσασαν κατὰ τὴν προχθεσινὴν σύσκεψιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἄποψιν, ὅπως οἱ μισθοὶ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων προκαταβάλλωνται κατὰ τὸ ἥμισυ, ἀνὰ ἕκαστον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνός.

Ἐπίσης, ὅσον ἀφορᾷ τὰς προεξοφλήσεις θεωρεῖται βέβαιον ὅτι ὁ κ. Καφαντάρης δὲν θὰ ἔχῃ ἀντίρρησιν ἐπὶ τῆς προταθείσης διαρρυθμίσεως τοῦ ζητήματος διὰ συμφωνίας μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ἀναλαμβανούσης τὴν προεξόφλησιν τῶν μισθῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἐπὶ ἐλαχίστῳ τόκῳ, ἔναντι σχετικῆς ἀσφαλείας.

Ἐπιτροπὴ δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐπὶ κεφαλῆς διαδηλώσεως αὐτῶν διελθούσης διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν καὶ καταληξάσης εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον, ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τούτου κ. Ζαχαροπούλου, πρὸς τὸν ὁποῖον ἐξέθεσε τὰς ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεώς των ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς οἰκονομικῆς ἐνισχύσεώς των. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπιδώσῃ σήμερον εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ τὸ ἐγκριθὲν ψήφισμα.

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ

ΑΡΧΙΚΟΜΙΤΑΤΖΗΔΩΝ ΕΙΣ ΠΕΤΡΙΤΣΙ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ στρατηγὸς Πρωτογέρωφ, πρόεδρος τοῦ Μακεδονικοῦ Κομιτάτου ἀφιχθεὶς εἰς Πετρίτσιον, ἔτυχεν ἐνθουσιώδους ὑποδοχῆς. Εἰς συγκροτηθεῖσαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Βάνδεφ σύσκεψιν καθωρίσθη ἡ νέα δρᾶσις τοῦ κομιτάτου.

Ἀπεφασίσθησαν θανατικαὶ ἐκτελέσεις εἰς Σερβίαν τῶν ἀπειθαρχούντων, ἀνετέθησαν δὲ εἰς τὸν ἀρχικομιτατζῆν Μάντζωφ. Διαπιστοῦται ὅτι ἅπαντες οἱ ὑπάλληλοι τῆς Νοτίου Βουλγαρίας εἶνε μέλη τοῦ βουλγαρικοῦ κομιτάτου.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΝ ΡΩΜΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΚΑΙ ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΣ ΤΙ ΠΕΡΙΕΣΤΡΑΦΗ

ΡΩΜΗ, 22 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Εἰς σημερινὰς δηλώσεις του πρὸς τοὺς ἐνταῦθα Ἕλληνας δημοσιογράφους ἐπὶ τῆς χθεσινῆς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἐτόνισεν ὅτι ἐθεώρησε καθῆκον ἀβρότητος, διερχόμενος ἐξ Ἰταλίας, νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν κ. Μουσσολίνι διὰ τὴν θερμὴν ὑποστήριξιν τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς ἀντιπροσωπείας ἐν Γενεύῃ. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, προσέθεσεν ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ συναντηθῇ καὶ μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Βόλπι.

Ὁ ἰταλικὸς Τύπος ἐξαίρει σήμερον τὴν ἐγκαρδιότητα τῆς χθεσινῆς συνομιλίας τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου μετὰ τοῦ κ. Μουσσολίνι, περιστραφείσης, ὡς βεβαιοῦται, περὶ τὰ βαλκανικὰ καὶ τὰ μεσογειακὰ προβλήματα.

Ἡ ἐφημερὶς «Λαβόρο ντ' Ἰτάλια» γράφει:

«Ἡ Ἑλλὰς διὰ τῆς ἐσχάτως ὑπογραφείσης ἰταλοελληνικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἐξησφάλισε τὰ θαλάσσια αὐτῆς συμφέροντα, ἐὰν δὲ χρειασθῇ συμπληρωματική τις ἑλληνοϊταλικὴ συμφωνία, αὐτὴ θ' ἀποτελέσῃ πρᾶξιν ἐντελῶς τυπικήν.»

Ἡ «Τζορνάλε ντ' Ἰτάλια» τονίζει ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συνομιλίαν καθωρίσθησαν ἐνδιαφέροντα σημεῖα τῶν σχέσεων καὶ τῆς πολιτικῆς τῶν δύο χωρῶν.

Τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια» τονίζει ὅτι ἡ συνάντησις αὕτη ἀποτελεῖ ἀπόδειξιν τῆς ὑφισταμένης ἱκανοποιητικῆς ἐγκαρδιότητος εἰς τὰς ἑλληνοϊταλικὰς σχέσεις.

Η ΣΤΑΘΕΡΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΝΟΜΙΣΜΑΤΟΣ

ΕΠΙ ΠΟΙΩΝ ΒΑΣΕΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΡΩΜΗ, 22 (Ἀσύρματος).—Τὸ ἰταλικὸν ὑπουργικὸν Συμβούλιον συνελθὸν χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐνέκρινε Νομοθετικὸν Διάταγμα, ὅπερ θὰ κηρυχθῇ ἀμέσως ἐκτελεστὸν διὰ τῆς βασιλικῆς ὑπογραφῆς. Διὰ τοῦ διατάγματος τούτου ἡ Τράπεζα τῆς Ἰταλίας ὑποχρεοῦται νὰ μετατρέψῃ εἰς μεταλλικὴν ἀξίαν τὰ χαρτονομίσματά της ἀπὸ σήμερον 22 Δεκεμβρίου. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη εἶχεν ἀναβληθῇ κατὰ τὸ ἔτος 1894 καὶ ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης μέχρι σήμερον εἶχεν ἐξακολουθήσει ἐν Ἰταλίᾳ ἡ ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τῶν χαρτονομισμάτων, ἥτις κατηργήθη διὰ τοῦ διατάγματος τούτου. Ἡ νέα ἰσοτιμία πρὸς τὸν χρυσὸν πραγματοποιεῖται ἐπὶ τῇ βάσει ἑπτὰ γραμμαρίων 919 καθαροῦ χρυσοῦ δι' ἑκατὸν ἰταλικὰς λιρέττας, τοῦθ' ὅπερ ἀντιστοιχεῖ εἰς 19 λιρέττας τὸ δολλάριον καὶ εἰς 92 λιρέττας καὶ 46 περίπου δι' ἑκάστην λίραν στερλίναν. Τὰ κυκλοφοροῦντα ἤδη χαρτονομίσματα τοῦ κράτους, τὰ ἀργυρᾶ νομίσματα καὶ τὰ ἐκ νίκελ καὶ χαλκοῦ θὰ ὑποστοῦν καμμίαν μεταβολήν. Τὸ εἰς χρυσὸν ἀπόθεμα τῆς Τραπέζης τῆς Ἰταλίας καὶ οἱ ξένοι τίτλοι καὶ ἀξίαι τῆς αὐτῆς Τραπέζης ἐπὶ τῶν Κρατῶν εἰς τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν συναλλαγαὶ εἰς χρυσὸν θὰ ὑπολογισθοῦν εἰς ἰταλικὰς λιρέττας ἐπὶ τῇ βάσει τῆς νέας ἰσοτιμίας πρὸς τὸν χρυσόν. Ἡ προκύπτουσα ἐπὶ πλέον διαφορὰ μεταξὺ τῆς παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἰσοτιμίας τῆς ἰταλικῆς λιρέττας περιέρχεται πρὸς ὄφελος τοῦ ἰταλικοῦ Θησαυροφυλακίου.

Ο κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛ. ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 22. (Τηλ)κῶς)— Ὁ κ. Καφαντάρης εἰς συνέντευξίν του δημοσιευομένην ἐν τῷ περιοδικῷ «Πὰξ» ἐξαίρει τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔχῃ εἰς τὰς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας σχέσεις ἡ διευθέτησις τῶν οἰκονομικῶν διαφορῶν τῶν δύο Κρατῶν.

Ὁ Ἕλλην ὑπουργὸς τονίζει ὅτι ἡ πατροπαράδοτος φιλία τῶν δύο Κρατῶν θὰ συσφιχθῇ ἤδη ἔτι μᾶλλον.

Η ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΤΟΥ ΒΥΘΙΣΘΕΝΤΟΣ ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 22. (Ἀσύρματος)— Τηλεγράφημα ἐκ Βοστώνης ὑπὸ ὥραν 12.45' ἀγγέλλει ὅτι αἱ ναυτικαὶ ἀρχαὶ μετ' ὀδύνης ἀνεκοίνωσαν ὅτι οὐδεμία ἐλπὶς ὑφίσταται διασώσεως οἱουδήποτε ἐκ τοῦ πληρώματος τοῦ ὑποβρυχίου «Σ.4».

Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Προβιντάουν, οἱ δύται κατώρθωσαν ἐν τέλει νὰ εἰσαγάγουν ὀξυγόνον ἐντὸς τοῦ ὑποβρυχίου, ἀλλ' οὐδὲν σημεῖον ζωῆς ἐγένετο μέχρι τῆς στιγμῆς ἀντιληπτόν.

ΑΝΤΙΡΟΥΜΑΝΙΚΟΝ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΝ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟΝ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Αἱ Ἰσραηλιτικαὶ ὀργανώσεις ἀπεφάσισαν νὰ συγκροτήσουν διὰ τὸ Σάββατον συλλαλητήριον διαμαρτυρίας ἐναντίον τῆς Ρουμανίας διὰ τὰς ἀντισημιτικὰς ταραχὰς τοῦ Ὀράντεα Μάρε. Ἀπεφάσισαν ὡσαύτως ν' ἀποδοκιμάσουν τὴν αὔριον (σήμερον) ἀφικνουμένην Βουκουρεστιανὴν ποδοσφαιρικὴν ὁμάδα «Τρικολόρε».

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ

Ο ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ ΒΑΣ. ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ

Ὑπὸ τῶν ὀργάνων Δημ. Ἀσφαλείας Πειραιῶς συνελήφθη εἰς τὴν γείτονα χθὲς ὁ συμβολαιογράφος Ἀθηνῶν Βασ. Παλαιολόγου. Οὗτος ἀπεστάλη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

ΠΑΡΑΙΤΗΣΙΣ ΔΗΜΑΡΧΟΥ

ΘΕΣ)ΝΙΚΗ. 22. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) — Ὁ Δήμαρχος Κοζάνης διαφωνήσας μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου παρητήθη.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ ἀγορὰ τῶν χρεωγράφων ἦτο χθὲς καλή. Καθ' ὅλην τὴν συνεδρίασιν παρετηρήθη ζωηρότης καὶ ζήτησις. Πλὴν ὅμως κατὰ τὸ κλείσιμον, αἱ τιμαὶ ἐκάμφθησαν ἐλαφρῶς, καὶ αἱ πλεῖσται ἀξίαι ἔκλεισαν ἐλαφρῶς χαλαρωμέναι, ἐξαιρέσει τῶν μετοχῶν Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ἀνατολῆς, Ναυτιλιακῶν, Οἴνων, σιδηροδρομικῶν, Πυριτιδοποιείου, Λιπασμάτων, Χρωμάτων, Τέκτων, Ἐργοληπτικῆς, Ἐριουργίας καὶ Βερμίου.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ ἀγορὰ ἦτο σταθερὰ ἐπίσης. Ἠκούσθησαν δὲ αἱ ἑξῆς τιμαί: Ἐθνικῆς Τραπέζης 64506—63800—64500, Ἐμπορικῆς 677, Πυριτιδοποιείου 2300—2290, Οἴνων 1558—1570, Λιπασμάτων 1840—1900, Χρωμάτων 415—413, Ἠσαΐα 213, Μακρῆ 1180—1190, Ἐργοληπτικῆς 275, Τέκτων 405—412, Βέρμιο 540, Ἐριουργίας 736—753, Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας 716—727.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Τηλεγραφικῶς: Κλείσιμον 21 Δ)βρίου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ			
5 ο)ο 1881	581)2	5 ο)ο 1914	70.50
5 ο)ο 1884	581)2	7 ο)ο 1924	98 25
4 ο)ο 1887	48	ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
4 ο)ο 1889	46	5 ο)ο 1914	1775
5 ο)ο 1890	56	Τράπ. Ἀθηνῶν	294
5 ο)ο 1893	56.—	» Ἀνατολῆς	
4 ο)ο 1902	551)2	Οἴνων	526
5 ο)ο 1907	85	Λαυρίου	27
4 ο)ο 1910	57	Ἠλεκτρικῆς	175
		Σιδ. Θεσσαλίας	350
		Σ. Π. Α. Π.	193

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἄπρακτος καὶ στάσιμος ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα παρέμεινε εἰς τὸ ἐπίπεδον τῶν 366,50 μονάδων ἄνευ σχεδὸν πράξεων.

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν. Ὑόρκ.	Γενεύης	Ἀμστερ.	Παρισίων	Ρώμης	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξελλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλ.
Δραχμη.	—.—	366.50	—.—	—.—	—.—	0.338	0.246	0.446	0.752	—.—	—.—	258
Στερλίνα.	366.50		4.883	25.25	12.07	124.02	89.96	164.85	27680	34.89	790—	914
Δολλάριον.	75.06	4.883	—.—	—.—	—.—	25.407	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ἑλβετ. φρ.	14.05	25.25	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Ὀλλαν. φρ.	30.40	12.07	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Γαλλικ. φρ.	2.96	124.02	2.072	20.14	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λιρέττα.	4.08	89.96	7.048	28.513	—.—	—.—	0.623	1.31	—.—	—.—	—.—	—.—
Κορ. Τσεχ.	2.23	164.85	—.—	—.—	—.—	1.379	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Δηνάριον.	1.33	276.80	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Βελγικ. φρ.	2.10	34.39	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—
Λέϊ	0.47	790.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	307	—.—
Λίρ. Τουρκ.	39.—	944.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 22 Δεκεμβρίου 1927

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 ο)ο 1881	4400	ἄτοκον 1885	2.—
5 ο)ο 1884	4400	5 ο)ο 1898	75.—
4 ο)ο 1887	3660	5 ο)ο 1900	75.—
4 ο)ο 1889	3365	1 ο)ο 1906	44.—
5 ο)ο 1890	4250	6 ο)ο 1917	69.—
5 ο)ο 1893	4100	6 ο)ο 1918	70.—
2 1)2 ο)ο 1898	29600	8 ο)ο ΑΒ 1919	68.—
4 ο)ο 1902	4000	» Γ.ΣΤ. 1925	66.50
5 ο)ο 1907	1285	5 ο)ο 1920)π.	180.—
4 ο)ο 1910	4100	)μ.	186.—
5 ο)ο 1914	5240	6 1)2 ο)ο 1922	89.50
7 ο)ο 1924	7160	6 ο)ο 1926	81.50
8 ο)ο 1925	73000	8 ο)ο 1926	91.50

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1800	1675	2.50 ο)ο 1912	65.—
2.50 ο)ο 1904	71.—	8.— ο)ο 1926	725.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	64500
Ἀθηνῶν	852
Ἀνατολῆς	1000
Λαϊκῆς	5900
Ἐμπορικῆς	676
Πειραιῶς	340
Βιομηχαν.	676
Οἰκονομίας	195
Γενικῆς	1850
Κεντρικῆς	380
Κοσμ)πουλ.	700
Θεσσαλίας	149
Χίου	750
Ἑλ.-Εὐ. Πίσ.	235
Ἀγγλοαμ.	74.—
Καραβασίλ.	3800

ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Καππαρη	20
Ἀχαϊκῆς	128
Εὐνίκης	720
Παληοῦ	12.—
Μιχαληνοῦ	675
Χιακῆς	365
Γιαννουλάτ.	200
Κροκόδειλ.	335

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	250
Καπνοῦ	153
Ἀπόλλων	220
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2290
Λιπασμάτ.	1870
Χρωμάτ.	420
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	301
Παλλὰς	310
Ἀβεξὰπ	71
Κιλινδρομ.	160
Ἥλιος	50
Ψυγεῖα Θεσ.	190
Ἀθηνᾶ	210
Παγ. Πατησ.	85
Σάνιτας	90
Βέλος	80
Ἀλεξόπουλ.	330
Κονσέρβαι	370
Ψυγ. Πειρ.	275
Ἀνατολὴ	220
Χημ. Βιομηχ.	120
Μακρῆ	1180
Ἅλατος	215

ΟΙΝΟΠΟΪΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	980
Οἴνων	1540
Καμπᾶ	350
Ἠσαΐα	212
Ἕνωσις	310
Γεωρ. Βιομ.	336

ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	385
Ἑνιαίας	580
Τίτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	3675
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθηκ	480

ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	160
Ἀνθρακωρ.	29
Ἐπ.)Κοιναὶ	123
)Προν.	160
Λαυρίου	56
Ὠρωποῦ	250

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	895
Τιτὰν	1800
Σέκερης	200
Τέκτων	414
Ἄτλας	253
Ἔργων	450
Κέκρωψ	195
Κύκλωψ	240
Ἐργοληπτ.	272
Ὄλυμπος	185
ΑΚΤΕ	230
Πρώτη Οἰκοδ.	255

ΥΦΑΝΤΟΥΡΓΙΚΑΙ	
Πειρ. Ἐπιχ.	336
Ἐριουργίας	740
Βερμίου	538
Ἔρια	230
Ἑλλ. Ταπητ.	390
Χρυσαλλὶς	170
Ὑφαντουργ.	160

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΑΙ	
Θεσσαλίας	1010
ΣΠΑΠ	590

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 22)12	21)12
Ἐθνικῆς	66.500	64.500	64.500	64.300
Ἀθηνῶν	861	852	852	858
Μιχαληνοῦ	700	675	675	650
Βιομηχανίας	635	625	625	628
Σ.Π.Α.Π.	600	585	590	560
Ἐθ. Ἀτμοπ.	750	720	720	710
Οἴνων	1550	1532	1540	1500
Τρ. Θεσσαλ.	150	149	149	149
Σιδ. Θεσσαλ.	1010	980	1010	1020
Χρώματα	430	420	420	413
Πυριτιδοπ.	2335	2290	2290	2280
Λιπασμάτων	1950	1850	1870	1820
Ἐμπορικῆς	685	675	676	673
Λαύρια	58	55	55	55
Ὠρωποῦ	254	250	250	252
Ἐριουργίας	759	737	740	730
Ἐργοληπτικὴ	285	270	272	263
Βιὸ	302	294	301	297
Μακρῆ	1220	1180	1180	1180
Οἰνοπν. Πειρ.	995	980	980	980
Πειραϊκῶν	345	336	336	340
Τέκτων	430	410	414	395
Ἔρια	245	230	230	235
Χρυσαλλὶς	175	168	170	165
Ἀνταλλάξιμα	729.—	725.—	725 —	718.—

ΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ δανείου τῶν ἀνταλλαξίμων, ἐγένοντο πράξεις μετρητοῖς καὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ τῶν 725 καὶ 729.

Τὸ ἀπόγευμα ἐσημειώθησαν πράξεις εἰς τὰ 727.

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ. 22.— Σταφιδαγορὰ σταθερωτέρα. Ὀλυμπίας 4100, Πύργου 4150, Κάμπου 4180, ἐκλεκταὶ Ἀμαλιάδος 4230. Δελτία ἕτοιμα 3855, Ἰανουάριος 3875, Φεβρουάριος 3905.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου αἱ τιμαὶ τῶν διαφόρων ἐμπορευμάτων, περιεστράφησαν εἰς τὰ κάτωθι ἐπίπεδα.

Ἀραβόσιτος Βουλγαρίας χονδρὸς £ 88 κατὰ τόννον τσὶφ μικτοβ. ἄμεσος φόρτωσις.

Κριθὴ Θράκης δρ. 5,65 κατ' ὀκᾶν ἐλευθ. μικτοβ. ἑτοίμη.

Ρεβύθια Μήλου χονδρὰ δρ. 8.50 κατ' ὀκ. ἐλευθ. ἕτοιμα ἀποθ. Θηβῶν χονδρὰ δρ. 9 κατ' ὀκ. ἐλευθ. ἕτοιμα ἀποθήκην.

Καφφὲς Βίλλε Νο 5 σελλ. 73 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος. Ὀρνστάϊν Νο 9' σελλ. 72)9 κατ' ἀγγλικὸν στατῆρα τσὶφ ἄμεσος φόρτωσις.

Ζαχχάρεις Τσεχοσλοβακίας £ 15.8.0 κατὰ τόννον τσὶφ ἕτοιμοι.

Ὀρύζα Ἰταλίας γκλασσὲ 5Α £ 16.12.0 κατὰ τόννον τράνζ. ἀποθ. ἑτοίμη.

Σολωμοὶ Ἀλάσκα δρ. 585 κατὰ κιβ. 84 κυτ. ἐλευθ. ἕτ. Τσοὺμ δρ. 570 κατὰ κιβώτ. 43 κυτ. ἐλεύθ. ἕτοιμοι.